

لهم بهیتهدا نالی ئەوهی کردوه که پیتی دهلین «تشابک» واته تیک ئالقان، بهلام تیکئالقانی وشه و واتا نهک هەر وشه یاخود هەر واتا: ئەستیرهییکی له زاهیردا هی ئاسمان بی، داویهته سهراوهییکی زهویی. راکشانی ئەستیرهکەشی کردۆته پهنگدانهوهی ئاسمان له ئاوینهدا کهچی له راستیدا راکشانهکه هی ئەستیراوهکانی سهرزهویییه. نالی هاتوچۆ به زیهنت دهکا له میانی ئاسمان و زهوییدا. که هاتی بلیتی به ئاسمانهوه گیر بوو خیرا دهتھاووتهوه ناو ئاوی سهراوێنار، که دلنیش بووی لهوه مهله له سهراوێنار بکهی ههلت دهداتهوه بۆ تاقی ئاسمان. شاعیریکی عه‌ره‌ب له دوو بهیتدا «تشابک» یکی جوانی دروست کردوه بهلام نیو هیندهی بهیتهکهی نالی نابی:

تشابه دمعي از جری و مدامتي  
فمن مثل ما في الكأس عيني تسكُ  
فوالله ما أدري أبالخمر أسبلت  
جفوني أم من عبرتي كنت اشربُ

دهلێ فرمیسک و شه‌راهه‌که‌م وه‌ها له یه‌کتر ده‌چن نازانم چاوم شه‌راب ده‌ریژن یا له فرمیسکم ده‌خۆمه‌وه. شه‌راب و فرمیسکی تیک ئالقاندوه و زوریش تینیدا سه‌رکه‌وتوه به‌لام نه له «تشابک» هکه‌دا نیوهی رپی نالی بریوه نه ئەو هه‌موو ئارایشت و ورده‌کاریی وشه و واتای بهیته‌که‌ی نالی له هی عه‌ره‌بییه‌که‌دا هه‌یه. لی‌رده‌دا چ مه‌به‌ستم نیه شاعیریکی عه‌ره‌ب بۆ یه‌کیکی کورد بشکینمه‌وه، ئە‌گه‌ر پی‌چه‌وانه‌ی ئەم وه‌زعه‌ هاتبا پیش و نمونه‌ییکی عه‌ره‌بی زال به با سه‌ر یه‌کیکی کوردییدا چاوشارکیم نه‌ده‌کرد و چۆنه‌تیه‌که‌م وه‌ک خۆی ده‌نووسی. ئیستا مونا‌سه‌به‌ لێ داوا کردم جاریکی تریش به‌راوردی به‌ییتیکی نالی بکه‌م له‌گه‌ڵ یه‌کیکی وه‌ک ئەو به‌یته له شیعری شاعیریکی «متصوف» ی زۆر به‌ ناوبانگی عه‌ره‌ب و ئیسلام. «ابن الفارض» ده‌لێ:

فلولا زفيري أغرقتني ادمعي  
و لولا دموعي أحرقتني زفرتي

نالی ئەم واتایه‌ی هیناوه و گویزاوه‌تیه‌وه بۆ ناو به‌ییتیکی خۆی:

ناری سینهم گه‌ر نه‌بی غه‌رقم ئە‌من  
ئاوی چاوم گه‌ر نه‌بی سووتاوم ئە‌ز

گومان نیه له‌وه‌دا نالی واتا‌که‌ی «ابن الفارض» ی ده‌ست به‌سه‌ردا گرتووه، به‌لام هونه‌ریکی خۆی له‌ دارپشتندا خستۆته پال واتا ده‌ست به‌سه‌ر داگیراوه‌که‌وه کاره‌که‌ی بردۆته پایه‌ی هاڤرکی «منافسه» و گه‌وه‌ بردنه‌وه. گه‌وه‌که‌شی بردۆته‌وه. «ابن الفارض» ده‌لێ هه‌ناسه‌م نه‌بی فرمیسکم ده‌مخنکینێ، فرمیسکیشم نه‌بی هه‌ناسه‌م ده‌مسوتینێ. «نالی» ش هەر ئە‌مه‌ی گوتوه، به‌لام له‌ نیوه به‌یته‌ی یه‌که‌مدا که

دهلئى ئاگرى سىنەم نەبى غەرق دەبىم پىت نالى به چى غەرق دەبى، ناچار ت دەکا برۆى بۆ نيوه بهيتى دوهم لهويدا هۆى غەرق بوونهکهى بۆ داناوى که فرمىسکيهتى. که دهلئى ئاوى چاوم گەر نەبى دەسووتيم ديسانەوه هۆى سووتانهکهت له هەمان نيوه بهيتدا به دەستهوه نادا، سەرەوژيريش بيتهوه بۆ بهيتىكى تر هەر نايدۆزيتەوه. دەبى سەرەوژور بيتهوه بۆ نيوه بهيتى يەکهەم لهويدا ئاگرى سىنەى بۆ هەلگرتوى به هۆى سووتان. ئەم هاتوچۆ کردنەت، سەرەوژير و سەرەوژور، له بهيتهکهى «ابن الفارض» دا نيه چونکه واتاى سەرلهبهرى «هۆ و ئەنجام - سبب و نتيجه» ى له هەمان نيوه بهيتدا به دەستهوه داوه و خۆى بهتال کردهوه. نالى دوو جار ان تينووت دەکا و هەر دوو جار انيش دواى گەشتىكى فکرى تينووتيت دەشکينئى. ئەم گوتاره بايى ئەوه ناکا، جىشى بۆ ناکریتەوه له گۆفارهکهدا، کۆتايى به قسه بينئى له بارهى «ناوهرۆک و روخسار» چ به جۆرىكى تىکرايى بى چ به نيسبەت شيعرى نالى خۆيهوه بى، ئەنجام دانى ئەم کاره دهکهويته گوتارىكى تر له ژمارهينكى ترى گۆفارهکهدا، که هيچ بهرهههست ريم لى نهگرئى و دەستم نهبستى.

له م چەند نموونهيهى ناو گوتارهکهدا هەر لايەنى کۆمهلايهتى و وردەکارى واتا و ئارايشتى وشه و دارشتنى بهيتهکان مەبهستى نووسين بوه، گەلئىک راگەياندى ترى ميژووبى و ئەدهبى و بهراوردى هەن تياندا، دريژهيان مەوداى بهرفرهوانترى پى دەوى له گوتار. به نموونهى روون کردنهوهى مەبهست دهلئيم «حەلقە دەرکۆشى کهفى رهنگين...» له زۆر پوهوه وا ديتە زيهنهوه که نالى بهر له جى هيشتنى کوردستان گوتبىتى چونکه ديمههکه له م بهيته و سەرپاکی غەزلهکهدا ديمهينكى کورد و کوردستانه، ياخود هەر نەبى به نيسبەت نالييهوه له کوردستاندا زياتر لواوه خو به دلسۆزىكى دەستى رهنگين و دەفهى ئالقه دار بزاني، رهنهه دواتريشى له «شېخى سەر لينگە دەستار» هەر يەکيکه له و رهنههه پەيتا پەيتا له شېخهکانى ناو کوردهوارى گرتوه هيز و نهفهسى شيعرهکانيش دهيانباتهوه بۆ ته مەينكى گەنجايهتى که «تا فهلهک دوروى نەدا» و «ئەم تاقمه مومتازە» ى تيدا گوتوون.

سەرەراى ئەمانه که دەشلئى «رەندم و دەستارى کهلهى من دەفه نەک مەندەفه» ئاشکرايه له خۆرايى نالى «رەندم»، دياره له ته مەنيکدا بووه رهنديهتى لى بوهشيتەوه... له م بابەته تيبينيانه زۆرن که نه مەيناونه ته ناو نووسينهوه، تىکراشيان له پىکەپينانى سامانى بهيتهکان بهشدارن و نرخى نووسين زياد دهکەن. له شىکردنهوهشدا هەر ئەوهندەم کردوه که خۆم تىي گەيشتووم و پيوستى روونکردنهوهى مەبهست داخوازيى کردوه. بيگومان زۆر واتاى نهينى تر له و بهيتانهدا هەن که من بۆيان نهچووم، هەندى وردەکاريشيان تيدايه به ئانقهست لىيان نه دوام.

دەست بژارکردنى شاگول و شابهيت له ديوانى «نالى» دا ئەرکينى بى کۆتاييه چونکه ئەوهنده شاكارى بى مانەندى تيدان و شى کردنهوشيان هيندهى به بهرهوهيه له رىي دىراسهينكى قول و بهرفرهوان نەبى جيان بۆ ناکریتەوه جگه له وه که گەيشتن به تهختى بنى دىرايى بهيتهکانى کارىک نيه به تاکه کهس بکرى. ئەوهى راستى بى واتا ليدانهوهى زوربهى شيعرهکانى پيوستى به هارىکارى تىکرايى ئەديبان ههيه که هەر يەکه چى بۆ روون بۆتهوه له نهينيهکانى بهيت و دوو بهيتى، يا بۆ روون دهبيتەوه له دوارپۆژدا، بيخاتهوه سەر گەنجينهى مەلووم کراوى واتاى هۆنراوهکان له هەمان کاتيشدا هەموويان ياريدەى يەکتر بدن بۆ کردنهوهى ئەو گرێکۆرانه که کردنهويان له دەسهلاتى تاکدا نيه و هەر گرێهش به لای که مەوه دانه گەوههريكى له ناو خۆيدا شار دۆتهوه.

له کۆتای ئەم بەشە یەکه می گوتارە که دا دەستەو یەخە ی غەزەلیکی دیوانە که ی دەبم، له پیشە وەش دەزانم هەر هیندە واتایە له دەریاکە یان هەل دینجم که له زەرفی دەسە لاتمدا جیتی دەبیتە وە، دوا ی لئ بوونە وە ی من و پر بوونی زەرفە که م لە و واتایانە که شکۆلی چەندین «غواص» یش پر دەبی له دانە گە و هەری ژیری دەریاکە.

ئەم برە شیعردە ی لێرە بە دواو خەریکی شیکردنە وە یان دەبم نمونە ی نایابترین شیعری کلاسیکی رۆژە لاتن، که دەلیم «کلاسیک» چ رینگە ییک لە و شیعرانە نابرمە وە بۆ بەراوردیی کردنیان لە گەل شیعری نویدا، حەز دەکە ی بیانە یینە و بە پیشکە و تووترین شیعری نویمان بگرە. تا ئە و رۆژە شاعیری نوئی کورد دەتوانی لەم نمونە یە ی نالی پیش کە ویتە وە، کات و سە قافەت و خو پی گە یاندنی گە لیک پتری پی دەوی لە وەندە ی لە و چەند سالانە دا بۆ ی لواو.

سەر جوملە ی شیعردە کان شەش بە یتن بە پی ئە وە که له دیوانە چاپکراو وە کاندایا و کراو و تە وە. لە مە را وا پی دەچی هە ندیک ی لئ فۆتابی چونکە بە عادەت، شاعیر ژمارە ی بە یته کانی لە یه ک هە لبه سستا تاک دەبوون نە ک جوت.

زۆر شیعردۆستی نالیدۆستم دیو و ایزانیو بە یته کان هەر یه که بۆ خو ی له واتادا سە ربه خو یه و پە یو هندی بە وانی تر وە نیه. بە لام ئە م هە لبه سته یان وە ک چە ندیک ی تر له دیوانە که دا «وحدە» ی تیدایه و تە جره بە ییک ی سە ر دە می گە نجایه تی نالی دە گێریتە وە که گومان نیه له روودانی. فرکە ی دەمار و گە رمی نە فە سی نالی له هە لبه سته که دا ئە و ئیحتیما له پاشگە ز دە که نە وە که زاده ی خە یال بی. با شیعردە کان خۆ یان بە دەنگ بین و پە یامی راست بوونی رووداو وە که را گە یه نن:

سەری زولفت که رشتە ی عومری «خضر» ی نیو هە ودا یه  
چ هە ودا یی که هەر حە لقیکی صە د زنجیری سە ودا یه  
برۆت تیغیکە وە سمە ی، «صیقل» ی مە سلوول و مووکاره  
که عیشو ی جە و هەرە، رەمز و ئیشارە ی ئاو و مە ودا یه  
بە نە شئە ی سستی و مە سستی وە ها مە ستور و مە خمورە  
نە زانم خە و له چاوتدایه یا چاوت له خە ودا یه  
له سایه ی کفری زولفت دل «فنا فی النور» ی ئیمانە  
مە لئین زولەت خراپە وە سلی پە روانه له شە ودا یه  
هە ناسە م زولفە که ی لادا و مە یلیکی نە کرد چاوی  
نە سیم ئە نگووت و شە و را برد و نە رگس هەر له خە ودا یه  
له «دور» ی تۆیه ئە ی خورشیدی پرتە و بە خشی شە وگە ردان  
که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نە ودا یه

نالی لەم هە لبه سته دا پاتە و پات بزۆزیکی دلدارانە ی کاتی گە نجایه تی خۆ یمان بۆ دە گێریتە وە. له تاریکی شە ودا پاریزی بردو بۆ بالینی خۆ شە و یستە که ی و گە یشتۆتە تە نیش و رۆخی تا ئە و رادە یه هە ناسە ی زولفە که ی لادا وە له سەر رووی، نە ک هەر لە رزاندو هتیه وە، بە لام نە ویرا وە یاخود له دەرفه تی

رانه دیوه نه وونده له ووزعه دا دهوام بکا یاره که ی به خه بهر بیئی. دزانه چوه و دزانه گه راوده ته وه، هیندهش تینوو و که سهر له دل بوه دوا دلۆپی له ززه تی لهم چند له حزه کورتیله یه هه لگوشیوه و پر به دل ده می برده بۆ لای زولف و رومه تی تیر و پر سهیری ئەم روخساره په ستراره ی کردوه و وینه ی هه لگرتوه.

له سه ریایکی به یته کاندای تارمایی نالی به دهوری یاره نوستوه که یه وه هه نده ی دیمه نی شه وه که ئاشکرایه. گرنگی مونسه به که ش، به لای باوه ری منه وه، هوی ئەو هه موو «اعجاز» یه که وا له سه رانسه ری به یته کانه وه هه لده رژین. که به ته وای لییان ورد بینه وه به سه ر وشه ی وادا ده که وین له به یته کاندای به تنه ا خۆی به سه پی بگوتری «معجز». گر و سوژی عاشق و تام و له ززه تی هه لوه سته که ش وایان کردوه «اعجاز» و فسوون و ورده کاری ناو به یته کان وهک ناو رهوان بن بی قورت و گرفت، له هه ندی شویندا رهوانی ئەو فه ندانه که یشتوته پله ییک هه ست و زیه نی مرۆف لییان هه لده زه لی و به سه ریاندا تپه ر ده بی.

خوینهر ده بی له گه ل من و به یته کانیشدا باخه ل فرهوان بی و په له م لی نه کا. سه ره رای په له نه کردن ده بی له لای خۆیه وه یارمه تیشم بدا له ته وای کردنی ئەو واتایانه ی بۆم ته وای نه کراون وه یا خود ترسی دریزه کیشان هه ندیکی پی به جیه یشتووم. با به یته کان به دهنگ بینین و من له گوته ی خۆم بوه ستم:

سه ری زولفت که رشته ی عومری «خضر» ی نیوه هه ودا یه  
چ هه ودا یی که هه ر حه لقیکی سه د زنجیری سه ودا یه

له دیوانه که ی نالی - چاپی هه ولیر - له جیاتی «سه ودا یه» ی کوتایی به یته که «تیدایه» نووسراوه، راستییی که ی ئەوه یه لیرده نووسیومه که «تیدایه» ببیته قافییه دوو جار ان به یته که ده شکینیته وه. جاریکیان له وه دا که «التزام» ناهیلی به نیسه بت قافییه ی ئەم به یته وه، قافییه کانی تر سه ر له به ریان «ملتزم» ن، «هه ودا، مه ودا، خه ودا، شه ودا، نه ودا - تیدا» ده بینی له گه لیاندا ناگونجی. جاریکی تریشیان له وه دا که واتای به یته که زور بیهیز ده بی و به شیکی زلی شیوه دارشتن و واتابازی نالی له ناو ده چی. به دم شیکردنه وه ی به یته که ئەم لایه نه ت بۆ رونتر ده بیته وه:

هه ودا - موو، داو.  
خضر - خدری زینده وه یا نالی خۆی که ناوی «خضر» ه.  
سه ودا - شهیدایی عیشق، شیتی.  
سه ودا «سودا» - رهش، که بۆ واتای عه ره بی به یته وه.

واته سه ره تای زولفت، که وا که میکی یه کجار که مه له تیکرای زولفه که، نیوه هه ودا ییکی «نهک هه ودا ی ته وای» به قه ده ر رشته ی عومری «خضر» دریزه، ئەو «خضر» ه خدری زینده بی که مه شووره له «ناوی حه یات» ی خواردوته وه و قهت نامری، یا خود نالی خۆی بی. دیاره که مه به س خدری زینده بی ئیشاره ی به هیز بۆ دریزی داوه موه که یه، که مه به سیس نالی بی خۆ به قوربانی زولف کردن و عومر به هیچ

دەرچواندنه له تکه ټو داوه موهدا. هر دوو مه به سیش به جووت له بهیته که دا کۆبوونه ته وه چونکه وشه کانی هر دوو واتا را ده گه یه نن.

هه ودا یه که ش چۆن هه ودا یه که؟ هر ئالقیکی صه د زنجیری سه ودا یه. واته هر یه که له و ئالقه نه ی نیوه هه ودا ی سه ری زولفی یار به ستوونی، به رانه ر صه د زنجیری سه ودا یه. دزانه ن زنجیر بۆ خۆی سه راپای ئالقه که یه، که چی تا که ئالقه یه یکی نیوه مووی سه ری زولفی، کاری صه د زنجیر ده کات.

زنجیری سه ودا مومکینه «زنجیری سو دا» بۆ واته زنجیری ره ش که مونا سییی رهنگی زولفه که یه. مومکینه شه «زنجیری سه ودا» بۆ که ده کا ټو زنجیره ی شیت و شه یدا ی پی ده به ستنه وه. که واته له جوانیدا ئالقه ی نیوه هه ودا یه یکی زولفه که ټو ونده کاری گه ره به قه ده ر صه د زنجیر عاشق و شه یدا یان ده به ستیته وه.

برۆت تیغی که وه سمه ی، «صیقل» ی مه سلوول و مووکاره که عیشوه ی جه وه ره ره مز و ئیشاره ی ئاو و مه ودا یه

نالی له تیوه ر امانی رووی یاره که ی به دوا وه سفیدا دیته سه ر وه سفی بروی. وه سمه - ده رمانی کی ره شه بۆ رهنگ کردنی موو. صیقل - تیژ که ره وه (بنواره فره نهنگی المنجد). مسلول - ده رکیشراو له کالان. عیشوه - نه شوه ی برو. جه وه ره - نه قشی سروشتی له تیغدا. ئاو - زنده سافی و روونی تیغ. مه ودا - خه نجه ر، تیغ، شمشیر.

وه سمه ی تیغی برۆت بوته تیژ که ره وه ی شمشیری کی ده رکیشراو و «مووکار». برۆکه ی قه وسه وه ک شمشیر. وشه ی «مووکار» له وانه یه بۆ شمشیر و تیغه که بۆ به واتای زنده تیژی، له وانه ی شه بگه ریته وه بۆ برۆکه ی خۆی «که مووکار» ه و له موو پیک هاتووه. برۆکه «مسلول» ه وه ک شمشیر و تیغ چونکه له ژیر په رده و له ناو کالاندا نیه. برۆ به لای «نالی» یه وه له تیژییدا وه ک تیغ وایه چونکه هینده ی تیغ جه رگ بره. وشه یی کی قرتاو هه یه له پیش دوو وشه ی «مسلول و مووکار» که ده بیته «موصوف» بۆیان: «وه سمه ی تیغی برۆت، صه یقه لی شمشیری کی مه سلوول و مووکاره». نه شوه و عیشوه ی برۆکه ی وه ک جه وه ره ی تیغ وایه که شه پۆل بدا له سه ر رووی تیغه که. هیما و ئیشاره ی برۆکان هینده برنده ن کاری «ئاو» ی شمشیر و خه نجه ر ده که ن... تیغ که زور ساف و په سه ند بوو پیی ده لاین «ئابدار - ئاودار». ره مز و ئیشاره که له «ئاو ی تیغ» یش زیاترن، هر خۆیان وا ده برن ده لینی «مه ودا - تیغ» ن. وشه ی «صیقل» واتای تریشی هه یه جگه له «تیژ که ره وه»، به لام پیم نه کرا به ته وای ساغی که مه وه و واتا که ی تری به ینمه ناو ټم شیکر د نه وه یه.

تۆ سه یری چۆن ناو نیشانی تیغ و هه موو سه رو به ری کی په سه ندیی و برنده یی له و به یته دا کومه ل کرده

که هه مووشی خزمه تکاری برۆکانن. له بهیته که دا تاکه یه ک وشه پهیدا نابیی که خزمی برۆ و تیغ نه بی: «برۆ - تیغ - وهسمه - صقیل - مسلول - مووکاره - عیشوه - جه وههر - ره مز - ئیشاره - ئاو - مه ودا». که بلّین بهیته که «ظرف» ه و برۆکه «مظروف» ه هردوویان مشتیی یه کترن. که م وا هه یه قالب و واتای بهیته شیعر تا ئه م راده یه به بهر یه کتر گیرابن و یه کیان له وی تر دا غه رق بووی.

به نه شئه ی سستی و مهستی وهها «مستور» و «مخمور» ه  
نه زانم خه و له چاوتدایه یا چاوت له خه و دایه

ئه م بهیته له برۆوه ده مانگه یه نی به چاو...  
«مستور» - داپۆشراو، په نهان به عه ره بی.  
«مهستور» - زۆر مهست، مه ند و مهستور به کوردیی.  
«مخمور» - سه رخۆش که له «خمر» ه وه وهرگیرابی.  
«مخمور» - داپۆشراو که له «خمار» ه وه وهرگیرابی به واتای روپۆش. چاوه کان نوستون، له نوستندا شرایه وهن. سستن و مهستن... چاو که زۆر جوان و فرشته یی و په ری کار بوو پئی ده لّین سست، نه خۆش، بیمار. ئه م ته شبیه ی چاوی زۆر جوان و فتنه جو له ناو ئه دیبانی هه موو رۆژه لاتیی ئیسلامدا باوه. نالی خۆی له چه ند شوینی تر دا چاوی یاری به نه خۆش داناوه.

-۱-

وهک «طره» یی پیچیده یی تو ساغ و شکستم  
وهک دیده یی نادیده یی تو خۆش و نه خۆشم

-۲-

ابروان تو طبیبان دل افکارانند  
هر دو پیوسته ازان بر سر بیمارانند

جگه له سستی به هۆی «نه خۆشی» یه وه، چاوه کان لیره دا له بهر خه ویش سست بوون. چاوه کان نه ک هه ر سست، مهستیشن. چاو که له خۆوه مهست بوو ده گاته ئه و په ری جوانی.  
نالی چه ند جار ان له وشه ی «مهست» سوودی بو بهیته که ی وهرگرتوه. دوا ی راگه یانندی «جوانی» یاریده یی کی سستیه که ش ده دات چونکه له مهستیدا سستی پهیدا ده بی. له نیوه ی دوه می بهیته که مه معلوم ده کری چه ند مان کار به سستی و بی هیزی هه یه. جگه له مانه، وشه ی «مهست» به له فز و واتاوه خزمی «مهستور» ه و له گه ل «مخمور» یش ها و واتایه.  
به نه شئه ی ئه م سستی و مهستییه، چاوه که «مستور و مخمور» بوه. وشه ی «مستور» که عه ره بی بی به واتای داپۆشراو دیت و له «ستر» ه وه هاتوه. که «مهستور» ی کوردیش بی به واتای زیده مهست دیت.

مهستور وشه ييکه له مهست وهرده گيرئ وهک «رهنج، رهنجور - گهنج، گهنجور...» دهشگوتري «مهند و مهستور».

وشه ي «مخمور» نئویش دوو واتای هه يه يه کيان «سه رخوش» که له «خمر - شه راب» دوه وهر گيرابيت، نئوي تريشيان «روپوش کراو» که له «خمار» دوه هاتبي، له مهرا جاري کيان ده بيته خزم و هاودهنگي «مهست» و جاري کيشيان هي «مستور».

واته مهستبي چاوهکان له گهل سستی نه خوشييان و هي خه و لي که وتن و وهزعي که وتنه سهر يه کتري برژوله و پيلوه کانيان وها په نهان و ژير په رده ي کردوون هه ر ده لئي «ستار و خمار» يان به سه ردا هاتووه... چاوهکه په نهانه، سسته، مهسته... به ره و نئوه ده چي وهک خوي لي به سه ر بي که نئویش په نهانه له چاوهکه دا. خه و بؤ خويشي «سستی مطلق» ه. که نئم هه موو سستی و مهستی و په نهانيه له و چاوه خه و لي که وتوانه دا کويووه نالي هه قيه تي بشيوي و بلي:

نه زانم خه و له چاوتدایه يا چاوت له خه ودايه

له م نيوه به يته دا نالي گه يشتوته پايه ييک له هونه ر و هه ستيا رييدا که به راستي پي ده گوتري «اعجاز». به تين و هوندنه وه ييکي ساحيرانه وشه ي «مادی و معنوی» وها تيکه ه لکيشاون و تيکه ل به يه کتري کردوون که خوي «موهوم» له گهل چاوي «موجود» وهک نئصل و وينه يان لي هاتووه... له يه کتر جودا نا کرينه وه و نازانري کاميان له کاميانديه.

له سايه ي کفري زولفت دل «فنا في النور» ي ئيمانه  
مه لين «ظلمة» خراپه وه صلي په روانه له شه ودايه

وشه ي «ظلمة» دوا پي ته که ي ده بي بخوي نري ته وه و نه کر يته «هاء السکته» واته بب يته «ظوله ت - زوله ت» به شيوه ي خويندنه وه ي کوردي، تا کو کيشي تيک نه چي.

له سايه - له بهر خاتر.

له سايه - له سي به ردا.

کفر - پي چه وانه ي «ايمان». شار دنه وه ي حه قيقه ت.

فنا «فناء» في النور - نه مان و توانه وه له روونا کاييدا، وهک «فناء في الله» به مه زه بي صوفي يان.

په روانه - نئو په پوله يه يه که وا شه و به دور ي رو نا کيدا ده خول يته وه.

له م ني مچه رسته يه ي «له سايه ي کفري زولفت» نالي چوار تاريخايي کو کردوته وه.

۱- سايه: به واتاي سي به ر.

۲- کفر: که دا پوشي ني راستي يه و به لاي موسلمان وه شه وه زنگ خوي ته ي.

۳- زولفت: که رهنگه که ي ره شه و وهک شه و به سه ر رو نا کايي رو ويدا هاتووه.

۴- شه وه که خوي که له تي کرای به يته کاندا هه يه.

له سایه‌ی کفری زولفت دهشی «به‌هژی کفری زولفت وه‌یا خود له سیبهری کفری زولفت» دوه بی. زولفه‌که‌ی داناوه به «کفر» له‌بهر سه‌ختی و خهستی ره‌شایی ره‌نگه‌که‌ی. کفریش «شاردنه‌وی راستییه» له‌وه‌پا زولفه‌که و کفر هه‌ردوویان وه‌ک یه‌کترن چونکه زولفه‌که‌ش ره‌وناکایی پرووی داپوشیوه. ره‌که‌ش وه‌ک «نوری ئیمان» وایه له‌بهر زیده پاکی و سپیه‌تی و بی‌گه‌ردیی. دل‌ه‌که‌ی «فنا فی النور» بوه، له ناو ره‌وناکایی «فانی» بوه و تاواوته‌وه.

له سایه‌ی کفری زولفت یاخود له‌بن سیبهری کفری زولفتدا، که‌وا ره‌ش ره‌ش که‌وتوته سهر سپیه‌تی روخسارت وه‌ک کفری به‌سهر ئیماندا بی، دل‌ه‌که‌م فانی بوه له‌و نوره‌دا که‌وا له بن سایه‌ی کفری زولفته‌وه‌یه. یاخود شیده‌تی کفری زولفت هینده‌ی له جوانی پرووی تو زیاد کردوه دل‌م بو‌ی فانی بوه... تاریکی و کفر و سیبهر دهوری ئه‌و نوری ئیمانیه‌یان داوه که پرووی تویه. نالی هه‌رچه‌ند ناوی «پوو» ناهینی به‌لام به‌هوی تیکرای مانای به‌یته‌که به‌تایبه‌تی له وشه‌ی زولفه‌وه، لزوم به‌وه نه‌ماوه ناوی بینی. مه‌لین «ظوله‌ت - زوله‌ت» خراپه وه‌صلی په‌روانه له شه‌ودایه تازه کئی ری‌ی هه‌یه باسی تاریکی بکا به خراپه.

ئه‌م شه‌وه‌ی کۆتایی به‌یته‌که چ شه‌وی راسته‌قینه بی که نالی تییدا چوه بو پاریزی یاره‌که‌ی، چ سیبهر و کفری زولف بی که پرووی یاریان له‌ناو خۆیاندا گرتوه و به‌ناو واندا نالی لیوی بو‌ دینی، له هه‌ردوو حالدا نالی وه‌ک ئه‌و په‌روانه‌یه وایه که له تاریکی شه‌ودا دهوری شه‌وقی مؤم یا ئاگر هه‌لدی و به وه‌صلی ده‌گا هه‌رچه‌ند له‌و وه‌صله‌شدا ده‌سووتی... دلی نالیش که «فنا فی النور» بوه په‌روانه‌یه و به ناوری وه‌صل سووتاوه له شه‌ودا، که شه‌وی راسته‌قینه یا مووی زولف بی.

هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لا دا و مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی  
 نه‌سیم ئه‌نگوت و شه‌و رابرد و نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه

ئه‌م به‌یته‌یان هه‌م له‌بهر ئاشکرای و اتاکه‌ی هه‌م له‌بهر ناویانگی زوری، له‌وه دهرچوه‌ه پیویستی به شیکردنه‌وه هه‌بی. هینده‌ش نازکه له پرووی دارپشتن و واتا و وینه‌کیشان و ته‌شبییه‌وه ده‌ستی لی نه‌دری چاتره. وه‌ک به‌لووریکی پاک و ساف و بی‌گه‌رد وایه هه‌موو شوین په‌نجه‌ییکی لی ده‌بیته‌ه عیب. له‌مه‌وپیش بو زمانی بیگانه‌ش ته‌رجه‌مه کراوه.

برا نالی ئه‌گه‌ر راستت کردبی که ده‌لیی «نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه» سویند به شاعیری و خولیا و دل‌داریت ده‌خۆم نه‌تویراوه هینده‌ لیو له لیو و پروومه‌تی توندکه‌ی به‌خه‌به‌ری بینی. دیتومه به‌یته‌که وه‌ها نووسراوه وه‌ک من نووسیومه، له هه‌ندی نوسخه‌ی تردا «چ مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی» نووسراوه.

من کاری زۆرم به به‌یتی کۆتایی غه‌زه‌له‌که‌وه هه‌یه.

له «دوری» تویه ئه‌ی خورشیدی پرته و به‌خشی شه‌و گه‌ردان  
 که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نه‌ودایه

ئەوئەندەى گۆيم لى بووبى يەككى ئەم بەيتەى خويىندىتەوہ ياخود واتاكەى ليىكدايىتەوہ وشەى «دور»ى سەرەتاي بەيتەكەى بە «دور، دور - بعيد» خويىندۆتەوہ. بەو پىتتە دەبى لە نووسىندا بەم شىئوہىە بنووسرىت «لە دورى تۆيە». كە بىخەينە سەر رىنووسى زوربەى نووسەرانى ئەم رۆژانەمان دەبى وەك ئەمە بى: «لە دورى تۆيە». لە نوسخەى ديوانەكانيشدا چ دەسخەت چ چاپكراو ھەرودھا نووسراوہ. كە ئەمە قبوول كەين واتاكەى وەك روالەتى وشەكان راي دەگەينەنن وەھا دەبى:

لە دورى تۆيە ئەى رۆژى رۆناكايى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرىن كەوا نالى كەوتۆتە حالەتى هيلالى نوئى لە محاقدا. واتە بەھۆى دورىيەوہ لە تو نالى وەك هيلالى نوئى كەوتۆتە حالەتى محاق و نەمانەوہ.

ئەم واتايە كە ھەموو ئەو ئەديبانەى من ديومن پى رازين تەلەيىكە و نالى بۆى ناوئەوہ، بەتەلەوہش بوون.

نالى لە ھەر پىنج بەيتى پىشووئردا باسى نىزىكى خۆى دەكا لە يارەكەى تا دىتمان لىوى گەياندە دەم و لىوى، ئەم دوركەوتنەوہ لە كوئوہ ھەلقوولى؟

ئەوہى راستى بى كە بى و لە تەلەكە رەھا بيت دەبينى ھەرچى دورىيە لە بەيتەكەدا نى، بە پىچەوانە، ئەنجامىكى ئاسايى و يەكجار شاعيرانە و دلدارانەى ھەر پىنج بەيتى پىش خۆيەتى. ئەم بەيتەيان لە ھەمووان پتر نىزىكى نالى لە يارەكەى نىشان دەدا تاكو دەتوانين بلين غەزەلەكە مشت بوە لە وەصل و نىزىكى. با بزائين چۆن!

وشەى «دور» لە رىنووسى كۇندا دوو جۆر خويىندەنەوہ ھەلدەگرى، يەككىيان ئەو تەلەيە بوو باسماں كرد «دور - دور بە واتاي بعيدى عەرەبى». جۆرى دوھى «دور»ە كە بەواتاي تەنىشت و رۆخە.

واتە ئەى خورشيدى روناكى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرىن كە نالى خۆى يەككىكە لەوان و بەشەو چۆتە بالينى يارەكەى، لەبەر نىزىكى لە دور و تەنىشتى تۇدا نالى كەوتۆتە حالەتى محاقى مانگى نوئى. مانگ كاتىك دەكەوتتە حالەتى «محاق» كە يەكجار لە رۆژوہ نىزىك بى نەك لى دور بى... كە لى دور كەوتەوہ دەبىتە «بدر». مانگ ھەتا لە رۆژوہ نىزىك بى جورمى نامىنى. بەو پىتتە ھەرچەند لە روالەتدا «محاق» نەمان و فۇتان رادەگەينەنى لە راستىدا ئەوپەرى نىزىكى و گەيشتن بە يار لەو محاقەدايە. نالى ھەرگىز لەو حالەى خۇشتر نەبووہ و نابى كە ھىندە لە يارى نىزىك بۆتەوہ وەك هيلالى كاتى محاقى لى ھاتوہ و لەگەل رۆژدا جووت بوە.

وشەى «شەوگەردان» واتاي «شەوگىرەوہ»يشى ھەيە. شەوگەرد جانەوہرىكىشە وەك ماناكەى بەشەو دەگەرىت.

نالى رىي ھەيە خۆى بە هيلالى حالەتى محاق دابنى چونكە يارەكەى دانا بە خورشيد و خۇيشى لە نورى ئەودا غەرق بوو بوو.

سرنجىكى ورد بگرە لە «ماهى نەو». ئەم وشەيەى «نەو» پىويستى قافىە داخوازى نەكردوہ، واتاي شيعر و ھەلوەستى نالى خۆى بە «ماهى نەو» نەبى راست نايى، با بلنم زىدە جوانى بەيتەكە بە ھۆى ئەم وشەيەى «نەو» پەيدا بوە.

ھىلال لە دوو حالدا خۆى لە محاقدا دەبينى: يەكەميان لە كۇتايى مانگ، واتە رۆژى ۲۹ ويا ۳۰ مانگى عەرەبى. لەم حالدا ھەلاتنى لەگەل رۆژ لە سبەينەدا دەبى. دوھميان ئەو محاقەيە كەوا بەر

سەرەتای مانگ دەکەوی واتە هیلالەکه له محاقی سبەینەوه کەم کەمە بەرەو دواى قورسى رۆژ دەبیتەوه تا وای لى ئاوا بوونی مانگەکه له ئیوارەدا دەکەویتە سەر حیسابی شهو.

لەمەرا معلوم دەکەیت هیلالی محاقی مانگی کۆن بەسەر رۆژی رۆوندا دیت کە ئەمە هیچ لەگەڵ وەزعی نالیدا ریک ناکەویت، بەلام محاقی «ماهی نهو» ئەو محاقەیه که هیلالەکه تییدا بەرەو شهو دەبیتەوه، که ئەمەیش حالی راستەقینەى «نال»یە. که دەشلی «حالات» که جەمعه به بەریهوه هەیه حالی سەرۆبەریکی ئەو محاقه و ئەنجامەکهی دەگریتەوه چونکه «حالات» که جەمعه به بەریهوه هەیه حالی نیستاکه و دوايش رابگەیهنی لەو روهوه کهوا هیلالەکه ورده ورده له محاق دردهچیت و دەبیتە یەک شهوه و دوو شهوه ... هتاد. نالیش وهک ئەو هیلاله وایه له کۆتایی شهودا له یارەکهی دوور دەکەویتەوه «وجود» پەیدا دەکاتەوه... چ سەیر نیه دواى ئەو خوشییه زلهی گەیشتن به یار و وەدەست هینانی پیروزیی و سەرکەوتنی وەها گەرە، نالی وهک مانگ له زیاد کردناد بی.

وهک گوتم شیعرەکان تەجرەبەییکی زیندووی سەردەمی گەنجایەتی نالی دەگیرنەوه، دەمودووی هەلبەست ئەوهنده ئەفەس گەرەمە رێ نادا خەیاڵ بۆ هیندی برۆا کهوا نالی به زیهنکاریی و وشەسازیی و دەسلاتی شاعیری خوی ئەم وینە ئەفسووناوییهی له وەهمهوه هینابی. سەیر که، چونکه حیکایەتەکه راستە، نالی چەند زمانی گرتوه له وشەى پاتەوپات «صریح»: ئەگەر «مەلین زولمەت خراپه» و هەناسەم زولفەکهی لا دا» و پستەى وەها سەرپۆش کراو نەبان لەوانه بوو بیریشمان لەوه نەکردباوه که نالی رووداویکی راست دەگیریتەوه. لەو هیرشی که بۆ سەر «مەستورە»ی بردوه چونکه هەموو قسەکانی زادهی خەیاڵن وەهلبەستراون جلهوی بۆ قەلەمی شوپکردۆتەوه بی پەروا زار شپری خوی دەکا. وا دەزانم له رووی تەمەنەوه ئەم بره شیعره و هیرشهکهی سەر مەستورە هاوچەرخ بن. گوتهی بەرامبەر «مەستورە» و کردەوهی ناو ئەم بەیتانە له تەمەنی گەنجایەتی دەوشیتەوه، گەنجایەتیش جاریکه و نابێ بە دوو.

## بەشى دووھەم

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا بە خوینەرم راگەياندا باسى «ناوەرۆك» بە گشتى و بە جۆرىكى لىتى بوەشیتەو لەویدا جىي نايیتەو، ئەوئەشم خستە سەر قسەكانم كە درىژەى باسى ناوەرۆك بە ناچارى كەوتە ناو بەشى دوهمى كىتب «حاجى قادرى كۆيى» يەو چونكى لە بەشى يەكەمدا جىي نەبۆو ھەرچەند دەمىكىشە لە نووسىنى بوومەتەو. بە داخووە ئەم باسە بەدبەختە لە بەشى دوهمى «حاجى قادر» پىشدا بى مراد بوو، دەبى چاوەنۆرى بەشى سىيەمى بيت.

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا كورتەيىكى بىروباوهرى خۆم لە بارەى ناوەرۆكەو نووسى و بە دوا ئەودا كەوتە سەر دۆزىنەو و اتاى سەر بە كۆمەلايەتتەو لە ھەلبەستەكانى نالیدا. مەنتىقى نووسىنەكەم لىم داخووزى دەكات، كە من پىم نەبى بە درىژى لەسەر «ناوەرۆك» بنووسم، دەبى دەورىكى سەرەباسى «ناوەرۆك لە شىعەرى نالى» بەدەم كە خۆى يەكەكە لە سەرەباسە بنجىيەكانى ئەم گوتارە و قەرزىكە بەسەر مەوھى بەلام لە نووسىندا نامەو پىشپىركى لە خۆم بەم بۆ مەبەسى زووتر گەيشتن بە شىكردنەو و سەرەباسە. من جەلەوى قەلەمەكەم ناوئە دەست ھەلبەستى نالىيەو، بۆ چ لايىكى ببات بەدجەلەوى لەگەلدا ناكەم. بە پىي باوهرى خۆم لە ھەر شوپىنكى گولزار و چەمەنزارى ئەدەبى نالى گەشتى دل و زىھن بەكەين خۆشپىك دەدۆزىنەو كەوا لەویدا نەبى نادۆزىتەو، لەكىسدانىشى جىي پى نايیتەو.

بىنگومان باسى ناوەرۆك لە شىعەرىكانى ھەر بەوئەندە تەواو نابى بلىين لايەنى كۆمەلايەتى و نەرىت و داب و دەستوورى بەيەكەو ژیان لە نوكتە و وردەكارىيەكانى دەدرەوشىنەو و بەوئەندە نالى لە توھمەى وشكەمەلەى خەيالبازىيى پرووت و پەھەوا كەوتنى ھونەرى سەراوىيى و بى بنجى مادى بپەرىنەو، راستى گوتە ئەمەيە ئەوئەندە دوانە كورتە سەرەتايىكە لە باسى پى دەنگ و سەدای ناوەرۆك لە شىعەرى «نالى» دا.

به لام بهر له وهی هیج بلیم له باره ی ئه و ناوه رۆکه وه پیویسته تیبینییه کی گرنگ دهربرم وهک پیتلیکه بی له بهر ههنگاومان به رهوژوور و سه ره وه و راز بو ناو و اتا و ناوه رۆک له باغ و راغ و گول و گولزاری نالی که خوی زور راستگویانه و به ئینسافه وه بانگهێشتنمان دهکا بوی بهم دیره شیعره ی وهک کارت بانگهێشتن:

وه ره سهیری خیابانی به یازی دهفته ری «نالی»  
که سه فسه ف مصرعی به رجه سه ته ریزی سه روی مه وزونه

تیبینییه که م بریتیه له مه: مرۆفیک که گه یشته پایه ی نالی له بوژییدا، هینده ی به دیهیه دیاره مهیدانه کانی پر دهمه ته فه ی وهک به هره ی خۆرسک و ههست و نهست پرپوون له دیمه نه کانی ژیا نی کۆمه لایه تی و شاره زابوون له زانست و هونه ری باوی رۆژگاری خۆی و پهیدا کردنی قه ناعه تی تایبه تی له سه رجومه لی بوون و مردن و ژین و چاکه و خراپه دا... ئا ئه م مهیدانانه ی هه موو پێچاوه ته وه و کردوونی به یه کیک له گۆره پانه مه عه نه ویه کانی ناو جیهانی فره وانی ده روونی خۆی ئه وسا گه یشتوو به و ده سه لاته که شیعره ی وه ها به ئۆنیه ته وه خه ریک بی له بهر پر مه عنایه ی و نوکته و نازکی به ته قیته وه.

هه لآخینی شیعر به و اتا و هونه ر کاریکه نه هی به هره ی ته نها نه هی پێگه یشتنی ته نه یه. ده بی به هره و پێگه یشتن، واته زات و بابه ت - ده روون و ده ره وه، له هه لآخیندا به شدار بووبن له م به شداریه شدا به راده ی له نگه رپاگرتن و پارسه نگ کردنی هه ردوو لایان ده سه لاتی شاعیر خۆ ده نوینی. فره موو سه یریکی ئه م یه ک دوو نمونه یه بکه له شیعره ی نالی که پارسه نگ بوون و له نگه ربه ستنی باس کراویان تیدا به دی ده کریت. نمونه ی یه که م:

«طره» ت وهکو تووماری شکسته و سه ری کولمت  
بو نووری سه ودام بوته شه معی موتالا

نمونه ی دووهم:

له م «پارچه لۆکه» هه وره به قه د پرووی هه موو زه مین  
به م رایه له قه دیفه یی سه وزی عه جه ب ته نی

له نمونه ی یه که مدا چی له توانای ئاده میزاد بی کۆبوته وه له واتای سه ر به نووسین و خویندنه وه و تاریکی و پووناکی و پاگرتنی هه ر چشته به رامبه ر هه م جینسی خۆی و دا رشتنی قالبی جوانی له ناو بوته ی عیشق و تیک ئالاندنی حه قیقه ت و مه جاز و تیه و رپێچانی ته وره یه به ده وره یانه وه... هه مووش له دوا زده وشه دا. توو سرنج بگره له تاکه وشه ی کۆتایی به یته که که «موتالا - مطالعه» یه چۆن به ته نها له لای خۆیه وه بوته ئاوینه ی قودره ت هه موو تیشکیک ده داته وه که له وشه کانی «طره، توومار، شکسته، کولم، نوری، سه ودا، شه مع» هه لیبستیه ته وه.

وشه‌ی شکسته به هه‌ردوو واتای به‌سه‌ر یه‌کدا شکانه‌وه‌ی مووی طره - خه‌تی شکسته‌ی فارسی که طره و توومارکه‌ی پی نووسرابی له ئاوینه‌که‌دا دووباره ده‌بیت‌وه، هه‌روه‌ها وشه‌ی «سه‌واد» ئه‌ویش به هه‌رس‌ی واتای «ره‌شایی شه‌و - ره‌شکینه‌ی چاو - خوینده‌واری» . خوشت دهنانیت شه‌مع له شه‌ودا پی ده‌کریت تاکو چاو شتی له‌به‌ر بخوینینه‌وه با ئه‌و شته تووماری شکسته بی. به‌لی وشه‌ی «موتالا» ئه‌مانه به تیکرای عه‌کس ده‌کاته‌وه بی ئه‌وه یه‌ک زهره‌ر له تیشکی هیچ کامیکیان به‌خه‌سار بدات. که بیین و له ناو هه‌موو وشه‌کاندا بی ده‌سبژارکردن وشه‌ی «توومار» هه‌لبژیرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و بلیمه‌تی شاعیریته‌ تیدا، شه‌پۆل شه‌پۆل، ئاورینگی ئه‌و ده‌سه‌لات و بلیمه‌تیه به رووماندا ده‌پژئی.

توومار له لاییکه‌وه شتیکی نووسراوه هه‌م له‌گه‌ل «طره» دا ده‌گونجی که نووسینی تیدایه و له‌و ریگه‌یه‌وه به یه‌کتر ته‌شبییه کراون، هه‌م ده‌بیته ئه‌و پێشه‌کیه‌ش که له ئه‌نجامی به‌یته‌که‌دا موتالا ده‌کرئ هه‌رچه‌ند له به‌یته‌که‌دا په‌یوه‌ندیی راسته‌وخوی موتالا به وشه‌ی «سه‌ری کولم» ده‌ویه که وا بۆته «شه‌مع‌ی موتالا» که له شه‌ودا هه‌لده‌کریت. ره‌شایی و دریزی شه‌وه‌که‌ش به‌هۆی وشه‌ی تووماروه له به‌یته‌که‌دا له‌وه‌را دیت که توومار له لاییکه‌وه مه‌شووره به دریزی له لاییکی تریشه‌وه مووی ره‌شی «طره» ی یاری پی ته‌شبه کراوه. توومارکه‌ سه‌ره‌رای به ده‌سته‌وه‌دانی «ره‌شایی و دریزی» که هه‌م جینسی مووی «طره» و شه‌ون، جاریکی تریش وه‌سفی جوانی موه‌که ده‌کات به‌هۆی وشه‌ی «شکسته» وه که راده‌گه‌یه‌نی داوه ره‌شه دریزه‌کانی موه‌که چین چین به‌سه‌ر خویاندا شکاونه‌وه. له لاییکی تریشه‌وه ئه‌م تووماره که به وینه‌ی به‌رچاو «شکسته» و به‌سه‌رخۆیدا شکایه‌وه بوو له هه‌مان کاتدا تووماریکی نووسراوه به خه‌تی «شکسته» که جوړیکه له رینۆس و زۆر باو بوو له‌و سه‌رده‌مه رابردوه‌ی رۆژگاری نالیدا، به‌وه‌شدا «طره» ی یار به ته‌واویی ده‌بیته‌ بابه‌تی موتالا که‌ی کۆتایی به‌یته‌که‌. له‌مانه هه‌مووی گه‌رپی و به چاویکی دل و ده‌روونت سه‌یریکی ئه‌م دیمه‌نه ئه‌فسووناوییه‌ی ده‌ره‌دانی توورپه و تووماره‌که له کولمی یار بکه که بۆته شه‌مع‌ی موتالا، لیت ده‌شیوی و نازانیت موتالی تووماره‌که بکه‌یت له‌به‌ر شه‌وقی مؤمی سه‌ری کولمی یاخود له ناو شه‌وه‌زنگی موه‌کاندا موتالی مؤمه‌که خۆی بکه‌یت که سه‌ری کولمیته‌ی.

له نموونه‌ی دوهمدا نالی شاره‌زایی به سروشت و به کۆمه‌لایه‌تی ویکرا کۆ ده‌کاته‌وه و ده‌ست‌ره‌نگینه‌ تابلویکی هونه‌ری ئه‌فسووناویی ئه‌وتۆ له کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوان پیک دینی و به چه‌شنیک له تابلۆکه‌دا تیکیان هه‌لده‌کیشیت و ده‌یان‌ه‌ونیه‌وه مرۆف نازانی کامیان کامن.

«پارچه‌لۆکه» ی هه‌وره‌که ده‌شی به واتای پارچه په‌مۆ بی یاخود به واتای پارچه‌ی بچووک بی که بلین قالبه دارشنتی «تصغیر» ی پارچه‌یه وه‌ک ده‌لی «ته‌شبییلۆکه، جوگه‌لۆکه...»، نا ئه‌م پارچه لۆکه‌یه‌ی هه‌ور له به‌رزایی ئاسمانه‌وه به رایه‌له‌ی داوی باران ده‌بیته قه‌دیفه‌ی سه‌وز و رووی زه‌مین ده‌ته‌نی به سه‌وزایی به‌هار چه‌ند سعه‌تکاریکی شاره‌زایه که ده‌توانی ئه‌م کارگه‌یه‌ی ته‌نینی قه‌دیفه له هه‌ور و باران پیک بینن و له لۆکه‌ی هه‌ور «یاخود له هه‌وری که‌م» قوماشی سه‌وزی به‌رین بچنی به قه‌د رووی هه‌موو زه‌مین. سه‌عه‌تکاریی و وه‌ستایی به‌هار له‌م چنن و ته‌نینه‌دا دوو جارن موعجیزه پیک دین یه‌که‌میان له‌وه‌دا که هه‌وری که‌م ده‌کاته قه‌دیفه‌ی زۆر دوهمیان که ره‌نگی هه‌وره‌که له سپیه‌وه ده‌گۆرئ به سه‌وز چ درمانیک و ئه‌جزاییکی کیمیاویشی به‌کارنه‌هیناوه. گه‌لیک جار له وه‌سفی ئه‌م به‌یته‌دا گوتومه کاری ته‌نینی قه‌دیفه له کارگه‌ی راسته‌قینه‌دا هه‌ر به قه‌د به‌یته‌که‌ی نالی ریکوپیکه و هه‌ر هینده‌ی ویش زه‌حمه‌تی تیدایه

چونکه به راستی هونه ره که می نالی له هم بهیته دا هه موو سنووریکی به رچاوی هونه ر و شیرنکاری و شوخی و دسترنه گینی تیپه رانده.

خواجه «کلیم همدانی» له وسفیکی به هاردا ئه م بهیته می گوتوه که ئه ویش به راستی شاکاریکه به کجار که م مانده:

از بهر سبقت بیرون شدن شکوف برگ  
در تنگنای شاخ درخت میکنند جدال

واته «بو پیشبرکی زوکردن له هاتنه دهره وه، گول و گه لا له ته نگزه می لکه داردا زوره ملیانه» به لام له گه ل ئه م هه موو جوانی و هونه ر هدا بهیته که می «خواجه کلیم» له ته که هینه که می نالیدا ئه وهنده محدود دیته به رچا و دهشی بیته نه قشیکی ئه و قه دیفه یه می ناو بهیته که می نالی. نامه وی غه در له که لیم بکه م به شکاندنی بهیته که می له ری هینانه وه می هه موو واتای بهیته که می نالی که له سروشتی به هاری تیپه رانده و به ولای به هاره وه باوهشی به کومه لایه تیدا گرتوه و هه ردوکیانی پیکه وه کردوه به که رسته می ملکه چ بو هونه ر و جوانی له حالیکدا بهیته نازداره که می که لیم وهک بووکی جوان له ناو که ژاوه می سروشتدا خه ملیوه و ئاورینگه کانی له په رده می دهوری که ژاوه که وه ئاودیو نابن بو کومه لایه تی. به لئ نه بهیته که می که لیم ده شکینم به خنکاندنی له ناو توفانی واتای شیعره که می نالی نه لیره شدا چ ئیشیکی زورمان هه یه به قوول بوونه وه بو ته ختی بنی گومی بهیته که چونکه له و نمونانه دا تاکه مه به س ئه وه بوو راستینی گرنگی ئه دهب روون که هینه وه که بریتیه له وه هه لاختینی شیعر به واتا و جوانی تا راده می مشت بوون و لئ رژان کاری تاکه هوی هونه ر وهیا تاکه هوی پیگه یشتن نیه. هه ردوو هو ده بی کوبنه وه تا بتوانن ئه فسوونی به هره وهر گینه سهر گوته می زمان، له کوبونه وه شیاندنا به راده می له نگه ر به ستن و پارسه نگ بوونی هه ردوویان له دوو ده سته می ته رازووی بهیته هه لبه سته ده سلات و هیز و دسترنه گینی شاعیر خو دنوینی.

که سرنجت به دیته دوو نمونه می سهره وه ده بینی ئه م له نگه ر به ستن و پارسه نگ بوونه له هه ردوو بهیته کاندنا به چه شنیک له سهرانسهری دارشتنی رسته کانیان داوه سته وه هینده یان وه ستایی تیدایه له لای خویانه وه به زیاده وه له شیرین و ئارایشتی هه ردوان زیاد ده که ن. من لیره دا مه سه له ییکی کوردم به بیر ده که ویته وه که ده لئ «خوا بدا پیغه مبه ریش نه ختیکی ده خاته سهر». تو سهیری «پارچه لۆکه» بکه که گوتم ده شی «پارچه لۆکه، په مو» بیت و ده شی «پارچه لۆکه، پارچه می بچووک» بیت که قالبه دارشتنی چووک کردنه وه می «لۆکه» یه، چون به م دوو واتایه له نگه ری خوی راگرتوه هه م له گه ل که رسته می دروست کردنی قه دیفه که لۆکه که یه، هه م له گه ل مه هاره ت و ئی عجازکاری به هار که له پارچه ییکی بچووک هه ور به پانایی رووی زه مین سه ریوشی قه دیفه ده ته نی. له بیریشت بی نالی ئه م هه لسه ور و داسووره هونه رکارانه می بی سه روین له ناو ته نگزه می پیداویستی کیش و قافیهدا ده کات که چی هه ر ده لئی سواری قالیچه می سلیمان پیغه مبه ر بوه و له ئاسمانی به ربه رهلای بی سنووردا پیی ده فری.

که وتووژمان سه ری کیشایه سهر له نگه ر به ستن و پارسه نگ بوون، له و ناوه شدا نمونه می

به‌راوردکردنمان له شیعری شاعیریکی فارس هینایه‌وه که «خواجه کلیم همدانی» بو، وا به چاک ده‌زانم  
نموونه‌ییکی پیشکه‌وتوو له شیعری شاعیریکی به‌ناویانگی کوردیش بئینینه‌وه بۆ مه‌به‌سی به‌راوردکردنی  
بئێ ته‌ره‌فانه له‌وه‌وه که ئەم جارهیان هه‌ردوو شاعیر کوردن و خه‌لقی ناوچه‌ینکیشن. پیره‌میرد ئەم  
به‌یته‌ی به‌سه‌ر زاری «زین» دا هیناوه:

خه‌نچه‌ر بۆ دله‌ گهر راستت ده‌وی  
ئاخ مه‌می تیاپه‌ نه‌ک به‌ری که‌وی

نالی ۷۰ سال پتر به‌ر له‌ پیره‌میرد ده‌وری واتای ئەوتویی هه‌لاتوه و بوونی خه‌یالی یاری له‌ دلا به‌م  
به‌یته‌ جوان و نازداره‌ نه‌خشه‌ کیشاوه:

تو که‌ حۆری وه‌ره‌ نیو جه‌ننه‌تی دیدم چ ده‌که‌ی  
له‌م دله‌ی پر شه‌ره‌ر و سینه‌یی سووزاندا

گه‌لیک له‌ شاعیرانی کورد و غه‌یری کورد ئەم واتایه‌یان کردوه به‌ بنگه‌ی هه‌لبه‌ست و هه‌ر یه‌که‌یان به  
پیی ده‌سه‌لات وینه‌ی ئەم هه‌لکه‌وته‌ خه‌یالیان کیشاوه. چه‌ندیکی شاعیر بین و واتاکه‌ی دووباره‌ بکه‌نه‌وه  
من بیزار نابم به‌لام تاکه‌ مه‌رجیکم له‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌که‌ دا هه‌یه. شاعیر ده‌بی له‌ کوتانه‌وه‌ی واتای  
ته‌قلیدییدا شه‌قلیکی تاییه‌تی خۆی به‌کاربینی که‌ هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌ نۆکه‌ریی و خزمه‌تکاریی هه‌لبه‌ستی له  
خۆی به‌ پیشه‌وه‌ رزگار بکات.

لیرده‌دا قسه‌مان له‌گه‌ل چه‌ند و چۆنی سه‌ر جومه‌ی به‌کاره‌یتانی ئەم واتایه‌ نیه، کات و ده‌ره‌تیشمان  
چه‌نگ ناکه‌وی نموونه‌ی ده‌یان شاعیری کورد و میله‌تانی تر بئینینه‌وه و به‌ یه‌کتریان بگرین و پایه‌ی  
لیوه‌شاوه‌بیان بۆ ده‌ست نیشان که‌ین، ته‌نانه‌ت ریمان نیه له‌ شیعری نالی خۆی نموونه‌ی تر شیکه‌ینه‌وه  
که‌ ئەویش وه‌ک ئەم بیته‌ ده‌ورپه‌شتی واتای تیخزانی وینه‌ی یاری له‌ چاو و دل و میشکی عاشق داوه‌ وه‌ک  
غه‌زه‌لی:

جه‌نانی وه‌ک جینان کردم به‌ ماوا  
حه‌بیبه‌ی «مالیاوا» مالی ئاوا

هه‌ر له‌م غه‌زه‌له‌شدا په‌رده‌ی بووکینی له‌ناو چاوه‌کانیدا جئ ده‌کاته‌وه که‌ ده‌لی:

زه‌فاهه‌تگاهی په‌رده‌ی ئالی چاوم  
موباره‌ک حیجله‌ بی بۆ بووک و زاوا

لیرده‌شدا بووک و زاوا و په‌رده‌ و زه‌فاهه‌تگاه هه‌موویان له‌ وصالیکی به‌ چاودیتندا کۆبوونه‌ته‌وه نه‌ک به  
گه‌یشتنه‌یه‌کتیری دوو له‌ش.

من له‌ خه‌ریک بوونم به‌ دوو نموونه‌ی یه‌ک واتا له‌ هه‌لبه‌ستی نالی و پیره‌میرد که‌ به‌شیکه‌ له‌ ناوه‌رۆکی

گوتاره کهم، ئا له ویشدا هەر له رووی رهچا و کردنی لهنگه ره بهستن و پارسه ننگ بوونی لایه نه کانی جوانی و هونه و ئارایش و واتا له ناو نمونه کاندای بیروبا وهرم دهرده برم دهخلم به سهر قوولبوونه وه بو بنی گوم و گهشت کردن له بهرینایی ههلبهست نیه. لهم دوو نمونه هیشدا نامه وی دوو شاعیر، پیره میرد و نالی، بهرام بهر یه کتر راگرم چونکه دیاره تاکه به ییتیکی ئەم و ئەویان نابیته ته رازووی ههلسه نگانندی هه موو ئەدهب و هونه و دهسه لاتیان. له وه زیاتر که دهسه لاتی نالی له یه کتیک له هونه ره کانی بوژییدا راگرین له ئاوینهی بهراوورد کردن له گه ل نمونهی هاو بابه تی خوی چیترم مه بهس نیه.

له م ریچکۆله تهسکه وه بو سهر خوانی بهراوورد کردن دهرۆم و ده لیم پیره میرد وینهی خه یالی مه می له ناو دلی زیندا داناوه بهرام بهر خه نجه ریکی مادی و بهمه دا خه یال و مادهی بهر هنگاری یه کتر کردوون وهک دوو شتی یهک چوون و هاوتا، له وشه کانی ههلبهستیشدا نه تاکه وشه نه کومه له وشه ی ناو رسته هیچ ته وجیه و وهرامیک به دهسته وه نادن له عاست ئیعترازی که سینکدا که بلئی تارمایی و خه یالی ناو دل مه ترسی لی ناگری بهر خه نجهر بکه وی، ئەم دهست پاراستنه ی زین بوچی؟ به لئی ئیمه له لای خۆمانه وه و له دهره وهی ههلبهسته وه ده توانین وهرام بدهینه وه و بلین ههست کردن زین به بوونی مه م له ناو دلیدا هینده به هیزه وهک ئەوهیه که به راستی له ناو ئەو دلدا بی نهک به تارمایی، به لام ئەمه یارمه تی دانه بو بهیته که له لاوه و له دهره وهی را که نابیته دهر باز بوونی راسته وخۆ له ئیعتیراز. ئەمه راستینکه چ دهمه ته قه هه لئاگری، له گه ل ئەمه شدا ده بی بلین یارمه تی دانه که ناگاته پایه ی خیر و سه دهقه پی کردن چونکه به بهر سوژ و تاسه ی عیشقه وه هه یه پریشکی ئاگری خوی له دلکی زامداره وه بو دلکی تری هه ستیار باویژی و سفت و سو و ورینه ی خوی له ویشدا به خه بهر بین و خه یالی مه عشوقی خوی به هه موو سفت و سو و ورینه کانی عیشقه وه بینیته بهر ههستی ئەو دل هه ستیاره شه وه. که واته یاریده دانه که شتی که له داخواییه کانی عیشقی سوتینه ر که له بهیته که دایه نهک له عیشقی «مطلق» دا به لام هه رچونیک بی، ره واندنه وهی ره خنه که کاری من و تویه که له سهر بنگی بهیته که وه هه لیده ستین، زه نه ی ئاسایی خودی بهیته که نیه.... راگه یاندنی یه کسه ره ی وشه و دارشتنی نیه. ئەگه ر شاعیر هاتبا و بیگوتبا خه نجهر لیدانه که خانه له مه م ده شینوی ئەوسا هیچ ره خنه ییک نه ده هاته بهر بهیته که چونکه که ئیمه قبوولمان بی وینه ی مه م له دلی زیندا هه بی قبوولیش ده که بین بریندار کردن دل که ئەو خانه یه بشیوین، که وابی هه ق ددهینه زین دهست بپاریزی له شیواندن خانی مه م، که دلی زینه.

رهنگه خوینهر لیم به دنگ بی و بلی که ی بوه له گه ل شیعردا ئەم «منطق» کاریه؟ ئەوهی راستی بی له شیعردا ری به ره خنه گر نادرئ له دهره وهی شیعره وه «منطق» و فهلسه فه بین و بیکا به ره خنه له شیعر، به لام «منطق» یک له ناوه روکی شیعره که وه هه لستی و خوی به سهر واتا کهیدا بسه پینی ده شی و ده بی بگریته ئەمرازی پیوانه ی شیعره که. له بهیته که ی پیره میردیشدا لایه نی بهرام بهر یه کتر وه ستانی خه نجهر «که مادهیه» له گه ل وینه ی مه م «که نامادییه» دیمه نیکه به قه دهر سه ره له بهری بهیته که بهرچا و چ پیوستیک نیه بو دیتنی به خواسته وهی چاویلکه له «منطق» ی دهره وهی ههلبهسته که. له دارشتنی بهیته که دا لهنگه ره بهستن هه یه له م به جووته هاتنی «مادی و نامادی» له حالیکدا لییان داوا ده کری یه کتر پارسه ننگ بکن. «خه نجهری ئاسن بو دل که گوشته، به لام خه یالی مه می بهرده که وی که تارمایییه...» هینانه وهی ئەم ته رزه ره خنه یه هه روک له واتای بهیته که وه سه ره له ددها، جاریکی تریش سواری

زیهنی ره‌خنه‌گر ده‌بی به‌وه‌دا که شیعی تر هه‌ن وه‌ک ئه‌میان ماده و ناماده‌ی کۆکردۆته‌وه و هیچ ره‌خنانیش ناسه‌لمینی به‌هۆی دارشتن و هه‌تانه‌وه‌ی وشه و ته‌عبیری ئه‌وتۆ له‌خۆیانه‌وه‌ گری و گالیان هه‌لده‌وه‌شین به‌ر له‌وه‌ ره‌خنه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ بدن. نمونه‌ییکی ئه‌م شیوه‌ دارشتنه‌ به‌یته‌که‌ی «نالی»یه، که به‌رامبه‌ر نمونه‌که‌ی پیره‌میردم راگرت. له‌م به‌یته‌دا له‌نگه‌ربه‌ستنی وشه و واتا له‌سه‌رانسه‌ری دارشتنی، کوردی گوته‌نی، فرته‌نه‌ییکه‌ بۆ خۆی:

به‌هه‌شتی چاو به‌هه‌موو نه‌خش و نیگار و په‌رژین و سه‌رچاوه‌یه‌وه‌ راگیراوه‌ به‌رامبه‌ر دل و سینه‌ به‌هه‌موو بلێسه و ئاگر و سووتانیانه‌وه‌ ناوی جه‌ه‌نه‌میش نه‌هاتوه‌ چونکه‌ عاشق دلی نایی بلی یار له‌جه‌ه‌نه‌ماده‌یه... ئاگرستانیک که تارمایی و خه‌یالی یاری تیدایه‌ جینگه‌ییکی پیروژه‌ به‌ سۆز و گه‌رمایی عشق. حۆری خه‌لقی به‌هه‌شته و له‌سه‌ریه‌تی بچیته‌ به‌هه‌شتی چاوه‌وه، دل و سینه‌ که مه‌لبه‌ندی ئاگری عیشقن به‌ رواله‌ت له‌گه‌ل حۆری ریک ناکه‌ون. گوتم «به‌ رواله‌ت» چونکی نالی که بانگه‌یشتنی یاری ده‌کا بۆ هاتنه‌ ناو به‌هه‌شتی چاوی و به‌مه‌دا به‌ زاهیر پی دلی له‌ دلی دوور که‌ویته‌وه‌ له‌ حه‌قیقه‌تدا بانگه‌یشتنه‌که‌ بۆ نزیک‌تر بوونه‌وه‌یه‌ لێ، له‌وه‌وه‌ که‌ دیتنی یاری تیدایه‌. خۆ دیاریشه‌ دیتنی یار به‌ چاو ده‌ جاران و سه‌د جاران پتر هه‌سانه‌وه‌ی عاشقی تیدایه‌ له‌ تلانه‌وه‌ به‌ ده‌ست تارمایی و خه‌یاله‌وه‌ که‌ هه‌ر عه‌زابیکی رووته‌ بۆ عاشق. سه‌یری شاعیر چهند سیحراکارانه‌ مه‌به‌سی خۆی، که‌ داواکردنی وه‌صله‌، ده‌شاریته‌وه‌ له‌ نیو مه‌به‌سیکی چه‌شم به‌ندانه‌ی هه‌سانه‌وه‌ی یار له‌ به‌هه‌شتدا.

له‌ مانه‌ گه‌ری. پارسه‌نگ بوون و له‌نگه‌ربه‌ستنیکی تر هه‌یه‌ که‌ له‌ به‌یته‌که‌ی پیره‌میردا نه‌بوو. ده‌زانین بوونی یار له‌ نیو ئاگرستانی دل و سینه‌ی عاشقدا بوونیکی خه‌یالییه‌ نه‌ک «به‌ له‌ش»، که‌چی چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو به‌ خه‌یال نییه‌ به‌هه‌موو له‌شه، که‌واته‌ کوا له‌نگه‌ربه‌ستن؟ بۆ لێره‌شدا ئه‌وه‌ ره‌خنه‌یه‌ نه‌گرین که‌ له‌ به‌یته‌که‌ی پیره‌میردمان گرت خۆ نالیش خه‌یال و ماده‌ی له‌ته‌ک یه‌کترا داناوه‌؟ ئا لێره‌دا نالی ده‌سه‌لاتیکی ئه‌فسووناوی به‌کاره‌یناوه‌ بایی فلسفیکیش ئه‌رکی بۆ به‌ خه‌رج نه‌بردوه‌، هه‌ر هه‌مان خواهشتی چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو که‌ جیی ره‌خنه‌یه‌ و گومانی له‌نگه‌ربه‌ستنی لێ ده‌کرێ به‌ خۆی و واتاکه‌ی حه‌قیقییه‌وه‌ ده‌بیته‌ هۆی راسته‌قینه‌ی له‌نگه‌ربه‌ستن و پارسه‌نگ بوون!! چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌ له‌شه‌ که‌ چاوه‌که‌ ده‌بیینی، ئه‌وه‌ی به‌راستی ده‌چیته‌ ناو چاوه‌که‌وه‌ وینه‌ و صورته‌ی یاره‌ که‌ ئه‌ویش هه‌ر هه‌نده‌ی خه‌یاله‌که‌ و تارماییه‌که‌ی ناو دل و سینه‌ ماده‌یه‌.

وینه‌ی ناو چاو و خه‌یالی ناو دل پارسه‌نگی یه‌کترا و له‌گه‌ل یه‌کترا له‌نگه‌ریان به‌ستوه‌ وه‌ک دوو تایی ته‌رازوی یه‌ک سه‌نگ... له‌مه‌را ده‌سه‌لاته‌ بی سنوور و یه‌کجار مه‌شوور و لێ سه‌لمه‌نراوه‌که‌ی نالی ده‌رده‌که‌وێ که‌ ئه‌وه‌ سه‌ره‌رای ئاخینی هه‌لبه‌ست به‌ واتا و هونه‌ر و جوانی و به‌ولای له‌نگه‌ راگرتن و پارسه‌نگ کردنی لایه‌نه‌کانی وشه و واتا، هه‌ر له‌ هه‌مان هۆی گومان لیکردنی ره‌خنه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ دان و بی ئه‌وه‌ له‌ وشه‌ وه‌یا رسته‌ییکی تری هه‌لبه‌سته‌که‌وه‌ ره‌خنه‌که‌ بره‌وینیته‌وه‌، هه‌ر له‌ویدا جوانی و بی عه‌یبی و بی ره‌خنه‌یی و هونه‌ر و واتا هه‌لده‌ریژێ. له‌مانه‌ بترازی جاری گه‌لیک ئیججازی تر له‌ هه‌ناوی به‌یته‌که‌دا په‌نه‌انه‌، یه‌کیک له‌وان ئیججازه‌ ئه‌مه‌یه‌:

نالی که‌ ده‌لی «چ ده‌که‌ی له‌م ده‌لی پر شه‌ره‌ر و سینه‌ی سووزانمدا» و به‌مه‌دا له‌ زاهیر پی ره‌خنه‌گر ده‌دا که‌ پنی بلی چۆن ره‌وا ده‌بیینی داوا بکه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ت له‌ دل و سینه‌ت ده‌رچی؟ جگه‌ له‌وه‌ که‌ ده‌توانی ره‌خنه‌که‌ به‌وه‌ بره‌وینیته‌وه‌ بلی من بانگه‌یشتنی یار ده‌که‌م که‌ به‌ چاو بیبیم نه‌ک هه‌ر به‌ دل تیی

فكرم، بهائی جگه لهه وهرامه وهرامیكى تری ئه وهنده به هیزی به دهسته وهیه هه به جارئ رهخنه گر قهر داربار دهکاته وه و لومه ی تینه گه یشتنیشی به پال دهدات.

رسته ی «چ دهکهی لهه دلهی پر شه ره» دوو واتای جودای هه یه، یه که میان ئه وه بوو قسه مان لئ کرد و وا خه ریکین به رهخنه ی بگرین و لیشی رزگار کهین، وهک کردمان، دوه میان ئه مه یه: چ له دله پر شه ره کهم دهکهی که هه مووی هه ر ناگره و سووتاه و که لکی ئه وه ی نه ماوه تو هیچی لئ بکهیت... لهه واتایه داوا کردنی دهرچوونی یار له دله که پهیدا نابئ تا رهخنه ی ئه و داوا یه له شاعیر بگریئ. که واته نالی دوو واتای سه ره له بهری ئاماده کردوه له هه ندئ وشه ی به یته که دا، یه کیکیان ده بیته سوپه ر بو رهت کردنه وه ی هه موو توانج و رهخنه ییک که لهوی تریان بگریئ بی ئه وه من و تو له ری استدل له وشه کانی تری به یته که وه رهخنه گر پاشگه ز بکهینه وه. دهمه وئ بلیم واتای دوه می وشه کان پیویست ناهیلئ به وه ئه و وصاله بکهینه وهرامی رهخنه که له رسته ی «وه ره نیو جه ننه تی دیدهم» دا ده فامر یته وه چونکه دیتمان رسته ی «چ دهکهی لهه دله» مه رج نیه ئه و واتایه بگه یه نی که رهخنه که ی لئ گیرا و وصاله که پاراستی، سه ده فه که ی نالی دوو دورپی تیدایه ها ونرخ و هاوسه نگی یه کترن، چ به یه که وه بن چ تاک تاک، ئه و له نگه ره ستن و پارسه نگ بوونه ییک دین که من لهه چه ند دیرانه دا ده وریان هه لده سووریم. سه یریش له وه دایه نه به یته که هه لاختاوی پیوه دیاره نه واتاکان نه فه سیان سوار بوه نه هیچ جو ره نو قسانیک هه یه له دارشتنی به یته که پیویست بکا یارمه تی بدرئ و له لاوه واتای بو بخوازیته وه وه یا که له به ری پر بگریته وه.

شاعیر زورن له وانه ی نوکته و نازکی له شیعریاندا هه یه، به لام به شی هه ره زوریان پیان ه وه دیاره جینی نوکته که خو ش ده کن له شیعردا. به نمونه لیره دا شیعریکی ناوداری دکتور ئیبراهیم ناجی میصری دینه وه که بوته گورانی و کولیکیش مه دح ده کری، شاعیر ده لئ:

و مشینا فی طریق مقمر

تثب الفرحة فیه حولنا

و ضحکنا ضحک طفلین معا

و عدونا فسبقنا ظلنا

به چاکی له تیکرای هه ردوو به یته دیاره شاعیر به خه یالیدا هاتوه بلئ «پیش سیبه ری خو مان که وتینه وه» که به راستی و واتاییکی جوان و تا بلئی شاعیرانه ش، بو ئه مه به سه له به یتی یه که مدا «طریق مقمر» پهیدا دهکا چونکه واتاکه ی په کی که وتوه له سه ر تیشکیک سیبه ر دروست کات تاکو به غاردان له گه ل خو شه ویسته که ی لئی پیش که ونه وه. دیاره ئه گه ر واتاییکی به خه یالدا هاتبا پیویستی به تاریکی هه با به ئاسایی ده یگوت:

و مشینا فی طریق مظلّم

جگه لهه لایه نه ی خو هینان و بردن بو سازدانی جیگه ی له بار بو واتا له هه لبه سته، شاعیری عاده تی، به لکوو شاعیری پیشکه وتووش، له تاکه به یته هه ر تاکه نوکته ییک گه لاله دهکات و هه ر جیگه ی ئه و تاکه

نوکتەپەشی بۆ ساز دەبێ - وەك ژووری یەك نەفەریی كە جیگەیی یەك نوینی تیدا دەبیتەو، كەچی نموونەكانی شیعی نالی ئەوئەندە واتایەیان تیدا ریز كراوە چاوەهەڵە دەچی لە ژماردنیا هیچیشیان جینی بە دراوسینكەیی تەنگ نەكردووە. گەلی لە بەیتەكانی نالی وەك كانگەیی گەوهر وایە تا لێی دەیتەو، گەوهری تازەیی تیدا دیار دەكەوێ. نالی هیئەندەش ئوستادە لە دارشتنی بەیتەكانی نەك هەر پێویدی دیار نیە خۆی خەریك كەردبێ بە ئامادەكردنی جیگە بۆ واتا، جارەهای جار وا بوە دواي لێ بوونەو لە شی كەردنەویدی بەیتكیی و دلنیا بوون لە گەیشتن بە هەموو واتا و جوانی و نوكتەیی ئاشكرا و نەپینی بەیتەكە ئەوسا واتایكیی تەر و تازە لە نكاو خۆ دینیتە ناو بیبیلەیی چاوەو هەر دەلێی كالاوی سەخرە جنی لەسەر نابوو و لای دا. ئەمە یەكێكە لەو بەیتانەیی هەر جارە واتایك بە دەستەو دەدەن:

هەر چەندە گوناھی دەمەكەت بارە لەسەر لێو  
 حەددی چیه نالی كە بلی ماچە كەفارت

واتایكیی رێكۆپێك كە وینەیی ئاشكراي وشە و دارشتنی بەیتەكە رادەگەینێ ئەو راستە واتایەپە كە یەكەم نیگای خۆینەر و یەكەم بیستنی گوێگر بۆی دەچی:

گوناھی دەمەكەت كە عاشق شەیدا كەردن و بێ بەش كەردنیەتی لەو دەمەت بۆتە بار. ئەو بارەیی سەر دەمەكەش چ قورساییی باری گوناھەكە بێ وەیا ئەو بارە بێ كە لە زاراویدی كوردییدا دەبیتە «لێو بە بار» كەفارتەكەیی ماچە، بەو ماچە قورساییی گوناھەكەش لەسەر دەمەكە هەلەدەستی، لێو بەباریەكەش دەرویتەو بە سەپنەویدی لێوكان لە ئەنجامی لەیەكتر خشانیا ن بە ماچ، بەلام نالی حەددی نیە ئەو بلی و پێی ناكەوێ تەمای بە شتی وەهاو بە.

ئەو هیئەندە واتایە ئاشكرایە گەورەترین شاعیر پێی رازییە و شانازیی پێ دەكا. هەموو كەرسەییكی واتا و جوانی و هیز و سۆز و خۆ بەكەم كرتن و ریزنان لە مەعشوق و ... هتادی تیدایە كە كۆكەردنەویدیان لە شیعدا بە هونەرمانندی زیدە دەسەلاتدار و هەستیاری و جوانكار نەبێ ناكری. بێی و هەر ئەوئەندە واتا و جوانی و هیزە بدۆزیتەو لە بەیتەكەدا شتیكیی كەمت نەدۆزیتەو بەلام شتیكیی زۆرت لە کیس چوو.

هەرچەندە گوناھی «دەمەكە» ت... لێردا پۆرگیك هەیه پەرە لە وردەكاریی و فتونی عیشق و عاشیقی. وشەیی «دەمەكە» صیغەیی «نهی» یە و ئەمرازی «دە» ی بە سەرەویدی وەك كە بلیی «دەمەخۆ، دەمەلێ، دەمەرۆ...». واتای بەیتەكە لە عاست «دەمەكە...ت» دا بە جارێ دەگۆرێ لە چاوە واتا كەیی بەرچاوە، چونكە وشەیی «دەم» لە ناودا نامینێ و فیعلینكیی نەھی جینی دەگریتەو. كە ئەمە وایی واتا كە وای لێ بەسەر دێ: هەرچەند گوناھی ئەو نەھی كەردنەیی تۆ لە من بەویدا كە چەندیكیی بۆت ببزوومەو پیم دەلێی «دەمەكە» و دەمشكینیتەو، ئا ئەم گوناھەیی «دەمەكە» ت كە بۆتە باری سەر لێوت بە ماچ نەبێ كەفارتی نایی بەلام نالی حەددی نیە و بلی و پێی ناكەوێ.

ئەم دوو واتایە، هەردوویان، لە لایكەو هەلپەسێرە و خۆت خەریك كە لەگەل وشەیی «حد» كە بە رینووسی كوردی دەبێ «حەدد» بنوسرێ ئەم وشەییە لە رستەیی «حەددی چیه، حەددی هەیه...» دا بە واتای «رێكەوتن و لێهاتن و ماف هەبوون» باو، لەو دوو واتایەیی تازەش هیئەمەو هەر وەها بەكارهاتبوو. لە

زمانی عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی «حد» واتای سنووری هه‌یه که وا رهنکه واتا کوردییه‌که‌ی هه‌ر له‌و سنووره‌و هاتبئ له‌و روه‌و که «حده‌ده‌بوون» راسته‌وخو سنووری میانی دوو شتان بۆ ئەو که‌سه داده‌گری که حه‌ددی هه‌یه. ئەم «حد» له شه‌ریعه‌ت و «اصول الفقه» دا بوه به زاراوه به واتای سزای گوناهان ئیتر «حد» ی دزیه‌تی ۸۰ داره و هی هه‌ندئ گوناھ رۆژوووه وه‌یا برسی تیرکردنه وه‌یا به‌نده ئازاد کردنه... که وشه‌ی «حد» بۆ ئەم واتایه ببه‌ینه‌وه به‌یته‌که ده‌بیته پرسیار و وه‌رام:

هه‌رچه‌نده گوناھی ده‌مه‌که‌ت باره له‌سه‌ر لئو  
حه‌ددی چیه نالی؟ که بلئ ماچه که‌فاره‌ت

له مصرعی یه‌که‌مه‌دا روه‌ی وتووێژی شاعیر له‌گه‌ل یاره‌که‌یه‌تی، به‌لام له مصرعی دوهم‌دا روه‌ی پرسیار له یار وه‌رده‌گیری و بای ده‌داته‌وه سه‌ر خو‌ی، که ئەمه «مخاطب» گۆرینی‌که زۆر په‌سه‌ند بوه له ئەده‌بی کۆندا ته‌نانه‌ت له‌مه‌دا په‌یره‌وی شیوازی قورئانیش کراوه.

به‌لام ری‌ی تئ ده‌چی نالی له مصرعی یه‌که‌میشدا وتووێژی له‌گه‌ل خو‌ی بی و بلئ گوناھی ده‌می نالی که «مخاطب» ه‌ بۆته بار له‌سه‌ر لئو، ئەوجار لئو ده‌پرسی ئەری نالی «حد» ی ئەم گوناھے چیه که بۆته باری سه‌ر لئوت؟ خو‌ی وه‌رام ده‌داته‌وه که هه‌ر خو‌شی نالییه، و ده‌لئ حه‌ددی ئەم گوناھے ئەوه‌یه یار بلئ ماچه که‌فاره‌ت. له شه‌ریعه‌تدا که‌فاره‌ت بۆ خو‌ی به واتای ئەو «خدر» ه‌ش دیت که لئیردا مه‌به‌ستمان بوو.

خولاسه «مخاطب» له مصرعی یه‌که‌مه‌دا یار بی وه‌یا نالی، مصرعی دوهم ده‌شی ببیته ئەو پرسیار و وه‌رام دانه‌وه‌یه‌ی باس‌م کرد، واتای وشه‌ی «حد» یش ئەو سزایه شه‌ریعه‌یه بی که له «تلك حدود الله» ه‌وه وه‌رده‌گیری. تا ئیستا، وایزنام، سن توژالمان له واتاکانی ئەم به‌یته هه‌لگێرايه‌وه بی ئەوه هه‌ستمان کردبئ به هیچ جوړه هه‌ناسه سوارییک وه‌یا وه‌ته‌نگه‌هاتنیک له لایه‌ن خاوه‌نی به‌یته‌که‌وه که «نالی» یه. که ئینساف به‌کاربێنن و دان به حه‌قدا بێنن ده‌بی به‌سه‌لینن ئەو سئ واتایه نه‌ک هه‌ر به‌سن بۆ به‌یتیک به‌لکو لئشی زیادن چونکه ئەگه‌ر وا نه‌لینن ده‌بی شاعیران مه‌نع که‌ین له گوتنی به‌یتی خاوه‌ن یه‌ک واتا و دوو واتا. له‌مه‌دا چ ته‌گه‌ره نیه، به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه جارێکیان له‌گه‌ل یه‌کیک له ئەدیبه ناسراوه‌کانماندا باسی ئەم به‌یته‌م ده‌کرد و به‌یه‌که‌وه خه‌ریکی سه‌رپۆش له‌سه‌ر هه‌لگرتنی بووین و به دوا قه‌تار کردنی ئەو سئ واتایه‌دا له نکاو ئەدیبه‌که گوتی ئای که بی خه‌به‌رین و ئاگامان له‌وه براهه وشه‌ی «ده‌مه‌که‌ت» ده‌شی به واتای «خوینه‌که‌ت» بی چونکه «ده‌م - دم» له عه‌ره‌بیدا به خوین ده‌لین، خو دیاره ده‌م و لئویش که جوان بوو له سوورییدا وه‌ک خوین ده‌نوینئ و ری‌ی تئ ده‌چی بگوتری رشتنی خوینی عاشقان به هه‌موو ره‌نگی سوورییه‌وه له‌سه‌ر ئەو لیوانه بۆته بار... خولاسه که زیهن چوو بۆ لایه‌نی واتای خوین له وشه‌ی «ده‌م» دا، به‌یته‌که سه‌رله‌نوئ ده‌بیته‌وه به‌و زه‌ویه نه‌ور و ته‌ره‌ی که وا به ئومیدی ئاوی زۆر بیری لی هه‌لده‌که‌ندری و له ئەنجامدا کاریزی لی په‌یدا ده‌بی.

ده‌بینی هه‌لگوشینی شیعی نالی تا ئەو راده‌یه وشکایی واتاکانی دیت کاریکی به کیشه‌یه نه‌فه‌سیکی دریزی پی ده‌وی. سه‌ره‌رای کیشه تا بشلئ ورد و چاوخه‌له‌تینه، مووقلاشی و زه‌رپه‌بینی نه‌بی زه‌فه‌ریان پی نابات، ره‌نگه ئەوساش زه‌فه‌ر پی بردن هه‌ر یه‌که‌جار زه‌حمه‌ت بی. به‌لام پاداشی هه‌لینانی

گه وه ره کانی له زه تیکی ئه وهنده گه وره و بی همتایه هه موو خو پینوه ماندوو کردنیك و له گه ل خه ریکبوونیک دینی. چ سهیریکیش له م گوتهیه مدا نیه، چونکه ناگامان لیه دهوله تانی رۆژهلآت و رۆژئاوا خه ریکن بۆ کاری زیهن بزوی وهک شه ترهنج وهیا یاری له شه ترنج به ره ژیرتر فیرگه دهکه نه وه و پسپۆر و ئوستادی شارهزا ته رخان دهکن و پاداشی گه وره داده نین بۆ سه رکه وتوهکان له و یاریانه دا، ته نانهت هافرکیکی نیو دهوله تانی بۆ ریک دهخن و جیهان به گه لان و به حکومه تانی وه پنیانه وه خه ریک دهبن ئیستگه کانی رادیو و ته له فزیوون خه به ری بزافتنه وهی به ردیک له و به ردانه ی سه ر ته خته ی شه تره نجه که به خهلق راده گه یه نن وهک ئه وهی رووداویکی گرنگی ئابووری وهیا رامیاری وهیا کۆمه لایه تی وهیا زانستی رووی داب. خو ده شانین ئه م یاریه و هه موو یاریکی وهک ئه و هه ر هینده ی سوود تیدایه که زیهنی چه ند که سیک له په راویزی خۆیدا تیژتر دهکا، هه لسه و داسووری یاریچییه کانی هونه ری پۆسپۆرانه نیشان ده دن سه ره رای ئه وه که یاریه که بۆ خوی میراتیکی کۆنی هونه ری ئاده میزاده، خو هه رچی جیهان هه یه ببیته شه تره نجزان یه ک لوقمه نان ناخه نه ناو زاری مرۆڤیکی برسییه وه.

وا له م کاته ی که ئه م دیرانه ی تیدا ده نووسم و پیکه وتی رۆژی چوارشه مۆی ۲۷ ی تشرینی دوهمی سا لی ۱۹۷۴ ه به شیکی یه کجار زۆری ئه فریقا دوو چاری قاتوقری بوه و به ملیون خهلق ئاواره بوون به دوا ی خۆراکی نه مر و نه ژبییدا چه ندین هه زار که سیش له برسان مردن و چه ندین هه زاری تریش خه ریکی مردن، که چی بلیمه ته کانی شه تره نجزانی سوؤقیت و ئه مریکا و دهوله تانی تر به یاریده ی حکومه ته کانیانه وه خه ریکی «کش مات» ی شه تره نجن. نه خویان و نه حکومه ته کانی شیان بیر له وه ناکه نه وه پاره و مه سره فی ئه و یاری و هافرکیکیانه بدن به برسییه کانی ئه فریقا. که سیش گله بیان لی ناکا و پنیان نالی ئای چه ند بی رهحم و بی ئینسافن له حالیکدا برا ره شه کانمان گیان ده دن به ده ست برسییه تیه وه ئه م دهوله ته ئاتۆمیا نه خه ریکی که یف و به زمی شه تره نجن.

ئه وهی راستی بی منیش له لای خۆمه وه چ گله ییه کیان لی ناکه م و ده زانم برسی بوونی ئه فریقا ده خلیکی به سه ر شه تره نجه ی رووس و ئه مریکا وه نیه. ئه و چه ند ملیونه ی سه رفیش ده کری بۆ شه تره نجه ده بی هه ر سه رف بکری ده نا یاریه که کویر ده بیته وه، له جیاتی برینی مووچه و به راتی شه تره نجزانانیش باشتر ئه وه بوو له مووچه و به راتی چه کی شه ر که م بکریته وه وهیا مه سره فی پۆلیسی نه ینی دابشکی... به لام که ئه مه وابی و هینده م به لاوه روون بی ده بی بشزانم، ئه گه ر شه و کویر نه بم، خه ریک بوون به شیعی نالییه وه به تایبه تی بۆ رۆشن بیریکی کورد سه د جاران پیروتر و بایه خدارتر و به شه ره فتره له خه ریک بوونی رووسیک وهیا ئینگلیزیک وهیا عه ره بیک وهیا کوردیک به یاری شه تره نجه وه، نه ک له یه ک سه ر به لکو له گه لیک سه ره وه:

۱- هه ره که یاری شه تره نجه زیهنی یاریچی تیژ دهکا شیعی نالی له ویش زیاتر زیهنی رۆشن بیر ده کاته وه و رایدینی به هه لپنانه ی مه ته لی زیهنی له مه یدانه کانی ئه دب و وهک ئه ده بدا که رامیاری و ئابووری و هونه ری... یه.

ده توانم گره و بکه م له سه ر ئه وهی دۆزینه وهی ته له ی شه تره نجه که گه وره ترین زانای شه تره نجه نابیتییه وه که متر زیهنکاری ده وی له دۆزینه وهی ته له ی واتا که نالی خستوتیه نیوان هه ندی هه لبه سه ته کانییه وه. که ده لیم «گره و ده که م» ئه وه بزانه له پیشه وه گره وه که م بردۆته وه چونکه نزیک ۱۵۰ سال تیپه ریوه به سه ر به شیکی ئه و ته لانه ی نالی تا ئیستا که ش به که س نه ره وا وه ته وه.

۲- خەرىك بوون بە شەترەنجهوۋە ھەر لە مەيدانى شەترەنجدى زېھن تىژ دەكا، پەنگە لە مەيدانەكانى «انسانيات» دا زېھن كوئىر كاتەو بە پىچەوانەى نوكتە شىعەرى نالى كە بە بەريەوۋە ھەيە زېھنى مرؤف بكاتەو لە ھەموو مەيدانەكانى «انسانيات» دا چونكە خۇى يەككە لەو مەيدانانە. باوەرپم ھەيە تۆ كە توانيت واتا نەھينەكانى شىعەرى نالى ھەلئىنى بە ئاسانى دەتوانى درۆ و فيلبازىي پىشەوايىكى سياست وەيا تەريقت تىبگەى و خۇتى لى بپارىزى، بە مەرچىك ترست نەبى لە دانھينان بەراستيدا كۆمەش نەكەى لە دۆزىنەوۋەى درۆ و دەلەسەى كەسەك كە خۇشت دەوئ وەيا لە پلەى حيزبايەتييدا لە خۇت ھەورازترە.

۳- ئۆينى شەترەنج بەرتەسكە لە روقەى شەترەنجهكە تىناپەرئىنى، لەوانەيە نەخويندەوارىك بىتتە گەورەترين زاناي شەترەنج. بە نمونە دەلئىم كاك نورى بەرئى كەك موستەفائى كاكى ھىران شەترەنجى لە پىسپورەكانى ئىنگليز دەبردەو، خۇ ئەگەر بە تەرازوۋى شەھادە و خويندنى رەسمىيان ھەلكىش كاك نورى مەكتەبىشى نەدېتتەو. نوكتەى شىعەرى نالى نەك ھەر نەخويندەوار تىي ناگا، تاك تاكە خويندەوار نەبى سەرەدەرييان لى ناكا ئەوئىش لە ھەموو نوكتەكان نا، بە ئاسانىش نا. بە تەنھا زىرەكى و وردبىنى چەكى ئەو شەرەنەن كە شىعەرەكانى نالى بەرپاي دەكەن. دەبى لەگەل زىرەكيدا ھەموو زانستەكانى سەردەمى نالىش كۆبىتتەو و كەلەكەى پى بكرى لەسەر شىعەردۆستى و ئاگادارىي فنونى ئەدەبى كلاسكى و ئاشنابى بە ديوانى زوربەى شاعىرەكانى ئىسلام. روقەى واتا و نوكتەى شىعەرى نالى سەرەپاي زەكاي مرؤف ھەموو ئەدەب و زانستەكانى ئىسلامى سەردەمى «نالى» يە. سەپر لەوۋەدايە شەترەنجىش يەككە لەو كەرستانەى پەكى لەسەر دەكەوئ بۆ زانينى واتاي ھەندىك لە بەيتەكانى نالى:

«ماتم» وەكو زولفەينى سىھە گرتى سەرپات  
پۆشى لە روخت تەعبىيەى بەيدەق و شامات

وشەى «شامات» ناچارى دەكا بزانى «شا» لە يارى شەترەنجدى «مات» دەبى لە پىشەوۋەش مەجبورى كىرەبوۋى كە بزانى لە ەرەبىدا «شامات» رېژە جەمەى وشەى «شامە» يە بە واتاي «خال» كە لە روى ياردا وەك بەيدەقى سەر تەختەى شەترەنج «تعبىە» كراو و «ماتم - ماتەم» و زولف پۆشيويانە. كە بىن بەراوردى شىعەرى نالى بکەين لەگەل يارى شەترەنجدى، لە ھەر رويكەوۋە بى ئەو بەراوردى كىرەنە، دەبىن بەراستى شەترەنج يەككە لەو نۆكەرانەى دەستەونەزەر رادەوۋەستن لە ديوانى شىعەرى نالىدا. لە نوقتەى بەرامبەردا، يارى شەترەنج كە خۇى كەرستەيىكى شىعەرى «نالى» يە چ پەكى نەكەوتوۋە لەسەر تىگەيشتنى شىعەر، ھى نالى بى يا شاعىرىكى تر، شەترەنج ديوان و ديۋەخانەى نىە زانستىكى دەرەوۋى خۇى بىتتە نۆكەر تىيدا. لەم مەيدانەدا شەترەنج وەك ئەو بۆرە پياوۋە دەسەلاتى بەسەر كەسدا راناشكى مەگەر بەسەر خۇيدا، روتەيىكە لە ناو كۆرى مرؤفى كۆك و پۆشتەدا.

۴- ئەمرازى يارى شەترەنج بە ھەموو ھونەرى خۇى و شارازابى و زىرەكى شەترەنجدانەوۋە تەختە و بەيدەق و پەيكەرى رۇخ و فيلە كە ھەموويان بى گيان و سارد و سرن، لە خۇيانەوۋە بەدەنگ نايەن و چ پەيامىك رانگاگەن ئەگەر من و تۆ بە دەنگيان نەھىنەن، بەلام ئەمرازى شىعەر، ھى نالى بى وەيا ھى شاعىرىكى تر، وشەى واتادار و ھەستيارە كە زادەى دل و خوئىن و مېشكى خاۋەنەكەيەتى. دەوچا بۆ

خوت تيفكره له جوداوازي مياني دوو هوي زيهن بزبو كه يهكيكيان له بهردى رهق و يهكيكيان خورپه ي ههناو بى.

من ليرهدا ئەم لايه نهش ناكه مه يارمه تيدهرى شيعر كه بلیم لنى دهو شيته وه ببيتته رابهري مروّف بۆ رپى چاكه له حالیکدا شه ترهنج چ رپيان به كهس نيشان نادا، چونكه مومكینه بگوتري شيعر له وانه يه رپى خراپيش به مروّف نيشان دات نهك هه ر هى چاك، قسه كهش راسته به لام ئەم دوو بهختييه وه نيه هه ر له شيعردا پهيدا بى، هه رچى به رهه م هه يه وايه يهك له وان باروت كه شتيكى زور چاكه بۆ رپگه پيخوشكردن تا بشليى به ده بۆ پياو پى كوشتن. شه ترهنج بۆ خووشى له وانه يه به رپكوپيكي بكرى له ژير سه رپه رشتيكردى لايه نى به رپرسى ده ربه ستى چاكه و خراپه دا، له وانه يشه ببيتته قوماريكى ئاسايى كه هه ر ته لفاقندى كات و مالى لى روده دات. من له م به يه كدى گرته نى شه ترهنج و شيعردا خوّم ناكه م به واعيز و قه مچى هه ره شه ليكردن به ده سته وه بگرم وهك ماموستاكانى سه رده مى سوخته خانه په ند و ره وشت و ئايين فيرى خه لق بكه م، ته نها له رووى بايه خ و نرخى زيهنى و هونه ريبى و مروّقايه تى ساده ي رهنگ لى نه دراوه وه به يه كتريان ده گرم به مه شدا به لاي شه تره نجمدا شكاندوه چونكه شيعرى په ند و دينداريبى تا بليى زوره، قسه ي دژى ياريى و خو خافلاندى ئو ويش هه ر زوره كه شه تره نجيش ده گرته وه و ده يشكي نيته وه.

كه بمانه وه ئى له سه ر ئەم به يه كدى گرته به رده وام بين ده توانين چه ند ئالقه ييكي تريش بخه ينه سه ر زنجيره ي ژماره ي راکشاني شيعر به سه ر شه تره نجدا به لام پيوستى به م ئه ركه نيه، چى تازه له گوته ي بوومه وه به سه ر و زياديشه له مه به س. نيازى بنجى له هينانه ناوى شه ترهنج راکيشاني سرنجى ئه و خو ينده وارانه يه كه بى په روا و به شانازييه وه شيعرى نالى و ئەمسالى نالى بى بايه خ دهكهن و دهكه ونه دژى. چ گومانم نيه له وهدا كه ئەم ته رزه خو ينده وارانه ره ژهك له ره ژان خه ياليان بۆ ئەم لايه نه ي ياريى شه ترهنج و بايه خ پى داني نه رويشتوه. ده نا ده بوو يهك له دوو كاران بكه ن: يا واز بيتن له دژايه تى ئەده بى كوّن كه مه علومه هه زار جارن له شه ترهنج سوود به خشته يا خود بكه ونه دژى شه ترهنج و ياريه كانى وهك ئو ويش، ئەو حكومه تانه و رپكخراوانه ش تاوانبار بكه ن كه خو يان و عالهم به شه تره نج وه خهريك دهكهن. ده مي نيته وه بليين ئەده بى كوّن ميشك و دلى خه لق بۆ لاي بيروباوه رى كو نه په رستانه راده كيشى كه ئەمه زياني به ولاى هه موو سووديكه وه يه لى و ده رگيرى، له زياني ياريش پتره كه هه ر بريتييه له به فير و چوونى كات و چالاكى و كار ناكاته سه ر بيروباوه ر و دل و ده روون. بۆ به رپه چ دانه وه ي گوته ييكي وه ها كه ره شنبيرى ئەمرو له دژى ئەده بى كوّن به زيهنيدا تنيه رى دوو وه رامم هه يه ليره دا ده يان كه م به پاش گه زكه ره وه ي ره خنه ي ئه وتويى، چه ندين وه رامى تريشم هه ن خو ينه ريان پنه خهريك ناكه م:

وه رامى يه كه م: رابردووى ميلله تان هه ر ئەده ب و شيعرى تي دا نه بوه كه ئيستا ئيمه بيكه ين به نمونه ي پاشكه وتوويى و به شير و خه نجهرى ره خنه و نه فرين ئەنجن ئەنجنى بكه ين. شيعر و ئەده ب دي رپيكن له رووپه رپه ي ژياني كو مه لايه تى كوّن، له پيش ئەودا و به دوا ئەودا چه ندين دي ر دين رووپه رپه كه پر ده كه نه وه. كه ئيمه ئەوه نده خو مان هه لده ينه وه به دژايه تى شتى كو نه په رستانه و له په نا ئەو خو هه لده وده دا ئەده بى كوّن تاوانبار بكه ين و له ناوى ببه ين ده بى ئەم دل سو زيبه بي ژو كه مان به گژ هه موو رابردوومان بيتى و به رمان داته گياني هه موو مي ژوو به هه موو روودا و كردار و گو فتاريه وه نهك هه ر

تاكه ميراتى شيعر، يهخه گيرى سه رله بهرى خهلقه كه شمان بكا به مه لا و شيوخ و كاسب و فه للاح و  
توجاريه وه نهك هه ر شاعير.

خولاسه ئيمه نهگه ر دهست دريژ كه ين بو خنكاندى شيعر و شاعيرى كون ده بى تىكراى رابردوو له  
ناو ببهين و بسرينه وه چونكه به و گه ز و گرييهى شاعير دهكاته كونه په رست هه موو رابردوو كونه په رسته  
ته نانه ت شيعر له چاو زوربهى لايه نه كانى ترى بيروبا وه رى كومه لايه تى لي ره به پيشه وه زور به  
پيشكه و تووش ده ژميرى. تو بينه شيعرى نالى وه يا حافظ وه يا ابو العلاء المعرى وه يا مه لاي جزيرى بخه  
ته نيشت و رينه و گروگاله جنوكا وييه كانى فه للاح و كاسيكي ۲۰۰ سال پيش نه مرؤ ده بينى شيعره كان  
وهك شو رپش خو دنوين له چاو نه و و رينه يه كجار دواكه و توه دا. گيانى نه سه لماندن و ريزله خو گرتنى  
شاعيره كانيش وهك شيعره كانيان ده جاران له گيانى سه ركزه لانه و خو به كه مگر توه نى چينى هه ژارى  
نه و سه رده مانه مردانه تر و نازايانه تر هه لده چه قن له به ر چاوى بينه رى نه مرؤ دا. كه بين و چينى هه ژارى  
له مه و پيشيش بكه ينه به ره وان و له ره فتارى وان وه حوكم به سه ر نه و شاعيرانه دا بدين، نه وساش  
شاعيره كان له چاو زوربهى ميلله تدا هه ر له پيشه وه دين چونكه چينى هه ژار ريزيان لى ناون و له خويان  
به پشته وه تر داناون.

من كه نه م راستيه ده ليم رقى خو مى پى هه لئاستينم له كريكار و جوتيارى دوينى كه نه يتوانيوه و  
نه يزانيوه شو رشيگر بى، كه واقيعى كريكار و جوتياريش له ته نيشت واقيعى شاعيرى كون داده نيم  
بو يه مه تاكو نه و رو شنبيرهى دهست دريژ دهكا بو كوشتنى شيعر و شاعيرى له مه و پيشمان چ چارى  
نه مينى و دهست بگيرتته وه له و سته مه چونكه كه دهست نه گيرتته وه له شاعير و نه ديبي كون ده بى  
ده رحال خو بكاته جه للاحى بى فيلى عه مه له و فه للاحى لي ره به پيشه وه ش. هه رگيز ره وا نيه رى بدرى به  
رو شنبيريكي نه مرؤ شانازى بكا به خو پفدانى دهست نه پاراستن له كوشتنى شيعر و شاعيرى له مه و پيش  
به ناوى دژايه تى بيروبا وه رى پاشكه و توو له حالئيدا ماوهى به خوى داوه كورپنى بكا به هه ژاردوستى و  
پرؤليتاريا په رستى كه چى هه رچى بيري پاشكه و توو هه يه لاي نه و هه ژاره بيچاره هيلكه ي كرده و  
جووجه له شى هه لئاوه. ده بى له و رو شنبيره بگه يه نين به كوشتنى شاعير خوى دهكاته جه للاحى بى داد  
و سته مكار كه هيج عوزريكي به دهسته وه نه بى، چونكه نه و له و كوشتنه دا پيشكه و توو ترين تا قمى ميژوو  
ده كوژى و دواكه و توو ترين تا قمى ميژووش نازاد دهكات كه نه مه راسته و خو ده بيته «هه لپه رستى» بى پيچ  
و په نا له و روه وه كه هه موومان ده زانين به رواله ت خو دانه پال چينى هه ژار بو ته مؤدهى نه م رؤژانه مان به  
زوريش خو دانه پاله كه چى تى ناچى وهك مه سه له زور مه شووره كه ي «خه نجه ر له كا»، كه عوزرى  
شاعيرى له مه و پيش نه سه لميندرى له وه دا كه نه يتوانيوه و نه يزانيوه شيعرى نازايانه تر و نازادانه تر  
هه لپه ستنى ده بى عوزرى عه مه له و فه للاح و كاسب و خه لقى تريش نه سه لميندرى له وه دا نه يان توانيوه و  
نه يان زانيوه، هه ر نه بى، به قه ده ر شاعيرى سه رده مى خويان پيشكه و توو بن.

نه م «بانى كه و دوو هه وا» يه ميلله تى نه خوينده وارى لي ره به پيشه وه نه يسه لماندوه چون رو شنبيريكي  
سه رده مى ناتوم له خوى ده سه لمينى وه يا به خوى ره وا ده بينى! رو شنبيريكي كه شيعرى نالى ره فز كا  
ده بى نايين و ميرات و بازرگانى و ماره كردن و ته لاقدان و جووتى گاره ش و ناوى ناوپاره و ناشى ناو و  
ده ستارى گه نم و كرهى چه لتوك و هه موو سه ربه ريكي ترى ژيانى سه رده مى نالى ره فز كا چونكه  
شيعرى نالى به شيكى پيشكه و توه له ناو په راويزى تىكراى نه و كه له پوره دا. خه ركهى خه ركه ريس و ته شى

تەشپىرىس لە چاۋ سەردەمى خۇيدا كە ھەردەكاتەۋە سەردەمى خەرەك و تەشى. شىعەرى ئەھمەدى خانى لە رېزى پىشكەۋتوتتەن شىعەرى سەردەمى خۇى و دواى خۇشەۋە دىت كە ئەوسا گەلى كوردى بېچارە لە بارى ژيانى مادىۋە چى ئەوتۇى لە ژيانى سۆمەر و ئاكاد تىنەپەراندىبوو.

دەتوانم بلىم ئىستاش ناۋچەى ئەوتۇ ھەپە لە كوردستاندا فەللاخ و شوانەكانى نمونەى مرۇقى چوار ھەزار سال لەمەۋپىشمان نىشان دەدەن كەسىش پى نىە بلى دەبى ئەمانە لە ناۋبىرپىن چونكە لەچاۋ رۇژگارى خۇيان دواكەۋتوون. كە ئەمە ۋابى بۇچى فەللاخ و شوان دەشى فەتۋاى لەناۋ بردنپان دەرچى كە ھات و بوون بە شاعىر.

چەند سەپەرە پۇشنىرى كورد ئەمرۇ بارى زىھنى و فەلسەفى و بىروبۋەرى لەۋ پادەپەدا بى كەسىكى ۋەك نالى بېخەشى و گلەبى لى ناكە ئەگەر شاعىر نەبا و جوتيارىكى جنۇكەپەرست با، جوتيارىش تاۋانبار بكا ئەگەر شاعىر با. بەۋ پىپە دەبى رابردوومان بە باھەلداۋىبى خۇش بوى و تا سەرەۋىنى نەكەين و رېزى لى نەگرىن. زۇر زەھمەتە دل و دەروون و بىروبۋەرى ۋەھا لە ھىچ كەلەبەرىكى منطقەۋە ئاخاۋتنى لەگەلدا بكرى، بۇ كەسىش نالوى تەپوتۇزى بە سەھوچوونى لى بتەكىنى تا لە خۇۋە لى دەتكى چونكە لە ھەلۋەستىكدا نىە ھىچ شت لە ھىچ كەس بسەلمىنى. ئەۋەدى چاۋەرۋان دەكرى لە بەسەھوچوونى قوول، پتر توورە بوون و گىف بوونەۋەپە لە بەرامبەر ھەر راستكردنەۋەپىك كە دۇستانە بەرەۋپىرى بچى و لە عاست ھەر پەخنەپىك كە براپانە لى بگىرى. گوتەى كۇنپنە «كە گوترا ھەق ئاۋ پادەۋەستى» بۇ مرۇقى عادەتى بە راست دەگەرپى، مرۇقىك بە سەھوچوونى لى بىتتە فەلسەفە راستىيان بە ھەق نازانى تا بوى پادەۋەستى... بە داخەۋە.

دەرامى دوۋەم: بىروبۋەرى ئەم تەرزە خۇپندەۋارانەش رۇژەك دى بىتتە كەلەپورى رابردو و چىنى پاشەرۇژ بە قىزۋىپىزەۋە سەپرى بكەن و لچك و لىۋى لى ھەلپىن و بلىن ئاى لەم بىروبۋەرە دواكەۋتوۋە قوندىلەپە سەردەمى تارىكىستانى كۇن! كە ئەمە دەلپم زۇرم حورمەتى ئەۋ خۇپندەۋارانە و بىروبۋەرەكانىان گرتوۋە بەۋەدا كە بىباپەخكردنپان دەخەمە بەر حوكمى دوارۇژ چونكە، راستىپەكەى، لە ئەمرۇۋە رپى بىباپەخ كردنپان لەبەر ھەموو كەسىكدا راست و رەۋانە نەك تەنھا لە رۋى ئاشكرابى بەسەھوچوونپانەۋە بەلكو بەھۋى كردارى خودى خۇپانەۋەش چونكى كە ھەلال بى بۇ وان ئەدەبى غەبرى خۇپان نابوود بكەن ھەلپىشە بۇ يەكىكى تر ئەدەبى وان نابوود بكات.

زۇر بە ئاسانى و ئاسابى دەتوانم بەۋ كەسە بلىم كە رابردوومان رپسوا دەكات و رۇژگارى ئىستاكەمان بە ھەرامزادە لە قەلەم دەدات، تۇ كە بىئىنساۋانە ھازمان لى دەكەپتە مندالى بىژۋى رابردو، سەر لە نوى، دوارۇژىشمان دەكەپتەۋە بە مندالى ھەرامزادەى ئەمرۇكەمان چونكە گومان لەۋەدا نىە تۇ كە نەتوانى دەمارى پەپوۋەندى ئىستا كە لەگەل رابردوۋ بدۇزىتەۋە و بىبانكەپتەۋە بە باوك و رۇلەى شەرى، ھەر بە جارى ناتوانىت دوارۇژىك پىك بىننىت كە بشى پى بگوترى رۇلەى شەرى ئەمرۇ... ئەمە ناتوانىت بابى رازى كردنى خۇت چ جابى پىرازى بوون و سەلماندنى خەلقى تر. خۇت خالىق نىت لە بورجى عاجىتەۋە رۇلەى دوارۇژ لە دابكى ئەمرۇكە بەۋەلەد بىننىت بە پى ۋەسىقەى مارەكردنى لە باوكىكى كە گۇرپانى مېژۋى راستەۋخۇى بى درۇ و فىل و فەرەج بىت. تۇ كە خالىق نىت ساحىرىش نىت بە چاۋبەستەكى ۋەسىقەى ساختمان بە دروست بىننىت بەر چاۋ ياخود چاۋى مرۇقى دوارۇژ نابىنا كەپت و ئەۋ ھەلەپەى پى بسەلمىنىت كە خۇت مەبەستتە.

خۆ به سه‌ه‌ووبردن له عاست «ممکن و ناممکن» هه‌موو ریگه‌ییکی منطق و هۆش و لیكدانه‌وه په‌ك ده‌خات. خواهشت كردنی بیروباوه‌ری مۆدیلى ۱۹۷۰ له شاعیری ۱۸۵۰ ڕی دها خواهشت بكری له شاعیری ئەم‌پرومان فرۆكه‌مان بۆ دروست كا به نووكی ئەو خامه‌یه‌ی له‌و زیاتر شك نابا، له خه‌یاتیش خواهشت بكری به‌ ده‌رزیه‌كه‌ی بی‌ری نه‌وتمان بۆ لی‌دات.

خولاسه هه‌موو نامومكینیک خواهشت بكری له هه‌موو كه‌سیك، به‌ر له هه‌موان ئەوان ڕۆشن‌بیرانه‌ی خواهشتی نامومكین ده‌كه‌ن له ڕۆژگاری ڕابردوو.

باوه‌ر هینان به‌وه كه شیعری كوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌م مردوه وه‌یا كاتی به‌سه‌رچوه وه‌ك باوه‌ر هینانه به‌ مردنی دوینی خۆت وه‌یا هه‌ر نه‌بی به‌سه‌رچوونی. من كه ئەمه ده‌لیم هه‌ر حیسابی به‌سه‌رچونی پینج شه‌مۆ و داها‌تنی هه‌نیت، بیروباوه‌ری ئەم‌پروشت له‌هی دوینی‌ت جودا بی‌ت چ به‌ دوینی خۆشت نالی‌ی مردوو وه‌یا دواكه‌وتوو ڕه‌نگه‌ شانازیش بكه‌یت به‌ گۆرانی قه‌ناعه‌ته‌كانت له‌ دوینی‌وه بۆ ئەم‌پرو و بلی‌یت ئەمه به‌لگه‌ی به‌ره‌وپیشه‌وه چونمه. خۆ ئەگه‌ر نه‌ختیك نیگات فراوان كه‌یت و هه‌ندیکیش ئینساف بخه‌یته ناو نیگا‌كه‌ته‌وه ده‌توانی فه‌توای «نه‌مردن و به‌سه‌ر نه‌چوون» بۆ ئەده‌بی له‌ خۆت به‌ پیشه‌وه‌ش ده‌رچوینی‌ت وه‌ك بۆ ڕابردووی شه‌خسی خۆت ده‌رچواند، ئەوسا به‌ دل‌یكی هه‌سایه‌وه و بی‌ گری و گال خۆت به‌ میراتگر و ڕۆله‌ی شه‌ری ئەو ڕۆژگاره‌ بژمیری‌ت، كه به‌راسته‌یش هه‌ر وایت، و هه‌ول ده‌یت میراته‌كه ده‌وله‌مه‌ندتر كه‌یت و به‌ره‌وپیشه‌وه‌تری به‌یت، دوا‌یش ده‌وری كه‌یته‌وه بۆ دوا‌ڕۆژیک كه ئەویش ڕۆله‌ی شه‌ری خۆت ده‌بی‌ت.

میلله‌تانی تریش وه‌ك كورد، ده هینده‌ی كوردیش، ئەده‌بی كۆنیان هه‌بوه و پارێزراوه. ئەو میلله‌تانه جاریکی تریش له كورد به‌ختیارترن له‌وه‌دا كه ڕۆشن‌بیری ئەم‌پرویان ئەده‌بی كۆنیان تاوانبار ناكه‌ن. به‌ل‌ی ڕاسته ئەو میلله‌تانه هه‌ر خاوه‌نی ئەده‌ب نه‌بوون، با‌ری ما‌دیشیان له‌چاو ڕۆژگاری كۆن پیشه‌كه‌وتوو بووه، له‌مه‌وه ڕه‌نگه‌ بگوتری لانی ما‌دی پیشه‌كه‌وتوو شه‌فاعه‌ت ده‌كا بۆ ئەده‌به‌كه‌یان ئەگه‌ر پاشكه‌وتوش بووی، كه‌چی من ده‌لیم ده‌بی بزانی‌ن ئەم ڕاستیه‌ی له‌سه‌ر ئەده‌بی كورد ده‌كاته‌وه نه‌ك دژی ده‌وه‌ستیت چونكه عوزریکی گه‌وره‌ی به‌ ده‌سته‌وه ده‌دا له‌ ڕووی ئەوه‌وه كه دواكه‌وتنی با‌ری ما‌دی و كۆمه‌لایه‌تی كورد ڕپی بریوه‌ته‌وه له ئەده‌به‌كه‌ی كه پیشه‌كه‌وتوو بی‌ت، ڕه‌نگه‌ له هه‌مان كاتدا گله‌ییكیش بینیته سه‌ر ئەده‌بی ئەو میلله‌ته‌ پیشه‌كه‌وتوانه به‌وه‌دا كه با‌ری ما‌دی ده‌وله‌مه‌ند و پیشه‌كه‌وتویان ده‌بوا ئەده‌بیکی پیشه‌كه‌وتوو‌تر به‌ره‌م بی‌نی له‌وه‌ی كه هه‌بوه. ئەگه‌ر چاومان ڕه‌شكه‌وپیشه‌كه نه‌كات و می‌شكمان له‌ق نه‌بووی‌ت ڕیمان هه‌یه بلی‌ین ئەری ئەی بو‌یژی فارس و تورك و ڕووس و عه‌ره‌بی پینش سه‌د سال ئیوه كه له‌ ده‌وروبه‌ریکی یه‌كجار ده‌وله‌مه‌ندتر بوون و ژیان له‌چاو هی كورد بۆچی هه‌لبه‌ستتان له‌ هی نالی و شیخ ڕه‌زا و مه‌ولانا خالید پیشه‌كه‌وتوو‌تر نه‌بووه؟ كوا ئەو وا‌تا و وینه‌ سیحراویه‌تان كه له ژیانه ده‌وله‌مه‌نده‌كه‌تانه‌وه تیشکی دا‌بیته‌وه بۆ ناو هه‌لبه‌ستتان و هاوتای ئەو له واقیعه هه‌زاره‌كه‌ی نالی تیشکی نه‌دا‌بیته‌وه؟ بۆ ده‌بی حاجی قادر لی‌تان دا‌نه‌برئ وه‌یا كه‌یفی جوان‌ڕۆبی شان به‌ شان‌تان بی‌ت؟

لی‌رده‌دا سه‌رگوزه‌شتیکی كورتیله ده‌كه‌مه پالپشتی قسه‌كانم؛ چه‌ند سال‌یك له‌مه‌وبه‌ر قوتا‌بیه‌كاني كورد له‌ قا‌هره پرسیا‌ریکیان كرد له شاعیریکی ئیستا‌كه‌مان ده‌ر‌با‌ره‌ی نالی و هیزی له شیعردا. له‌وه‌رامدا پی‌یانی گوت به‌سه بۆ ده‌رخستنی پایه‌ی نالی كه بلی‌م له به‌ی‌تیکی دل‌دارانه‌دا وه‌سفیکی خورما و دا‌ره‌كه‌ی

کردوه به خه یالی هیچ شاعیریکی عه ره بدا نه هاتوه، ده شزانین دارخورما مالی بیفیلی عه ره به و نالی  
لئی میوانه:

ئه تو قوربان نخیلی یا رطابی  
وهها شیرین و سینه نرم و دل رهق

به دوا ئه و به یته دا به یته کی تری نالی دینمه ناو قسه کانمه وه که وه سفی بیابانی حیجازی پی کردوه  
ئه ویش توژی نه شکاوه له لایهن شیعی هیچ شاعیریکی عه ره به که وه سفی بیابانی کردبی. ئه مه ده لیم له  
عاست تیکرای ئه و هه لبه ستانه ی خوم خویندومنه وه، که شتی تری زیده نایاب هه بی له وه سفی بیاباندا و  
من چاوم پیی نه که وتبی بهر ئه م قسه یه م ناکه وی:

سماقی احمره «یا قوت» ی روح و ناوری نه فسه  
حصاتی ابیضه یا شهبی نجم و رجمی شیطانه

بزانه له مه قامی جه زبه گرتنی به ره و که عبه رویشتن نالی بهرده سماقی سور و ورده چه وی سپیلکه ی  
رپی حیجازی بو کوئی بهرز کردوته وه. تو خوا به وردی سهیریکی ئه م ریزکردنه ی «قوتی روح» و «ناوری  
نه فس» ی نیوه به یته یه که می بکه که له وه سفی بهرده سماقدا هاتوه چون به ئاسایی و بی نه فه سسواریی  
له خووه به رامبه ر «شهبی نجم» و «رجمی شیطان» وه ستاون؟ قوتی روح له گه ل شهبی نجم جووت هاتوه  
ناوری نه فسیش له گه ل رجمی شهیتان!!! کاکه لئی ورد به وه جیهانیکی سیحری حه لال وا له به رچاوته نه  
سه ری دیاره نه بن.

من که به گه رمی له سه ر ئه ده بی کونمان ده که مه وه یه ک وشه ی توانجم له ئه ده بی ئه و که سانه نه گرتوه بی  
ئینسافی ده که ن له گه ل ئه و ئه ده به دا. نه که هه ر ئه مه و به س، هه رگیزیش نالیم ئه دیبی کورد ده بی له سه ر  
شیواز و ریبازی شاعیری لیره به پیشه وه مان بروا و ریگه ی تازه داها تو له خو ی حه رام کات. ئه وه ی  
راستی بی پارچه هه لبه ستی نه و باوی ئه و تو م دیوه سه د سه واته م بو ی لیدا وه هه رچه ند و اتاکانی له پشت  
په رده ییکی ئه ستووری ره مز و هیما و داپوشراویدا خو یان بز ر کردوه تا ئه و راده یه ی به زه حمه ت  
تیانگه یشتووم یا هه ر تیان نه گه یشتووم .

به لای باوه ری منه وه شاعیری نویی ئه و تو مان هه یه خه ریکه هه نگا و هه لینی بو به ره و پیشه وه ی  
«گوران» و قوناغه که ی چ له رووی رواله ت چ له رووی ناوه رپوکه وه بی. مه به سیشم له ناوه رپوک مه فهومی  
سیاسی و فه لسه فی نیه، مه به سم رزانی نه فسی شاعیره بو ناو هه لبه ست جا ئه و نه فسه چی تیدا ده بی  
با بی. هویه کی زیده ئافه رین کردنیشم له و شاعیره «وهیا ئه و شاعیرانه» ئه مه یه که خو ی ناکاته عه بدی  
شیواز و ناوه رپوکی یه کیکی له خو ی به پیشه وه ی وه ک «گوران» به لام له هه مان کاتدا هه زار حه یف و  
مخابنی بو ده لیمه وه که ده بینم هینده بی ره حمانه و ناشاره زایانه ده که ویته دژی رابردویکی  
بیتاوانمانه وه. چه ند سهیره و چه ند نامه فهومه له رو شنیریکی کورد که مندالیکی هه زاری بی باوکی  
دیت بزهی بو ی بجوولی به لام رقی له رابردووی کورد هه لستی که ئه ویش وه ک ئه و منداله بی باوکه وا

بوو به دريژايي پتر له دو هزار سال نهفسي حسانه وهی هه لنه مژيوه و تير به زگی خوی نه خواردوه و قه مچی سته مکاری بیگانه له سهر پشت و شانی هه لنه ستاوه. من له وهسفی کورددا ئەمهی ژیره وهم گوتوه له سالی ۱۹۶۰ پرووی قسانیشم له رۆشنییرانی عه رب بووه:

«فهو یخرج الیوم من حدث التاريخ اشعث اغبر ینزف جسمه من جرح عشرين قرنا او یزید، وتغوص فی عظامه سلاسل الاحقاب لو اطلعت علیه لولیت منه فرارا ولملت منه رعبا».

ئەم پرزۆله لهش خویناوییهی ناو گۆرستانی میژوو ئەوه نیه رۆشنییریکی خوی سه ره له نوێ ئەنجن ئەنجنی کا... پوختهی مه بهس و مرازی من له م دريژه پیدانه و میسال هینانه وه و رهخنه گرتن و رهخنه رهواندنه وهیه ئەوهیه چاوی رۆشنییری کوردی ئەمرۆی پی بکه مه وه که سه رگه رمی ته مه نی گه نجایه تی و مهستی کهف و کولی حه زاره تی تازهی ئەوروپایه و له بهر تیژرۆیی خوی شوین ههنگاوان نابینی، به هوی چاویلکهی خوازاویه وهش چه شمه ندازی لی لیل بوه.

بیگومان که ئەمه ده لیم له خۆم و له تاو و تهئسیری قسه کانم بی ئاگا نیم. زۆر باش ده زانم رۆشنییری که ئەوهنده ئاوه ژوو بوو بی دوینی به ئیمرو بگری وهک ئەوهی ئاسمان به ئەرز بزانی به قسهی من نابیته وه سه ر باری ئاسایی تا ئاسمانه که هه لدا ته وه به رزایی و دوینیش بخاته وه پیش ئەمرۆ. رۆشنییری که تا ده گاته ئەو رادهیه له سه هوو چووندا که داواي مستحیل له رابردوی به سه رچوو بکا و قه مچی له رۆژگاری تینه رپیو بدا، ده بی له سه هوو که یدا ئەوهنده قول رۆچووی که شری و ده ولکهی بیروباوه ر و نووسینی یه کیکی وهکو من نه یگاتی. تاریکستانی ئەنگوسته چاوی یه خه گرتنی رابردوی بی گونا و کوشتنی تارمایی بلیمه تی گۆرستانی میژوو به چرای کزی ئەم قسانه ی من رووناک نابیته وه. له گه ل ئەمه شدا خامۆش بوونی من و هی وهک من چ خزمه تیکی راست کردنه وهی سه هووی ئەو رۆشنییرانه ناکا، پتریشیان به سه هوو ناپا.

ئەمه له لاییکه وه، له لاییکه تریشه وه ئەدهب و ئەدیپکی کوردی کۆن که له نه زه ر خۆماندا جیی شانازی پیوه کردن بی ده بی له حالی هیرش برده سه ریان له لایه ن ری لیشیواویکی کورده وه، به چه کی خامه به رگریان لی بکه م. له منیش به پیشه وه نووسه ران هه بوون به شیکی نووسینه که یان ته رخان کردوه بۆ له سه رکردنه وهی ئەو ئەدهب و ئەدیبه ی له باره یان نووسیوه، رهنگه هه ندیک له خوینه ره وهی ئەم باسه ش ناچاری له سه رکردنه وه بوون. ئەوهی راستیش بی میله تی کورد پیوستی پتر هیه به له سه رخۆکردنه وه تا میله تیکی تری خاوه ن سامانی مادی و مه عنه ویی چونکه به داخه وه کورد ئەوهنده ی نیه هه ندیکی له ژیر پیی رهخنه و نه فرینی نا ره وا بپلایشیته وه و ده ربه ست نه بی. به تایبه تی که رهخنه کان دژی راستی و ئینسافیش بن و له به سه هوو چوون و بی باکی و وردنه بوونه وهی رهخنه گرانه وه سه ریان هه لدا بی له عاست میژوو و به سه رهاته کانی که چ سووچیکی رهخنه لیگیراوه کان نیه ئەو به سه رهاته تانه به پیی زه وق و که یفی مرۆفی سه ده ی بیسته م روویان نه داوه و حازریکی باشتریان بۆمان به ره م نه هینا وه. هه روهک ناقوولایی ژیا نی چینی زه حمه تکیشی ئەمرۆی کورد به ئاره زۆ و به تاوانی ئەوان نه رسکا وه تا گله یی بی سامانی و بی راحه تی و بی ئازادیی خویان له خویان بکه ین. ئەدیپکی وهک نالی که به لای بیروباوه ری مه وه یه کیکه له شاعیره هه ره پیشکه وتوه کانی رۆژه لاتی ئیسلام، نهک ته نها هی کورد، گله یی ئەوهی لی نا کرئ بۆ که یفی سه د سال داوی خوی شیعی هه لنه به ستوه. له وه شدا سه رشکین نا کرئ که شیوازی شیعی کۆنی به کاره ینا وه، له م لایه نه وه ده بی بلین نالی ئەگه ر ئەوه نه با

که هه‌بوو گله‌یی لئ ده‌کرا و گومان ده‌چوو سه‌ر شاعیرییه‌تی چونکه ده‌بی مروّف کوری سه‌رده‌می خوی بیت، که ئەو کورە نه‌بی دیاره ناتەواویک له نه‌فسی وه‌یا له هونه‌ریدا بوته له‌مپەر له پیشی و کردویتی به مروّفیکی تار بووی له تیکرای خەلق.

نالی بی وه‌یا یه‌کیکی تر بی هه‌ر ئەوه‌نده‌ی لئ داوا ده‌کری به پیی مه‌فهومی سه‌رده‌می خوی مافی ریزلیگرتنی هه‌بووی تا ئیمه‌ش ریزی لیگرتن چ ره‌وای هه‌ق نیه ئیمه‌ بیین دوا‌ی سه‌د سال له وه سه‌رده‌مه هه‌موو خەلق به درۆ ب‌خه‌ینه‌وه له وه ریزه‌ی که له یه‌کیکی وه‌ک «نالی» یان ناوه. وا ده‌زانم ئەم قسه‌یه‌ی لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م هه‌یج ده‌مه‌ته‌قه هه‌لناگری. له منیش به پیشه‌وه که‌سانی تر گوتویانه. هوی دووباره کردنه‌وه‌ی لی‌رده‌دا زنده پیوستی میله‌ته‌که‌مانه بو خۆبه‌سه‌هونه‌بردن و خۆزه‌ره‌مه‌ندنه‌کردن. له فه‌رزی میله‌ته‌ی ئینگلیز خۆ گیل کا له عاست «شه‌کسپیر» ئەوه‌نده شاعیر و ئەدیبی گه‌وره‌ی تری ده‌مینیت‌وه دلی خویان پی خۆش کات، سه‌ره‌وه‌ت و سامانه‌که و فابریقه و داها‌ته زۆره‌که‌شی چی لئ که‌م نابیت‌وه به نه‌هیشتنی ناوی «شه‌کسپیر» له فه‌ره‌نگی ئەده‌ب و هونه‌ریدا. خۆ ئە‌گه‌ر ئینگلیز له‌م پله‌یه‌ی بی ئینسافیه‌ش تیپه‌رینی و هه‌موو رابردووی خوی بسپرت‌وه – که هه‌رگیز نایسپرت‌وه، حورمه‌تی روپه‌ره بی‌حورمه‌ته‌کانیشی ده‌گری – حازریکی هینده ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه بوی تیبنیت‌وه له سرانه‌وه‌ی رابردووی. به‌لام کورد چی ئەوتوی نیه له ئیستا‌که‌یدا دلی خوی پی خۆش کات له به‌رامبه‌ر کاری مندا‌لانه‌ی ریسوا‌کردنی رابردووی خوی.

کورد له باریکدایه‌ بوی بپارێت‌وه نه‌ک لئ که‌م که‌یه‌ته‌وه به تایبه‌تی که خۆت کورد بیت، خۆ هه‌ر به جاری بی عوزر ده‌بیت ئە‌گه‌ر لئ که‌م کردنه‌وه‌که‌ت له مه‌یدانی بایه‌خداری زنده به‌ نرخ‌ی شیع‌ر و ئەده‌بی کونی بیت که هه‌یجی وه‌ک ئەو به‌ نرخ‌ی نیه.

له‌م گه‌شته‌ی ناو باغ و راغی هه‌له‌به‌سته‌کانی نالیدا چه‌ند نموونه‌ییکی ئەوتومان دیت که له ناو نموونه‌ی هه‌ره پیشکه‌وتووی ئەده‌بی رۆژه‌ه‌لاتدا پرشنگ بده‌نه‌وه و نموونه‌کانی تر کز که‌نه‌وه له نه‌زه‌ر خویاندا. ئەم به‌رزیه‌ی ئەده‌بی نالی جاریکی تریش به‌رز تر ده‌بیت‌وه که به‌ بیر خۆت بینیه‌وه نالی ره‌وشتیکی پاک و نه‌فسیکی ریز له خۆگرتووشی هه‌بوه و له‌و ئەدیبانه‌ نه‌بوه عه‌یب و عاری ره‌فتاری ناله‌باری له ناو مه‌خمه‌لی هه‌له‌به‌ستدا بشاریت‌وه. چ نه‌ییان ئاشکرا ناکه‌م به‌وه‌دا که بلیم زۆر له شاعیری ناسراوی خاوه‌ن شو‌ره‌ت له کۆن و نویدا ئە‌گه‌ر شیع‌ر و هونه‌ر شه‌فاعه‌تیان بو نه‌که‌ن له‌وانه نه‌بوون به براده‌ری خۆتیان قبول‌ که‌یت نه‌وه‌کا ناوت به‌د بی پێیانه‌وه. نالی سه‌ره‌رای ئەوه که چ عه‌یبیکی لئ نه‌دیتراره تا بشلیی راست و دلسۆز بوه له‌گه‌ل بیروباوه‌ریدا، چی له دایدا بوه ئەوه‌ی گوتوه و به‌ درێژایی ژبانی سوور بوه له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ته‌کانی.

به‌راستی نالی یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی قه‌ناعه‌ت گۆرپیان نه‌کردوه. هه‌رچه‌ند ئەم نووسینه‌ جیی ساغ‌کردنه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ری نالی نیه، به‌لام جیی ئەوه‌نده‌ی تیدا ده‌بیت‌وه به‌ پیی داخواری مونا‌سه‌به بلیم دیوانه‌که‌ی سه‌روبن که‌یت و شیع‌ره‌کانی به‌و په‌ری وردیه‌وه ب‌خه‌یت به‌رچاوی زیهن و مه‌نتیقه‌وه چ فه‌رقیک ناکه‌ی به‌ قه‌ناعه‌ته‌ بنجیه‌کانی له قه‌سیده‌ییکه‌وه بو قه‌سیده‌ییکه‌ وه‌یا له ته‌مه‌نیکه‌وه بو ته‌مه‌نیکی تر. وه‌ک من له نالی ده‌گه‌م ئە‌گه‌ر پیمان بکری لیسته‌ییکی زه‌مه‌نی بو شیع‌ره‌کانی ریک خه‌ین لیمان مه‌علووم ده‌بی ئەو له ته‌مه‌نیکی مه‌یله‌و زوه‌وه به‌ره‌و پیکه‌ینانی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ر چوه، هه‌ر ئەم زوو کردنه‌ش بوته هوی خیرا رۆیشتنی بو‌حه‌ج. ته‌نانه‌ت نامه‌که‌ی بو سالم و پرس پیکردنی له

به رژه وهندی گه رانه وهی بۆ سلیمانی ئەو ترسه پیتی کردوه که دواى گه رانه وه دوو چاری وه زع و ژيانیک بئ که خوی لئی رازی نیه. دهمه وئ بلیم په روشی بۆ قه ناعه ته کانی وای لئ کرد راسته وخۆ نه گه ریته وه، له حالیکدا ئەو ده زانی به سه رچوونی ده سه لاتی بابان و هاتنی حوکمیکی بینا کانه ی عوسمانی له وانه یه پئ له ئازادیی رهفتار و قه ناعه تی بگرن و مهیدانی لئ ته سک که نه وه به تایبه تی چونکه ئەو له سه رده می حاکمه کانی باباندا هه رگیز ناچار نه بوه له ئاوی باوه رپ لئل بخواته وه. دیاره له حالی وه هادا تیکچوونی وه زعی سلیمانی به نیسه بت نالییه وه ناخۆشتر بوه له تاکه که سیکى تر که وا نه زۆر ده ربه سته باوه ر بئ و نه له سه رده می باباندا مه رحه بای دیبئ.

نالی که له شام مایه وه و دوايش، پاش گه یشتنی وه رامی سالم پیتی، چوو بۆ ئەسته مبول بئ ئەوه هیچ هۆیه کی گوزهرانی مسوگه ری هه بئ وه یا به ته مای پهیدا کردنی هیچ پایه و روتبه و نیشانیکی بئ. خوی دزیه وه له گه رانه وه بۆ سلیمانی له ترسی به رهنگار بوونی وه زعی بئ حورمه ت به ده ست حوکمی که م ئینسافی عوسمانیه کانه وه. ئەگه ر ئەم ترسه به ره له سته ی لئ نه کردبا ده یته وانی له سلیمانی ئەو که رته نانه پهیدا کا که له شام و ئەسته مبول پیتی قانع بوو. هه ر جاره که ئەم به یته ی لای کۆتایی نامه که ی بۆ سالم ده خوینمه وه، له گه ل ته زووی سۆز و هه سته ی په روشم بۆ نالی، دیمه نی مرۆفیکى جوانمه ردی ریزله خوگرتووشم دیته وه به رچاو که مه رگی غه ربانه ی ریزلیگه راو ته رجیح ده داته سه ر ژيانی ناو که س و کار به بئ حورمه تی و بئ ده سه لاتی:

ئایا مه قامی روخصه ته له م به یینه بئمه وه  
یا مه صلحه ت توقفه تا یه ومی نه فخی صور

دیاره نالی له م مه صلحه ته دا مانگانه ی دوکان و قه یسه ری و داها تی زه ویوزاره نه بوه کانی مه به س نیه، پرسیارى ئەو له باره ی بوونی وه زعیکه وه یه که بتوانئ تئیدا گوزهرانی نه مر و نه ژیی بکا له گه ل پاراستنی دلۆپی ئابروودا. پیش من سالمیش له مه به سی نالی گه یشتوه بۆیه یه له وه رامدا به زۆریی باسی بئدادی و بئ حورمه تی تورکه کان ده کا نه ک نه بوونی نان و گوزهران:

شاریکه پر له ظلم و مه کانیکه پر له شین  
جاییکه پر له شوڤ و ولاتیکه پر له شه ر  
سالم صفه ت له بئ که سییا با نه بئ هه لاک  
من کردم ئەو نه کا له غه ما خوینی خوی هه ده ر

لیره دا رهنگه پرسیاریک بکری و بگوتری به نیسه بت نالییه وه ئەسته مبول و شام و سلیمانی چ فه رقییان ده کرد؟ خو هه ر عوسمانلی حاکمی هه موان بوون؟ پرسیاره که بئ جئ نیه به لام بئ وه رامیش نیه. له ته جروبه ی خو مان ده زانین ژیان له جیگه یئکی تازه داگیرکراوی وه ک سلیمانییدا بۆ کوردیکی شه رم به خوی موخته ره می وه ک نالی سه ختتر و جیگومانتره تا ژيانی ئەسته مبول وه یا شام که له ویدا داگیرکه ری عوسمانی په لپی بیحورمه ت کردن به غه ربییک ناگری که له هیچ رویکه وه نایته ناو حیساب

و بهر ژه وهند و چاکه و خراپه یه وه و چ له مپه پان له بهر پیی هالنانی. له مهش به ولاتر، شاری گه وره و قه له بالغ چاکتر ده بیته هه شارگه بۆ که سیکی بیهوی بهرچا و نه بی، نالیس له وه زیاتری نه ویستوه ژیانیکی ره شوکی بی ئارایشته له ناو ئاپۆره ی شاری گه وره دا چه پاره ی بدا له نیگای نار هزای میری و ئەو هه لمه ته کاسانه ی خو له میری نزیک ده که نه وه به تیوه گلاندنی بابای وهک نالی ریزله خو گرتوو.

ئەم به قه ناعهت نازینه و له خو رازی بوونه ی نالی له گه لیک ره فتاری تری نالی سه ره هه لده دن. جاری چه ندیک سهیری هه لبه سه ته کانی بکه یته پارانه وه ی له بهر کهس تیدا نابینیه وه، خو داوا کردنی یارمه تی و لووته خو ری هه ره هیچ، نو سه ریکی کورد له پیشه کی دیوانه چاپکرا وه که ی نالی خلیسکی به خامه ی خو ی بر دوه و نالی شکاندۆته وه به و یهک دوو ناو بر دنه ی حاکمه کانی بابان که له چه ند مونا سه به یه کدا هاتوونه ته ناو شیعه ری وه. به رام بهر ئەم شکاندنه وه یه چه ند وه رام دانه وه و راستکردنه وه و روونکردنه وه هه ن:

یه که م: گه لی کورد به ئاواته وه یه له میژووی خویدا هه لکه وتی وه ها پر شانازی بدۆزیته وه که ئە دیبیک ی کورد مه دحی حوکمرانیکی کوردی کرد بی. وه ی کاشکی سه ره له بهری ئە ده بی کۆنمان مه دحی به رو باره گا و ده ست و قام و جوامیری حاکمه سه ره به خو کانی کورد بوایه. کاشکی کورد خاوه نی ئەو حوکمرانه بوایه به در یژایی میژوو مه دح کرابایه.

نالی که دی و مه دحی «تاقمه مومتازه که ی شاه» ده کات تابلویکی پر شه رافه تی میژوه هه ژاره که ی کوردمان بۆ ده کا به نه مر. چ ده ستیکی سوآ و سه ده قه شی تیدا پان نه کردۆته وه بیته لکه له و تابلویدا. لاواندنه وه و پیرو زباییه که شی بۆ مه رگی سلیمان پاشا و حوکمرانی ئە حمه د پاشا له قه سیده که ی «تا فه لک ده وری نه دا» ئە ویش وهک هی «تاقمی مومتازی شاه» هه ستی به خو نازینمان زیندوو ده کاته وه و گیانی کوردا یه تیمان تیژتر ده کات، به شیکی زۆری هه تیوایه تی کۆنینه شمان له بیر ده باته وه به وه دا که پیمان ده لی ئە میریکمان هه بوه له مردنیدا بۆی بگریه یین و یه کینکی تریشمان هه بوه له هاتنی بۆ سه ره ته خت پیرو زبایی لی بکه یین.

له م قه سیده یه شدا نالی هینده بلند ده روانی و خو ی به رز ده کاته وه له لایه نی چا و چنۆکیه وه ده توانم بلیم پیی ده گاته شانی ابو تمام و بحتری و متنبی. به راست ئەم گیانی به رز بوونه وه ی نالی ژووروی گومان لی کردنی یارمه تی خواستن که له م دوو قه سیده یه دا ده چنه ناو ببیله ی هه موو چاویکی بینا وه، دیمه نیکی یه کجار ئاشکرای به خو نازینی نالی دینیته ناو هه لبه سه ته کانه وه هه ندی مه دح و لاواندنه وه که جیی خو ی کردۆته وه.

به لیورد بوونه وه دیار ده که وی نالی له م دوو قه سیده یه دا به پیی حوکمی سروشت و ره وشتی فیتری له تارمایی ده ست پان کردنه وه دوور که وتۆته وه نه ک له بهر خو پاراستنی دوا ی لی کدانه وه چونکه له هه ردوو قه سیده دا تا که یهک وشه نادۆزیته وه باسی سه خاوت و به خشینی مه دح کرا وه کان بکات چ جای ئە وه ی دوا ی یارمه تی بکات.

به مه دا دیاره نالی دل و ده روون و فکر و زیه نی به لای چا و چرکردنه وه دا نه رۆیشتوه، هه ر بیریشی لی نه کردۆته وه، چونکه ئە گه ره له گو شه ییکی هه ست و نه ستیدا وینه ی تارمایی خواهشت و نیاز هه با، خو شی بی و ترشی بی، سیبه ریکی ئەو تارماییه ده که وته ناو هه لبه سه ته کانه وه وه یا خود هه ره نه بی له وشه یی کینا دا «ئحم» یکی وهک هی کابرای گو شه ی مزگه وت ده بیسترا.

لیرهدا پیویستی روونکردنه‌وه و وهرام دانه‌وه باسی دوو قه‌سیده‌ی هیئا ناوه‌وه که مه‌دحی پاشای بابان و تاقتی تایبه‌تی ئه‌وی تیدایه. نالی له تاکه به‌یتیکی تریشدا مه‌دحی سلیمان پاشای کردوه، هه‌لبه‌ت ئه‌م مه‌دحه ده‌بی پیش مه‌رسیه‌که‌ی «تا فه‌له‌ک» بی. ئه‌م تاکه به‌یته چاوی هه‌موو ئه‌و ئه‌دیپانه‌ی لی خلیسکاوه که من له باره‌ی شیعی نالیه‌وه ئاخاوتنم له‌گه‌لدا کردین وه‌یا نووسینیانم خویندبیته‌وه ده‌رباره‌ی نالی. منیش به‌ینیکی دورودریژ لی بی ئاگا بووم تاکوو له خووه به‌تیپه‌رینی کات و که‌له‌که کردنی داها‌تی ئاشنابوونم به‌ نالی له ناو ده‌رووندا واتای به‌یته‌که‌م بۆ روون بۆوه بایی ئه‌وه‌ی مه‌دحی سلیمان پاشای تیدا بخوینمه‌وه:

هودهودی دل‌حه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین  
خوی که دامه‌نگیری شاهی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا

بیگومان شاهی ئاصه‌فی ثانی - باسی ئه‌م به‌یته به‌ درێژتر له به‌شی دوه‌می «حاجی قادری کوی» هاتوه - له‌م به‌یته‌دا سلیمان پاشای بابانه چونکه دیاره شاهی ئاصه‌فی یه‌که‌م سلیمان پیغه‌مبه‌ره به‌ خوی و سه‌رگوزشته قورئانیه زور مه‌شووره‌که‌یه‌وه له‌گه‌ل هودهود و به‌لقیس و سه‌بادا که له‌م به‌یته‌دا نالی کردوه‌تی به‌مه‌به‌ستی هه‌لبه‌ست، که سلیمانکی دوه‌م هه‌بی وه‌ک سلیمانی یه‌که‌م پاشا بی و نالی دامه‌نگیری بی، که‌سیکی تر نیه له سلیمان پاشای بابان به‌ولاره.

هه‌رچه‌ند که‌موزوری په‌یوه‌ندی نالی به‌ ده‌رباری پاشاکانی بابانه‌وه به‌ چاکی نه‌زانراوه و نه‌بیستراوه به‌لام له‌م به‌یته و مه‌دحه‌کانی تریشدا ده‌رده‌که‌وی نالی به‌ هوی بوژی بی مانه‌ندیه‌وه له پاشاکان نیزیک بوه و ریزی لی گیراوه. ده‌م و دوی ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی تامی ئاشنایی و دۆستایه‌تی لی ده‌کرئ له‌گه‌ل مه‌دح کراوه‌کاندا واش راده‌گه‌یه‌نی نالی له‌سه‌رده‌می حوکمرانی سلیمان پاشاوه بوه به‌ دۆستی نیزیکی بابان چونکه مه‌دح و پیداه‌لگوتنی بۆ سلیمان پاشا و ئه‌حمه‌د پاشا، له‌وان به‌ پیشه‌وه چ مه‌دحیکمان لی نه‌بیستوه دۆستایه‌تی و ئاشنایه‌تی رابگه‌یه‌نی به‌ پاشاکانه‌وه.

دوه‌م: نالی ئه‌گه‌ر مه‌به‌سی له‌م مه‌دحانه‌دا نان په‌یدا کردن بوایه ده‌بوو باشت‌ریش مه‌دحی خه‌لیفه و والی و وه‌زیر و پیاوماقوله‌کانی عوسمانی کردبایه. که‌چی نه‌ ناوی هیئاون نه‌ لی‌شیان نیزیک بۆته‌وه. سه‌یر له‌وه‌دایه هه‌رچه‌ند تورکیه‌کی باشیشی زانیوه به‌ ده‌گه‌من نه‌بی شیعی به‌ تورکی نه‌گوتوه، رواله‌ت وا راده‌گه‌یه‌نی نالی نه‌یویستوه، وه‌یا خوی نه‌خستۆته باریک، هه‌لبه‌ست به‌ زمانی ده‌سه‌لاتداری بیگانه دانیت نه‌وه‌ک به‌ خۆتیپه‌لسوون له‌سه‌ری حیساب بکری و گومانی ده‌ست پانکردنه‌وه‌ی لی بکری.

نه‌بوونی مه‌دح له‌ هه‌لبه‌ستی نالیدا دیارده‌ییکه‌ سه‌ربه‌خۆ. جگه‌ له‌و دوو سی مه‌دح و ناوه‌ینانی به‌ مونساه‌به‌ که‌ بۆ میره‌کانی بابانی کردوه تاکه یه‌ک مه‌دحی تر له‌ دیوانه‌که‌ی هه‌یه ئه‌ویش بۆ شیخ نوری ناویکی روودباری «روباری» یه:

له‌ چاوی روودبارم نوری دیتن وه‌خته تاری بی  
ئه‌میش با ماجه‌رای هیجرانی «نوری روودباری» بی

له لاپهړه ۸۷ ی دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ولیر س‌ه‌یریک‌ی ئ‌م ه‌ل‌ب‌ه‌س‌ت‌ه ب‌ک‌ه و نه‌خ‌ت‌یک س‌رن‌ج ب‌گ‌ره  
وش‌ه‌ک‌انی د‌ه‌ر‌ح‌ال ب‌وت م‌ه‌ع‌ل‌وم د‌ه‌ب‌ی ن‌الی ئ‌م پ‌ار‌چ‌ه‌ی‌ه‌ی ب‌ه م‌ون‌اس‌ه‌ب‌ه‌ی چ‌وون‌ه ح‌ه‌ج‌ی «ن‌وری ر‌و‌و‌د‌ب‌اری»  
د‌ان‌ا‌و‌ه:

چ م‌ی‌ع‌م‌ار‌ان‌ه ب‌وت‌ه‌ع‌م‌یر‌ی ک‌ه‌ع‌ب‌ه‌ی د‌ل د‌ه‌چ‌یت‌ه ح‌ه‌ج  
خ‌ود‌ا ی‌ار و م‌ه‌د‌ه‌د‌ک‌ار و ن‌ی‌گ‌ه‌ه‌د‌اری ع‌م‌اری ب‌ی

د‌یار‌ه ن‌الی ل‌یر‌ه‌د‌ا م‌ه‌د‌ح‌ی ب‌ر‌اد‌ه‌ر‌یک‌ی خ‌وی د‌ه‌ک‌ات ک‌ه د‌ه‌چ‌ی ب‌وت‌ه‌ج و پ‌یا‌و‌یک‌ی خ‌وایی و م‌وس‌ل‌م‌ان‌ه  
ه‌ی د‌ون‌یا و د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات و ز‌ه‌ب‌ر و ز‌ور ن‌ی‌ه. له س‌ه‌ر‌ان‌س‌ه‌ری ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ان‌یش، د‌ی‌س‌ان، چ د‌ه‌س‌ت پ‌ان‌ک‌رد‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ک  
ن‌اد‌ی‌ت‌ری. م‌ن له ب‌ار‌ه‌ی ئ‌م «ش‌ی‌خ ن‌وری ر‌و‌و‌د‌ب‌اری» ی‌ه‌و‌ه ه‌ر ئ‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه د‌ه‌ز‌ان‌م ب‌ه‌ی‌ن‌یک له ک‌وی‌ی ژ‌یا‌و‌ه و  
پ‌یا‌و‌یک‌ی ب‌ه‌ر‌چ‌او و ر‌یز‌ل‌ی‌گ‌یر‌ا‌و‌یش ب‌و‌ه. ب‌ه پ‌تی گ‌یر‌ان‌ه‌و‌ی د‌ه‌م‌ا‌و‌د‌ه‌می ب‌ا‌و‌ک‌م له ب‌ا‌پ‌ی‌ر‌م‌ه‌و‌ه ش‌ی‌خ ن‌وری ن‌انی  
ب‌ه ش‌ی‌خ‌ای‌ه‌ت‌ی پ‌ه‌ی‌د‌ا ن‌ه‌ک‌رد‌و‌ه، خ‌وی خ‌ا‌و‌ه‌ن ب‌ه‌خ‌ش‌ی‌ن ب‌و‌ه و ب‌ه م‌الی خ‌وی خ‌ز‌م‌ه‌ت‌ی خ‌ه‌ل‌قی ک‌رد‌و‌ه.  
ن‌الی له ز‌م‌ی‌ن‌ه‌ی م‌ه‌د‌ح‌ا ئ‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه ک‌ن‌ار‌ه‌گ‌یر ب‌و‌ه ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت له پ‌یا‌وان‌ی ئ‌ا‌ی‌ن‌یش ت‌ه‌ن‌ها م‌ه‌د‌ح‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر  
«ص» ی‌ ک‌رد‌و‌ه، ه‌ر له ن‌ی‌وان م‌ه‌د‌ح‌ی ئ‌ه‌و‌یش‌د‌ا ن‌اوی چ‌وار خ‌ه‌ل‌ی‌ف‌ه‌ک‌ه‌ی ه‌ی‌ن‌ا‌و‌ه. ب‌ه‌ل‌ای ب‌ا‌و‌د‌ری م‌ن‌ه‌و‌ه ئ‌ه‌و  
ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ی «ع‌اش‌ور‌ا» ک‌ه له لاپهړه «۷۵» دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ول‌یر‌د‌ا چ‌اپ ک‌را‌و‌ه ن‌ه ه‌ی ن‌الی‌ه و ن‌ه ب‌ه  
ه‌ی‌چ ک‌ل‌و‌ج‌یک د‌ه‌چ‌یت‌ه‌و‌ه س‌ه‌ر ش‌ی‌وا‌زی ن‌الی. ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌یک‌ی ب‌ی‌ه‌یز‌ی ن‌اب‌ه‌ل‌ه‌د‌ان‌ه‌ی ب‌ی ت‌ام و ش‌ام ک‌ه له  
ش‌اع‌یر‌ی ر‌ی‌زی د‌و‌ه‌می ش‌ی‌ع‌ری ک‌ور‌د‌یش ن‌ا‌و‌ه‌ش‌یت‌ه‌و‌ه چ‌ ج‌ایی ئ‌ه‌و‌ی ل‌ای‌ه‌ق ب‌ه ن‌الی ب‌ی. ن‌ه‌خ‌ت‌یک  
و‌ر‌د‌ب‌و‌ن‌ه‌و‌ه له ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ان د‌ه‌ری د‌ه‌خ‌ا خ‌ا‌و‌ه‌نی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه ک‌ی‌ی‌ه. له ب‌ه‌یت‌ی چ‌وار‌ه‌م‌ی‌ن‌د‌ا ش‌اع‌ر ر‌و‌وی ق‌س‌ه له  
خ‌وی د‌ه‌ک‌ا و ن‌ا‌و‌یک د‌ی‌نی یا ن‌ا‌وی ر‌اس‌ت‌ه‌ق‌ی‌ن‌ه‌ی خ‌وی‌ه‌ت‌ی یا ن‌از‌ن‌ا‌و‌ی‌ه‌ت‌ی. م‌ن ل‌یر‌ه‌د‌ا ب‌ه‌یت‌ی چ‌وار‌د‌ه‌م ش‌کل  
ن‌و‌وس د‌ه‌ک‌ه‌م له‌ب‌ه‌ر د‌ی‌وان‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌الی چاپی ه‌ول‌یر ۱۹۶۲:

ع‌ار‌ف‌ا س‌ه‌د ع‌ه‌ق‌ل ک‌ل ح‌ی‌ر‌ان‌ه و‌ا له‌و ع‌ال‌ه‌م‌ه  
ع‌الم‌ی ا‌ع‌لم ک‌ه ب‌وت‌ه‌ج‌ی ه‌م ع‌ل‌ی‌م و ا‌ع‌لم‌ه

وش‌ه‌ی ی‌ه‌ک‌ه‌می ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ه «ع‌ار‌ف‌ا» ب‌ان‌گ ه‌ی‌ش‌ت‌نی «ع‌ار‌ف» ه‌ له ل‌ای‌ه‌ن خ‌ا‌و‌ه‌نی ن‌ا‌و‌ه‌ک‌ه‌و‌ه. له‌م‌ه‌د‌ا چ  
گ‌و‌م‌ان‌یک ن‌ی‌ه و د‌ه‌ب‌ی ب‌ت‌و‌ژ‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ک‌ام ش‌اع‌یر‌ی ک‌ور‌د‌ ن‌ا‌وی و‌ه‌یا ن‌از‌ن‌ا‌وی «ع‌ار‌ف» ب‌و‌ه. ب‌ه‌م پ‌ی‌ی‌ه د‌ه‌ب‌ی  
ک‌وت‌ایی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه‌ش ن‌ا‌وی «ن‌الی» ل‌ی د‌ه‌ر‌ه‌ا‌و‌ی‌ژ‌ری و ع‌ار‌ف‌ی ب‌خ‌ر‌یت‌ه ج‌ی‌ی‌ه‌و‌ه:

ل‌و‌م‌ه‌ی‌ی «ع‌ار‌ف» م‌ه‌ک‌ه‌ن ی‌ار‌ان ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ب‌م‌رم له غ‌ه‌م  
خ‌وش ئ‌ه‌گ‌ه‌ر س‌ه‌د پ‌ار‌ه ک‌ه‌م ه‌ی‌ش‌ت‌نا له غ‌ه‌م ئ‌ه‌م‌ر‌و‌ ک‌ه‌م‌ه

پ‌و‌خ‌ت‌ه‌ی گ‌وت‌ه ل‌یر‌ه‌د‌ا ئ‌ه‌م‌ه‌ی‌ه ک‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ک‌ان س‌ه‌ر‌ه‌ر‌ای ب‌ی‌ه‌یز‌ی و ب‌ی‌ج‌وان‌ی و ب‌ی‌ه‌ون‌ه‌ر‌ی‌ان، د‌ژی ت‌ه‌ب‌عی  
ن‌ال‌ی‌ش‌ن له ر‌و‌وی ئ‌ه‌و‌ه‌و‌ه ن‌الی له م‌ه‌ی‌د‌ان‌ی د‌ی‌ن‌د‌ار‌ی‌ی‌د‌ا س‌ت‌ا‌ی‌ش‌ی خ‌وا و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ری ک‌رد‌و‌ه و ب‌ه‌س. س‌ه‌ی‌ر‌یک‌ی  
ئ‌م ب‌ه‌یت‌ه ق‌ون‌د‌یل‌ه‌ی‌ه ب‌ک‌ه و پ‌ی‌م ب‌لی ب‌ه ک‌ام ک‌و‌یر‌ه‌ر‌ی‌د‌ا ب‌وت‌ه‌ر خ‌ز‌ن‌ی‌ن‌ه‌ی گ‌ه‌و‌ه‌ر‌ه‌ک‌انی ن‌الی د‌ه‌ب‌ر‌د‌ر‌یت‌ه‌و‌ه؟

احمد و اولاد و الش در عرب شبهي گولن  
حاصلی گول خاره ئەي دانا دەليلی محکمه

له پيش چاوی مندا نالی نه فسی له بهرزیدا هاوتای شیعره کانیتهی له مه تانه تدا. به خورایی و بی  
بنج نیه نالی هینده به خوی و شیعره کانی خویدا هه لده لئ. دیاره ههستی به بهرزایی دل و دهرونی  
ئه وهنده به هیز بوه چ کومه ی نه کردوه له دهر برینی ئه وههسته چونکه به لای خویه وه شتیکی وهک  
به دیهیه ی گوتوته وه له هه موو ئه وه که سانه مه علووومه که دهیناسن. مرؤفی گومان له خوکردوو ناویری له  
خوه لده وه و ناز به خوکردندا خهلق بی منهت کات له ترسی به دهمدا هاتنه وه و عیب دیار خستنی. وا  
دیاره نالی هیچی ئه وتوی به خوی شک نه بردوه له خهلقی بترسینی وهیا چاوشوری کهس بکات. که سیک  
چ رۆژان هه لوهستیکی بی حورمه تانه ی له خوی دیبی ناتوانی بهم شیوهیه ژووروی عالم که ویتته وه:

ئهم سه رسه ری بازانه که وا هه مسه ری بوومن  
موشکیل بگه نه ساعیدی شاهیکی وه کوو من

من بهش به حالی خوم چه ندیکی بلایی ئه وهنده گهش ده بمه وه به وهدا که ده بینم و ده زانم نالی له  
رهوشت و بهرزایی نه فسدا هاوتای نالی بوژی و ئه دیبه، چونکه به راستی فه لاکه ته ئه ده بی بهرز بخریته ناو  
نه فسی په سته وه. پتی ناوی من بلیم له خوه دیاره پیاوی نزم له گوتنی وشه ی بهرزدا درۆزنیکی  
ئانقه سته. شاعیریکی وهیا ئه دیبیک که ناو و ناتوره ی به دواوه بوو له هه موو گوتیه یکیدا تارمایی  
به دناویه که ی له بهرچاوان قوت ده بیته وه و قسه خۆشکه له کانی به درۆ ده خاته وه یاخود هه رنه بی له  
بایه خیان کهم ده کاته وه.

وا خۆشه دهست و زمان به یه که وه پاک بن. صه د شکور ئه م خۆشیه له شاعیریته ی نالیدا به زیاده وه  
پیک هاتوه.

له به شیکی ئه م گوتاره دا لایه نیکی تاییه تیه کانی ئه ده بی نالی که پارسه نگ بوون و له نگر به ستنه  
قسه ی لی کرا بایی ئه وه ی له قه واره ی گوتاردا بگونجی، ئه وهش گوترا که وا به پاده ی به شدار بوونی زات  
و بابته «هونه ر و زانست» له و پارسه نگ بوون و له نگر به ستنه دا توانا و ده سه لاتی شاعیر خۆ ده نوینی.  
ئیستا کاتی ئه وه هاتوه بلیم چه ندیکی شاعیر بتوانی له گه ل هینانه وه ی واتای وشک و وشه ی سه ختدا  
زرینگه و موسیقا و نازکی و پاراوی له هه لبه سته دا بپاریزی شاعیرتر و هونه رمه ندر و ده سه لانداریتر  
ده بی ئه م لایه نه ی پاراستنی تاو و ته ئسیر و زهوق و شهوقی ئاخاوتن له هه موو حالیکی له بار و ناله باردا  
له «قران» دا زور بهرچاوه. که سیک نه ختیک شاره زایی هه بی له جوانی گوته، سه یریکی ئه و ئایه تانه بکا  
که له دابه شکردنی میرات ده دوین تی ده کا ده سه لاتی «قران» گه شتوته کوئی چونکه له باسی میرات و  
پشکی میراتگران وشکتر و وه رسکه رتر نیه که چی رسته کانی «قران» به شیوه ییکی ئه ده بی ئه وهنده ته ر  
و پاراوی لیان ده بیته وه چ فه رقیکی نه بی له گه ل ئایه ته کانی دوا ی سه رکه وتنی «بدر» که جیگه ی  
به کارهینانی رسته ئارایی و هونه رکاری و ره وانبیزییه. لی ره شدا چ گومانیک نیه که نالی په ی ره ویی  
قورئانی کردوه له به کارهینانی وشه و واتای رهق و سه رکه ش له قالبیکی شهنگ و شلکدا. من نالیم

ئەگەر قورئانى نەدىيا نەيدەتوانى ھونەر بەكاربىئى ئەو تەرزە جىگايانەدا، ھەر ئەۋەندە دەلئىم نالى شوين پىي قورئانى ھەلگرتۆتەۋە لە گەشتى ناو نغوردى وشە و واتاى سەختدا. ۋەك لىزە بە دواۋە، لەم بەشەى گوتارەكەم بى ۋەيا لە بەشى سىيەمىدا، نمونەى بەيتەكانى نالى دەرى دەخەن ھەندى جار و اتا و رستەى راستەوخۇ لە قورئانەۋە ھەلقولون. پىشتىرشى جارئىكانى نمونەم ھىنايەۋە لە شىعەرى نالى كە واتاى قورئانى ھۆندۆتەۋە بەلام وشەيىكى ئايەتەكەى قورئانى گۆرپوۋە بە وشەيىكى تر بۇ پاراستنى مۇسقىاى ھەلبەست، ئەم جارەيان وىنەيىكى تر لە ئەدەبى نالى دىننە بەرچاۋ كە لەۋىشدا ھەر پەپرەۋىي قورئانى كىرۋە ئەگەرچى بۇ مەبەستىكى تر بى، كە برىتتە لە سەر نەرمكردنى وشە و واتاى سەخت بۇ ناو قالىبى ھەلبەست. ۋرە ۋرە بە دەم شەرح دانەۋە دەگەينە نمونەى ئەم بابەتە لە ھىز و دەسەلاتى نالى.

كۆمەل كىردنى وشەى نازك و تەپوتۆل و زىنگەدار لە ناو ھەر نووسىنىك بى - ھەلبەست يا پەخشان - لە خۆۋە رەۋنەقىك دەدا بە نووسىنەكە، رىگەش ھەموار دەكا لە پىش ھەنگاۋى نووسەر بۇ ئەۋە بى زەحمەتتىكى زۆر زەنەى دەروونى بخاتە ناو زەرفىكى جوانەۋە. شاعىر ھەيە بەشىكى زۆرى دىوانەكەى وشەى بژاردە و ترىسكەدارن كە لەبەرى بىۋاتايى پى پرکردۆتەۋە. بىگومان نالى لە بەكارھىنانى وشەى جواندا مەبەسى تىبىردنى بى واتايى نەبوۋە چونكە ۋەك دەزانين واتا لە شىعەرى نالىدا تەنگى بە وشە ھەلچىۋە. لە ھىنانەۋەى نمونەى شىعەرى نالى لىزەدا مەبەس دەرخستنى دەۋرى وشەى جوانە لە ھەلبەستدا بى ماندوو بوونى شاعىر:

دېدەت ۋەكو گول سوورە پرى شەبنمى ئەشكە  
يا لالەيى پى ژالەيە دوو نەرگسى شەھلات  
بەو گرىيى تۆ رەنگە منىش ھىندە بگرىم  
گەۋھەر برژىنم بە بلندى قەد و بالات

نمونەى دوهم:

ئەۋە لىۋى ئەتۆيە پى لە خەندە  
كەۋا شەككەر دەبارى گول دەپشكوت

نمونەيىكى تر:

من گرىە ئەتۆ خەندە بە يەكدى دەفرۆشىن  
من لەعلى بەدەخشان و ئەتۆ لوللۇئى لالا

يەكىكى تر:

دېدە و دل ھەردوويان جۇبار و جۇياى قەدى تۆن  
سەروى دلجۆى عەرەرە دل جۆى نەمامى دېدە جۆى

ئەمەشيان:

تیپی شکۆفه خیمهیی داوه له ههر ته رهف  
یا شاهی نهوبه هاره ههالی داوه هوردوی

له م نموونانه دا وشه و قالبی شیعره کان هینده شلک و ناسکن ههر دهلیی له مهیدانی واتادا ئه و لاغه  
ئازمووده خوش جله وه پشت نهرمهیه که نالی وهک سووکه سواریکی ولاغناسی دهست مهعلانی پی و  
رکیف مهحکه می شارهزا بی ترسی ساتمه و خلیسکان، جلیت بازی و غارینه و مهقهسهی پی دهکا.  
به پراستی وشه کان ئه وهنده تهر و پاراون به بهریانه وه ههیه بیان گوشی ئاویان لی بی.  
له شیعی وهها وشه نهرم و ئولدا تهنه ئهرکی ریکخستنی له بار و ریزکردنی دهست رهنگینه  
دهکه وینه ئهستوی شاعیر، پیویست به وه نیه شاعیر زرینگه و ته پایی و شهنگی و شلکی له شیعره که  
پهیدا بکا چونکه وشه کان پهیدایان کردوه. زیده وهستایی و هونه ر و زحمهت له وه دایه وشه ی سهخت و  
سه رکهش نهرم بکری و سهر دانه وینئ بۆ ناو میحرابی هه لبهست.

هینانی وشه و پرستی زحمهت و رهق له دهسه لاتی هه موو شاعیریکدا ههیه، به لام چ سوود ئه و وشه  
و پرستانه وهک ئیسکه ماسی له ئه وکی بهیته کان گیر بین. ئه م دهسه لاتهی تیبردنی رهقایی وشه ی سهخت  
له نیو شیرازه ی هه لبهستدا به زیاده وه لای نالی ههیه، به لام بۆ ههست کردن به و دهسه لاته و زهوق  
لیوه رگرتنی، یاخود چاکتر ئه وهیه بلیم بۆ سوودمه ند بوون و سامان پتر کردن و خوچه سپاندن له  
مهیدانی ئه دهبدا به هوی ههستکردن به و دهسه لاتهی نالی، دهبی خوینه ری کوردی تازه پیگه یشتوو دل و  
میشکی خوی رزگار بکا له م ته م و تاریکایی هه موو ئه و دنگ و باس و حیکایه ته سه رلیشتیوین و  
به هه لبه رانه ی که خوینده وارییه ناته واره لاساییکه ره وه که ی ئه وروپا له ری ئه دیبه نه وره سه کانمانه وه  
چه شمه ندازی بیر و ئه دهبی لیل کردوه یاخود خه ریکه لیلی بکات. ئه دیبی تازه ی کورد بۆ ئه وه سته م له  
خوی و ئه ده به که ی هه لهنگیوئ دهبی یه کجاره کی له دهسته سته مکاره که ی دوشمنایه تی رابردوو رزگار  
بی، ئه گه ر بمانه وئ ناوی راست بۆ ئه و دوشمنایه تییه دانین دهبی پی بلین نه خوشی نه فسی، چونکه  
ئه م رقه ه لگرتنه ی ئه دب له، تراث، چ فره قی نیه له گه ل رقه ه لگرتن له باوک و دایکی به دوا ئه وانیشدا له  
نه فسی خوی چونکه له دواروژدا خوی ده بیته وه به باوک و دایک، ئه ده به که شی ده بیته وه به «تراث»...  
که حال وا بی چ چار نامینی دهبی بلین ئه دهبی رقه ه لگرتوو له رابردوو دو چاری نه خوشی نه فسی  
بوه. بی و له م دهستنی شان کردنه ی هوی رقه ه لگرتنه که نیشانمان نه پیکابی و به سه هوو چوو بین، ئه وسا  
هه رئه وه نده مان بۆ ده مینیتته وه بلین ئه و ته رزه ئه دیبه له قه پیلکی زات و باوه ره کانی خویدا خه ریکی  
ده رویشی و سو فیتییه چاو و گوئی خوی له تیشک و دهنگی حه قیقه ت به ستوه و زهرک وه شینی دهکا  
له سه ر ته رمی رۆژگاره به ده بخته که ی گه لی کورد.

من که ناوی لاسایی کردنه وه ی ئه وروپا دینم مه به سم به سه هوو چوونی ئه وان لاساییکه ره وه ن که له  
ئه نجامی چاو هه لاننیان به شارستانیته ی ئه وروپا وه راسته وخۆ ده که ونه دژی رابردوو مان که ده بینن ئه و  
رابردوو به گه ز و گریی فکری نوئی ئه وروپا «ره جعی» و پاشه که وتوو ده رده چی، له مه شدا تا راده ییک  
شوین پی تیریژیکی ته سکی ئایدیالیزمی پر له کورپنی هه لده گرنه وه که ئه وروپاش پییه وه نه ختیکی  
ناره حه ت بووه، له حالیکدا ئه وروپای راسته قینه ی میژووی له سه ر خه تی حه زاره تی ره سه ن هه لسنه او،  
هه رگیز ئه و چاپووله ی رقه ه لگرتن له رابردوو ی نه هاویشتوو به لکو رۆژبه رۆژ له حورمه تی شتی کۆنینه ی

زیاد دەكات تا گەيشته پلەيىك لە بايەخدان بە رابردوو ياسا دەر دەچوینى بۆ هیلانەوهى كۆلانە تەسك و تاريكهكانى سەدەكانى ناوەرەست نەكا دەستەى شارەوانى بە ناوى نوێکردنەوه و سازگارکردن دەستیان تى بدات. كە كۆلانەى تەسك و خانووە شىرى كۆن بىپاريزى ديارە ئەدەب و ھەموو بەرھەمىكى فكري كۆن بەولای پارستنەوه دەبات. ئەوروپا ئەو دەبەنگە نىە مەوجودى كۆننەى ويران بكا لەبەر تاكە ھۆى رقلیبوونەوه و كەيف پتەھاتن. ئەوروپا لە مەوجودى كۆنى زیاد دەكات و رۆژگارى نوێى دەداتە بەر دريژە كيشانى سەرکەوتوى رابردوو، دواروژيش لەسەر بنجى ئىستايەوه بەرەژوورتر دەبا. ئەم تىگبەستەى كۆن و نوێ و ئايندە بە چەشنىك خۆى سەپاندووە لە ولاتە پيشكەوتووەكان و وەھاش لە ھەموو تەجرەبەيەك دەرچووە، واى كردووە بزوتنەوهى شوڤرگيرانەش بكشيتەوه لە گەليك ھەنگاوى كال و كرجى چەپرەوانەى بە زاھير پيشرەو كە «لینين» كاتى خۆى دليرانە تاوانبارى كرد و بە ھەموو توانيىكەوه بزوتنەوهى بۆلشەفيكى لى گيرايەوه. خۆ ئەوهى راستى بى كەلەپوورى ئادەمیزاد پەكى لەسەر ئەو نەكەوتووە ئەوروپا و «لینين» لەسەرى بكەنەوه بۆ خوڤوستان و پایە لینانى. گريمان بۆ ماوھەيەك ھەموو جیھان ھیندە خولنگۆرپوو بوو كەوتە دژى رابردوو، ئەوساش ئەم رابردووە ھەمان تاكە سەرچاو دەبى كە ئىمەى لى ھەلقولبوين ئىتر بايى حورمەت و نرخى ئىمە ئەویش بە حورمەت و نرخە. ھەرگيز نايەتە عەقلى راست و دروستەوه مەرحەبا بكرى لە تف ھاويشتنى سەرەوژوور.

كە قسەمان گەيشتە ناوھينانى ئەوروپا با ئەوھش بلىم رۆشنبيرانى ئەوروپا، چ سۆشياليست چ سەرمايەدار، لەوھندە راناوھستن بايەخ بە رابردووى خويان بدەن، ئەوان لە جياتى ئىمە خەريكى رابردووى ئىمەن و ريز لە كەلەپوورمان دەننن. كە نەختىك بگەرپينەوه بۆ رابردوو دەبينن بەشيتكى زۆر لە زانا و ئەدیبەكانى ئەوروپا خويان تەرخانكردووە بۆ رۆژھەلات ناسى و بەھۆى خەريك بوون و ليكۆلینەوهى ئەوانەوه خەلقى رۆژھەلات شارەزاي رابردووە زۆر كۆنەكەى خويان بوونەوه كە ھەزاران سال بوو لە بىرى كەسدا نەمابوو. پياويكى وەك ئۆسكارمانى ئەلمان لەسەر تەكليفى قەيسەرى ئەوساى ئەلمانیا بەر لە ۷۰ سال ھاتۆتە كوردستانى ئيران و بەند و بەيت و ھيكايەتە كۆنەكانى كوردى نووسيوھتەوه لە دەمى شاھەر و ھيكايەتبىژى كوردەوه. تازەبەتازە كۆرى زانيارى كورد خەريكە ئەو كارە تەواو كات كە ئۆسكارمان شەقلى بۆ شكاندین لە جەرگەى ژيانى مەعنەويمانەوه. زۆربەى ئەنتىكە و ئاسارى كۆنى رۆژھەلاتى نيزىك زانا ئاسارىەكانى ئەوروپا دەريانخست و خویندياننەوه.

بەلامەوه يەكجار سەيرە ناوناووە كە دەببەم ناوى ئەو زانايە ئاركیۆلۆجيانە بە «دن» دەبرى، گویا بەشيتكى زۆر وھيا كەمى ئەنتىكەكانیان بردووە بۆ ناو مۆزەخانەكانى ولاتى خويان. لەم قسەيەدا خەلقەكە ئەو راستىيە لە بىر خويان دەبەنەوه كە ئىمە بە دريژايى ھەزاران سال خەريك بووين شوپنەوارەكانمان كویر دەكردووە و ئەنتىكەكانمان وردوخاش دەكرد و ئەو نووسینانەى بەسەر بەردانەوه بوون ھەموومان دەسپرينەوه. دەك دەستى ئەو دزە خۆش بى كە نايەلى ميژوو بە دەست نەفامانەوه سوپرگوم بى. مەسەلەى كتيبە دەسخەتە كۆنەكانمان ئەویش وەك ئەنتىكەكانمان زوربەيان لە كتيبخانەى رۆژئاوا پاريزران، بەشيتكى زۆرى دەسخەتى نرخدار لە ولاتى خۆمان بوونە خۆراكى مشك و مۆرانە و سبسرە. ئىمە بە داخووە لە عاست كتيب و شوپنەواری كۆنمان وەك ئەو ئەھرمەنە بووين كە بەیتە شاكارەكەى پيرەميرد لە مونسەبەيىكى جەرگبەردا ئىشارەى بۆ دەكا:

شەوئى دەست ئەھرەمەن كەوت خاتەمى مولكى سلیمانى  
كەچى مىر و گزىرى پى دەكرد قەدرى وەھا زانى!

چەندىن جار دىومە مەردى دلسۆزمان ھەر ھىندەى عەقل بە دونيا شكاوہ كە پەرە شرى كنىبى  
دەسخەتى دىوہ لە ناو خۆل كەوتوہ گوتوہتى دادەى خىرا بىسوتىن نەكا بىحورمەت بى. رەنگە پەرە  
شرى ئەوتوئى گەوھەرىكى واتا وەيا خەزەنەيىكى دەنگوباسى رابردوو لە پەرەوئىكى نوسرابىتەوہ و بە  
سووتاندنى لەناومان بردى. ھەر ئەو پەرە شرانەن ئىستا لە كنىبخانە زلەكانى رۆژئاوا جامخانەى بۆ  
دروست كراوہ لە خانووى بە كۆندىشندا، ژمارەشى خراوہتە سەر وەك ئەوہى سامانىكى نرخدار بى.  
ئىمە خەرىكىن لەوانەوہ نرخى ئەو كنىبە زەردە پەرەپوتانە و پەرە شرانە بزائىن و بە چاولىكەرى وانەوہ  
بىناپارىزىن. سەير لەوہدایە دواى كرانەوہى مېشك و چاومان بۆ نرخى ئەوان ئاسارانەمان لە رىي پەند  
وەرگرتن لە مىللەتانى پىشكەوتوہوہ، ئەدىبى نەوباوى كورد خەرىكە بەھۆى بەسەھوچوونىوہ لە لاساى  
كردنەوہى نابەلەدانەى رۆژئاوا سەرلەنوئى دەست دەكاتەوہ بە لەناوبردنى كەلەپۆر و رابردوومان: جارەن  
پاشكەوتو بووین رابردووى خۆمان دەكوشت، ئەمجارەيان رابردوومان بە پاشكەوتووى تاوانبار دەكەين  
و دىسانەوہ دەيكوژىن... سەيرە لە كۆئى!!

بە ھەمەھال ھەلەستى ئەو ئەدىبانە لە عاست كەلەپۆر ھەرچى دەبى با بى، من كە خۆم بە رۆلەيىكى  
نىوہى دوہمى صەدەى بىستەم دەزانم و چاوم برىوہتە ئەو ھەنگاوہ ھەلنەھىنراوانەى زووتر بەرەو  
صەدەى بىست و يەكەممان دەبەن، رىزى زۆرم ھەيە بۆ ئەو كەسانەى بە پى سەردەمى خۆيان  
نەختىكىان لە روناكايى رۆژگارە تارىكەكەيان زىاد كردوہ، مەرجىش دانائىم ئەو روناكايە لە گلۆپى  
كارەباوہ وەيا لە چراى لۆكسەوہ بى، چرا قودىلە و شاپلىت و مۆمىش بى پى رازىم. من كە لۆكسەم چنگ  
نەكەوت چرا قودىلە و مۆم ناكوژىنمەوہ چونكە چىترم نىە ئەشكەوتەكەمى پى رۆون كەمەوہ. كە كارەباشم  
بوو دەرھال شەوقەمەنىە كۆنەكان بەلاوہ دەنىم بى ئەوہ زەرەيىك لە رىزم بۆيان كەم بىتەوہ. ئەم شەوقە  
كزانە لە كاتى خۆياندا كارى كارەبايان بۆ كردووم ئىتر بۆ لىيان نارازى بى! ئەگەر چىترم بە بەرەوہ ھەبا  
دەبوو لە كاتى خۆيدا بە كارىبىنم. من تورە نابم لەو شەوقەى ھەمبەوہ، بە پەرۆشم بۆ شەوقىك كە نەمبەوہ.  
من دەستى وىران كردن و لەنەوہردن بۆ ھىچ شتىكى لىرە بە پىشەوہى كورد درىژ ناكەم كە بزەنم  
باى تۆسقالىك لە سامانە يەكجار كزەكەمانى زىاد كرىبى چ جايى شىعەرى كەلە شاعىرىكى وەك نالى  
بە ھەموو گەز و گرىيەكى سەردەمى خۆى لە رىزى ھەرە پىشەوہى شىعەرى رۆژھەلات دىت. من كاتىك  
لەبەر خۆمەوہ دەخوئىنمەوہ:

ئەم غەزالانە كە نەقشى دىدەمن  
تەن سپىن و دىدە كال و موو سىيان

ھەست دەكەم نالى سەرەراى پزاندى رەنگ و بىنى بەھەشتى ھەلبەست بە روماندا، وئىنەيىكى ھونەرى  
ئەوتۆشى لە لوولوى وشە و ئاورىشمى ھۆنىنەوہ نەخشاندوہ ھاوتای تابلوى رەسامە زلەكانى جىھان  
بىت. كورد كە كەسى نەبوہ بە «ریشە» وئىنە بكىشیت نالى ھاوتوہ بە ھەلبەست وئىنەگرىي كردوہ، بەلگەى

سه‌ماندندم ئەم نمونانەن کە بە ریکەوت لە خەرمانی تابلۆکانی نالیم هەلگرتنەوہ:

- ۱ -

دەس بەندیانە دین و دەچن سەرو و نارەوہن  
خاوەن کولاه و سایە وو بەرگن وەکو ملوک  
کانی دەزین بە تاو و درەخت ئاوسن بە با  
شادیی بەھارە بولبولە داماد و غونچە بووک  
وہک چاوی وشکە صوفییەکانی لە دار و بەرد  
دەردین بە صەد «ترنم» و گریان و نووکە نووک  
راییلی تار و پۆدی کلۆی بەفرە ئابشار،  
با بای دەدات و ماسی پیا دئ وەکو مەکووک  
شەبنم کە «نظم و نثر» لە ئەوراقی غونچەدا  
گۆیا بوہ بە زار و زمان و ددان و بووک

- ۲ -

هیند مونتەزیری تۆ بوو هەتا چاوی سپی بوو  
نەرگس کە لەسەر یەک قەدەم و دیدە چەقی بوو

- ۳ -

سروشکم ئاو و دانەھی نارەکی دئ  
بە گەرمی داوہری بەم تەرزە تەرزە

- ۴ -

گەھ تاوس و گەھ کەبکن و گەھ بووقە لەموونن  
گەھ ئاتەش و گەھ شوعلە و گەھ دوودی سیاھن  
لالەن بە بەدەن ئەتلەسی ئەخزەر کە لەبەر کەن  
نەورەستە گۆلی بەستە لەگەڵ دەستە گیان

- ۵ -

مەستی خەیاالی ئەوہ لەحزە ژمیتری شەوہ  
دوشمنی خوونی خەوہ دیدەیی بیداری من  
دیدە نیگەھبانی یار تیپی سروشکم هەزار  
نالەیی دل نەیسەوار ئاھە عەلەمداری من

-۶-

تا سه‌ری زولفی له‌سه‌ر ږوو حه‌لقه دا  
من وه‌کو ماری سه‌ر ئاور خه‌م ده‌خۆم

-۷-

سه‌راپا گواره زه‌ردی ترس و له‌رزه  
ده‌لئی عاسی بوه له‌و جیگه به‌رزه

-۸-

بو تو که بیکر و تازه وه‌کوو حووری جه‌ننه‌تی  
قه‌یدی چیه عه‌جووزه‌یی دنیا بده‌م ته‌لاق

-۹-

ئه‌ژده‌های زولفت له‌ ده‌وری گه‌نجی حوسنه‌ت حارسه  
حه‌لقه حه‌لقه چین به‌ چین سه‌ر تا به‌ خواری گرتوه  
خۆش له‌سه‌ر سینه‌ت سه‌ری هه‌لداوه دوو گۆی سه‌ریه‌مۆر  
مات و هه‌یرانم که چۆن عه‌رعه‌ر هه‌ناری گرتوه

-۱۰-

عاشقی صنعی حه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم  
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

-۱۱-

ده‌سرۆکه‌یی هه‌وری چ هیجابه‌یکه که تینیدا  
شمس فلک الحسن انارت فتواری

-۱۲-

په‌چه‌یی په‌رچه‌می و پرچی سیا  
هه‌ر ده‌لئی مانگه‌شه‌وه کولمی تیا  
لاده ده‌سرۆکه‌یی هه‌ورپی له‌ جه‌بین  
ده‌رکه‌وی شمس و قمر نور و ضیا <۴>  
فه‌رشی که‌ففی به‌ری پینته نه‌رگس  
سه‌ری داخسته‌وه وه‌ک چاوی هه‌یا

-۱۳-

نالی ئاسووده نيه تووله نهمامى عومرت  
به نهفەس دیت و دەچی ئەسلى لەسەر بايیکه

-۱۴-

تا نهگريا ئاسمان و تەم ولاتی دانەگرت  
گول چەمەن ئارا نهبوو هەم لیوی غونچه وا نهبوو

-۱۵-

تەنى حاجى لەسەر چارچيويهى ناجى دەلیى نهعشه  
لوعابى خۆر لەسەر ئیحرامى وهك كافوورى ئەكفانه

تابلۆکانى نالی به بهریانه وه ههیه، له بهر زۆرى، نیمچه دیوانیک پیک بێن. له م نمووناندا نالی شاعیرى عادهتى نیه، له گهڵ شاعیریدا وینه گریشه. هەر جاره له خویندنه وهى به یتى وینه گرانه نالی عینوانه ژیره خوشکه له کهى دیوانى «الرسم بلکلمات» ی نزار قه بانیم به بیر ده که ویتته وه. بېگومان ئەم دەسه لاتهى وینه گرتنى «شت» سروشت بى یا مرؤف، تجرید بى یا ماده، به لگه تیکه لیبوون و تفاعله له گهڵ ده وروده را، له م مهیدانه شدا نالی له ریزى پیشه وایه تی و رابه رى دیت. ئەم ئاماده ییه شى بۆ «تیکه ل بوون و تفاعل» پالپشتى کى گه وره یه بۆ ئیمکانى گه یشتنى به پله ی تکامل چونکه له هه موو په روازى کى به ره و ئاسمانى واتا و جوانیدا شریته ی به سترانه وهى به «واقع» دريژ ده بیته وه و ژوورخان و ژیرخان به شدار ده کا له سازدانى تابلۆى هونه ر. پى ناوى من بلیم، پچرانه وهى مرؤف له زه وى و نیشیمه ن و ده وروده ر پتر له نیوه ی جیهانى مرؤفایه تی له ناوده با به و پتیه ش به ره م داده شکى و داده له نگى. تۆ سه یرى نالی له وه صفى به هاردا چهند واقیعیانه ژيانه وهى روهك به ژيانه وهى رۆژى مه حشه ر ته شبیه ده کا:

دایه ی زه مین که حامیلی ئەبنایى مه حشه ره  
هەر تۆیه کى تیا که ئەمانه ت بۆ دایه وه

له م تابلۆیه دا لایه نى ژيانى ئیستا که پشكى پتر وه رگرتوه له قیامه ت، به لام قیامه ت تیدا بۆته فه رمانبه رى کى بى دريغ له و روه وه که ژيانه وهى سه رله به رى تۆ و گيا و گولى زه مینى راگه یاندوه چونکه له مه عشه ردا هه مو گيانله به رى ک ده ژینته وه. ئەم دەسه لاتهى نالی له م هونه رى تابلۆ کیشان و له هه موو هونه ره کانى تر که به دريژایى ئەم نووسینه له به شى به که م و دوه میدا باسکراون، ئا ئەم دەسه لاته هەر خۆیه تی جارى کى تریش له سه ر نه رم کردنى وشه ی سه خت بۆ ناو چارچيوى هه لبه ست به و په رى هیز و ته و او بییه وه ده رده که ویت. ئەم راگه یشتنه ی نالی به سه ر هه موو لایه نى ک حه ق و حسى بى کى شیعردا، ئەویش بۆ خۆى به کى که له تايبه ته کانى هونه رى نالی

كەوا بە دەگمەن نەبى پەيدا نابى بۆ مرۆف. گەلىك لە شاعىرى گەرە و لىھاتوو ھەن كە بەرزىيان لە يەك دوو مەيدانى ھەلبەستدا دەردەكەوئىت، لە چەند مەيدانىكى ترىدا وون دەبىت. بىگومان ھۆى راستەقىنەى ئەم دياردەيە نوقسانى يەككىك لە دوو سەرچاوە بنجىيەكانى ھەلبەستە. زات و بابەت، ئەگەر نوقسانىيەكە لە ھەردوو كياندا نەبى. ديارە لىرەشدا مەبەس لە زات و بابەت دوو لايەنەكەى بەھرە و پىگەيشتنە. لىرەدا مەوداى گوتار بە پايان دەگات و خامەم بە ديار داھانتى كاتى ژمارەيىكى ترى گۆفارى كۆر دەمى خۆى دەبەستى، وەك شەھەرزاد، داستانەكانى ناوەرۆك و سەر نەرمكردنى وشەى سەخت و باسى ترىش كە ھەبى ھەلدەگرى بۆ ئەو بەشى كە لە ھەزارويەك پەرەى گۆفارەكە بەرخۆى دەكەوئىت.

## به شی سنیهم

له به شه کانی رابردووی ئەم نووسینەدا، به پینی دەر فەتی بەر تەسکی گوتار، جار جارە یەکیک له تاییبەتیە بەر چاوە کانی شیعی نالی باس کراوە و ناوناوەش نمونە ی خراوە تە بەر چاوە. ئەوە ی راستی بی نمونە کان، له زۆر جاردا، پیوستییان به شیکردنەوه و واتا لیدانەوه هەبوه بە لام ترسی درێژە کیشان مەودای له نووسینە که کورت کردۆتەوه و واتای شیعرە کانی پی بەجی هیشتووه. بۆره عوزریکی تری واز هینان له واتای ئەو شیعرانە له وهشدا بوه که مەبهس له نمونە کان و تاکە یان نەبووه بە لکو لایە نیکی تری هونەر بوه وهک ئارایشتی وشە ی نەرم و شل له ناو هەلبەستدا وهیا وینە گری به شیعر وهیا هەر لایە نیکی تر بی غیری واتا، لیرەدا ریم هەیه جاریکی تریش بۆ کهم و کورتی نووسینە کهم بپاریمه وه بهودا که من له سەر هتاوه چ بە لینیک، وهیا نیوه بە لینیکی شم نەداوه تۆژینە وهی تهواو له شیعی نالی بکه م، سەر هباسه که خۆی «چه پکیک...» ئەم عوزرە ی هیناوتەوه و دانی به م کهم و کورتییە دا هیناوه. باوه ریم هەیه بۆ تاکه نووسەر ی که له زنجیره گوتاریکدا هەر ئەوه ندە مومکین دەبی چە ند دە لاقه و که لین بخاته شووره مەحکه مه پتەوه سه خته که ی دەوری قە لای گەنجینه ی شیعی نالییه وه تا چاویک بخشینی به چە ند کۆمه له گە وه ریکیدا، ئە گەر دەستیشی له درزیکه وه گە یشتی به درزلیکانه یه ک دوو گە وه ری لی گلداتە وه هەر چە ند نالی خۆی ئەم تەرزە دزە ی له پیشه وه به م به یته جوانه شکاندۆتە وه، که ئە ویش گە وه ریکی خە زنه که یه:

ئەو گە وه ری نوکتە ی که له نالی دە دزن خە لاق

ئاوی نیه وهک ئاگری بی شه وقی دزانە!

چاکه ئیمه ئە فسوونی خۆ پاراستنمان له م توانجە ی نالی له خۆ مان خویندوه بهودا که شاعیر نین تاکو دزانە نوکتە کانی نالی له هەلبەستماندا به کزی هە لایسینین.

بۆ ئەو كەسەى حەز لە «جوانى ئاخاوتن» دەكا ئەوئەندە بەسە ھەلبەستەكانى نالى بەراستى و دروستى بخوینیتەو بە ھەموو واتاكانىشى نەگات. ئەگەر بۆيەرم دەلیم وا ھەيە بەيتى نالى ئەوئەندە زل و زىنگەدارە چ پەكى لەسەر ئەو نەكەوتو تىى بگەيت يا تىى نەگەيت. ئەو تەرزە بەيتە زىدە مەحكەم و بەھىزانە، چ ھى نالى بى چ ھى شاعىرىكى تر لە كورد و غەيرى كورد، بە شىوازى كۆن و نوئى لەو سامانە ئەدەبىيانەن كە بە رۆشنىبىرىكى زىدە بەرز و زىرەكىكى يەكجار ھىژاى نەبى سوودى لى وەرناگىرى. با لىرەدا تەعبىرىكى پەرەسەندوو بەكاربىنم و بلیم بابەتى ئەدەبى وھا ھەيە ھەر بە پوختەى پوختەكراو «خلاصه الخلاصه» ى رۆشنىبىران دەكرى تىى بگەن و زەوق لە واتا و دارشتن و تىكەھەلكىشان و وشە سەرکەشەكانى وەرگرن، بە كوردى دەبى بلیم بەرەيتكى تەسكى رۆشنىبىرى ئەرىستۆكرات لە ئەدەبدا دەگمەن بە پایەى لى حالىبوون و ھەزم كردنى بەرھەمى ھەرە بەرز و بە نرخ و ھىزوپىز.

دەزانم گەلىك لە خوینەران چاویان ھەئەدەبەزىتەو لە وشەى «ئەرىستۆكرات» كە تازە كردم بە وەسفى بەرەيتكى تەسكى رۆشنىبىران چونكە گوئى و مېشك و دل و ھەست و نەستى جىلى ئەمپوئى خوینەران پىر بوو و ھەلاخناو لە واتاى دزىوىى وشەى «ئەرىستۆكرات» لەو پوھووە كە راگەياندى دەسلەلاتى نارەواى تىدایە، لە نوقتەى بەرانبەرى دەسلەلاتىشدا بى دەسلەلاتى نائەرىستۆكراتەكان راگەيەنى. ئەمە دەزانم لەگەل ئەمەشدا پەشىمان نىم لە بەكارھىنانى وشەكە چونكە تاكە مەيدانى ئەدەب و زانست و ھونەرە، وەياخود با بلین مەيدانى بەرھەمى «عقلى» ئادەمىزادە كە لەویدا كەس قەمچى ھەرەشە لە كەسى تر ھەئەسا سوورپىنى. ئەرىستۆكراسى لە مەيدانى دەسلەلاتى مادىدا دژى مرؤفاپەتییە و دەبى بەرھەستى بكرى و لەناو بىرى، لەمەشدا چ فەرقىكى دوئى و ئەمپو و چەپ و راست و ئابوورى و زانىارى نى و ھەموو جوړە ئەرىستۆكراسىك وەك يەك بەدە. من و تۆ كە بى دەسلەلات كراين و قەمچىمان بەسەرھووە راگىرا چ دل دانەوھىكى خۇمان لەوھدا نابىن دەستى قەمچى كرتوو ھى سەرۆك نەقابەيە نەك ھى دەرەبەگ وەيا شىخى تەرىقەت، وەياخود كابرارى ھەرەشەكەر ناوى نىشتىمانپەرھەرى و چىنپەرھەرى بە خۇيەوھ ناو.

ئەرىستۆكراسى يەككە لەو مەفھووم و روالەتە كۆمەلاياتىانەى لە ئەنجامى گۆرانی مېژووى ناھەز بوو و سەردەمىك لەمەو بەر پىزى لىگىراو، تەنانەت لەم رۆژگارەشدا ئەوھى بە زار لىى نارازىيە بە دل ھەر حەزى لى دەكا و بە ئەنواعى فروفىل و تەلەكەبازى لەكارىشى دىنى. ئەم ئەرىستۆكراسىيە لە مىراتى كۆننەى رىز و خۆشەوىستى كە ھەبىو پشكىكى بۆ ماوئەتەو تا بلنى رەوا و بى زىانە ئەوئەش، وەك گوتم، لە مەيدانى بەرھەمى «عقلى» دا بە زانست و ئەدەب و ھونەرەوھە. مانەوھى بۆ ئىستاكە دياردەيىكى بەرچاوە كە دەمەتەقە ھەئەناگرى. لە ھەرلایىكەوھ سەبرى بەرھەمى «عقلى» ئادەمىزاد دەكەيت ھى واى تىدا دەبىنىت «تاك» نەبى تىى ناگات. لە ناو ئەو بەرھەمانەشدا، كە لە پووى زەحمەتى تىگەشىتەنەوھ بە ئەرىستۆكرات دەژمىرىن، ھى وا ھەيە ھەمىشەكات بەكار دىن و رۆژى چەندىن جار دەكەونە بەر چا و دەستى خەلق. بە نمونە: فرۆك، تەلەفزیون، وینە و پەيكەرى سوورپالىست، پرسىارەكانى پىازىاتى بەرز، كۆمپىوتەر، باسەكانى فەلسەفە، مادى بى يا ئایدیالىست، ئوتروھەى سەخت و ورد كە لە زانكۆكاندا دكتوراى پى وەرەدەگىرى. پى ناوى زنجىرەى نمونەكان درىژكەمەوھ نەكا لىى نەبمەوھ.

دەبىنى تا ئىستا «ئەرىستۆكرات بوون» ھەر لە باودایە، جى رىزلىنانىشە ئەگەر سەر نەكیشیتە سەر

قەمچى كارىيى. سەرەراي رېز لىنان، ھى وايا تىدايە ژيان بى ئەوان بەرپوۋە ناچىت ۋەك لە نمونەكانى سەرەودا دىتمان.

كەواتە، ئەرىستۆكراسى رەواي سوودبەخش تا ئەم رۆزگارەمان دەژى و ھۆي ژيانىشە. خۆم لە باسى ئەرىستۆكراسىي بەد و نارەوا دەدزمەوۋە كە ئەويش لە ژىر ناوئىشانى تازە داھاتوودا ھەندى رابردوۋە پاشكەوتوۋەكانى ھەزاران سال لەمەوۋبەر لە گەردايە، چونكى نە لە نووسىنى ۋەھادا چارەسەر دەكرىت و نە بابەتتىكىشە دەست بدا بۇ پالپشتى كىردنى بىروباوۋەرەكانم.

من دەمەوي پىشت ئەستور بىم بە «ھەق و راستى» لە نووسىنمدا، نەك بىروباوۋەرم بېھىز كەم لە رېي راگرتىنەوۋە بەرانبەر كارى نارەوا. من داواي بەردەوام بوونى شتىك ناكەم ئەنجامى بەدى لى روو بدات ئىتر ناچار بىم بۇي بپارېمەوۋە ۋەيا لە رەخنانى رزگار كەم بە ھەنجهتى ئەوۋى شتى زور بەد و نارەوا بەردەوام و رېز لىنگىراوان.

بەلى بىگومان ئىستاكەي ئادەمىزاد گەلىك جوړى خراب و چاكى «ئەرىستۆكراسى» تىدايە، تەنانتە جوړە خراپەكانى بەھۆي چاوسوور كىردنەوۋە و قەمچى ھەلسووراندنەوۋە رېي رەخنانىش لە خەلقى دەپرنەوۋە، بە زورى پەرسىنى خۇشيان بەسەر خەلقىدا دەسەپىن. نەك ئەمە و بەس، بەرەبىكى بەرفراوانى خاۋەن قەلەم و ھونەرىش ۋاز لە خاۋەن قەمچى دىن و بەردەبنە گىانى قەمچى لىدراۋ، بە دوا ئەمەدا خەرىكى تاوانبار كىردنى جوړە پەسەند و رەواكانى «ئەرىستۆكراسى» دەپن بە چەندىن تاۋانى ۋەك «فكرى كۆنەپەرست، پاشماۋەي دەرەبەگ، خزمەتكارى ئىمپىريالىزم، بەندەي ئەفسانە، خۇ لە مىللەت بەرەژوور گرتوۋ...» ھانى خاۋەن قەمچىش دەدەن لە ناۋى ببات.

ئەم راستىيانە ھىندەي ھەبوونى خۇمان بەرھەست و بەردەستىش، لەگەل ئەمەشدا داوا دەكەم، بەلكو ئاۋاتەخاۋەم، ھەر لە ئىستاۋە تا ئەو كاتە بىپىرانەوۋەي كە ئادەمىزاد تىدا دەژىت و بەرەوۋپىش دەچىت دىاردەي «فكرى ئەرىستۆكرات» ھەر بىمىنى و رېزى لى بگىرى و گەشەي پى بدرى چونكە كە ھات و مروۋف لە ژان و ژۋارى رۇشنىبىرى و زانستدا ھەر ئەو بەرھەمانەي بەۋەلەد ھىنا كە زەين و ھۆشى عادەتى تىي دەگەن بەرھەمە ھەرە بەرز و بايەخدارەكەي لى ھەرام دەبى. زىانى لى ھەرام بوونى ئەو بەرھەمەشى لەۋەندە ناۋەستى كە لە دەست چوونى بارستى بەرھەمەكە دىارى دەدات. بەۋلاي ئەو زىانە مەحدودەوۋە، كە شتىكى زورە و كەم نىە، ھەنگاۋى بەرەوۋپىش چوونى ئادەمىزادىش كورت دەبىتەوۋە... سەرەوژوور چوونى كەم دەكاتەوۋە... دووربىنى و وردخوئىندنەوۋەي پەكى دەكەوۋى... ئومىدى گەۋرەي بچووك دەبنەوۋە... تىكرپى دەسەلاتى مروۋقانەي دادەلەنگى.

ئەمەش چوونەتى راستىيەكەيە: سىپىنەوۋەي ئەو ھىندە زىدە زىرەكى و بلىمەتتىيەي كە بەرھەمى «فكرى ئەرىستۆكرات» پەكى لەسەر دەكەوۋى راستەۋخۇ ۋەك پەراندى تىژايى سەرەرم وايە كە برىشتى پى ناھىلى و دەيكا بە خزمى داروۋەكان. بە وردبوونەۋەش بۆت دەردەكەوۋى زور بوون و كەلەكە كىردنى گىروگرتى ژيان و گوزەران رۆز بە رۆز پىويستى پتر دەكا بە بوونى بلىمەتتىيەي و زىرەكى و زانستى لە ئەندازە بەدەر چونكە بلىمەتتىيەي دوينى و ئەمروۋ ھەر بايى چارەسەر كىردنى گىروگرتى دوينى و ئەمروۋى بە بەرەۋەيە، تەنانتە كىشە و تەگەرەكانى ئەمروۋ بە ئەمرازى دوينى چارەسەر ناكىرى. دەزانىن مروۋقى پىسپوۋرى رىيازىات زال دەبوو بەسەر حىساباتى دوينىدا، بەلام لە عاست پىسپارە زور تىكەلپىكەل و درىژكىشى گىروگرتەكانى ئەمروۋدا دەستە پاچە و دۇش داماو دەۋەستى ئىتر كۆمپىوتەر ھات و بارى

راست کرده‌وه. ئاسمان گه‌رده‌کان به بی رایه‌له‌کانی ئەلیکترۆنی ناتوانن کهشتییه ئاسمانییەکان لی خورن... دیتت نه‌وت شوینی خه‌لووزی گرت‌ه‌وه و کاره‌با له کاری ناسکدا نه‌وتی دهرکرد و هیزی ئاتۆم له مه‌یدانی خۆیدا کاره‌بای زۆر کرد... فیرگه‌کانی رهمزی و سوپالیست دریان به شینووزی کلاسیک دا له هونه‌ر... شیعی و هه‌ها جیی به شیعی ستوونی له‌ق کرد... فه‌نی برینکاری (جراحه) و دۆزینه‌وه‌ی نه‌ساعی و دهرمانسازیی نوئ هه‌موو زانستی له‌شسازیی کۆنی کرد به ئەفسانه... ده‌بی ئەوه‌شمان له بیر بی هه‌ر یه‌کیک له‌و شتانه‌ی که بزووتنه‌وه‌ی به‌ره‌وپیشه‌وه‌چوونی ده‌یان کا به میراتی میژوو له کاتی خۆیاندا به‌ره‌می «ئهریستۆکرات» بوون له مه‌یدانی تاییه‌تی خۆیاندا.

هه‌ر یه‌کیک له‌و قوناغانه‌ی که مرۆف به‌جیی هینشتوونه‌وه، با بلیم تییدا به پیش خوی که‌وتۆته‌وه، ئەویش له کاتی خۆیدا ئەوه‌نده پیشکه‌وتوو نه‌ده‌بوو ئەگه‌ر ریی به‌ره‌می «ئهریستۆکرات» له پیش هه‌نگاوی مرۆفدا کویر کرابایه‌وه. تو بلیی ئەگه‌ر له سه‌ره‌تاکانی ئەم چه‌رخه‌دا هه‌ولده‌رانی دروست کردنی فرۆک وازیان له ته‌قه‌لا هینابا له‌به‌ر گالته‌پینکردنیان له لایه‌ن زانا کلاسیکیه‌کانی ئەو کاته‌وه ده‌بوو ئیستا له کام پله‌ی ژیار و زانستدا باین! چونکه ئەگه‌ر فرین نه‌با مه‌یدانیکی بی سه‌روینی زانست و ته‌کنیکی ئەم رۆژگارەش له خۆوه به‌رووی مرۆفدا داده‌خرا.

پاش ۵۰ سالی تر دانیشتووی ئەم زه‌وییه ئەوه‌نده زۆر ده‌بن زانست و ته‌کنیکی ئەم کۆتاییه‌ی چه‌رخه‌ی بیسته‌مه له برسانیان ده‌کوژئی. خو ده‌زاین مرۆفی ئەمرۆش هه‌ر به هۆی هه‌ول و به‌ره‌می «ئهریستۆکرات» توانای ژیان و مانه‌وه‌یان هه‌یه. بیته له کشتوکالدا گاره‌شه‌که‌ی بیتۆین و شاره‌زوور به‌کار بیته و هۆش و قامی مام بارام و مام باییزیش بکه رابه‌ر و سه‌یری ئەنجام بکه.

تۆ له‌م گوته‌یه‌مدا پیم مه‌لیوه مام باییز و مام بارامی هه‌ژار چ گوناهیان نیه له دواکه‌وتن و نه‌خوینده‌وارییان و ئەوانیش ئەگه‌ر بۆیان ریک که‌وتبا له‌وانه بوون بگه‌ن به‌و په‌ری زانین و هونه‌ر، به‌لئ ئەمه‌شم پئ مه‌لئ چونکه من گله‌ییم له مام بارام و مام باییز نه‌کردوه، عه‌بییشم لی نه‌گرتوون، له زیمندا بۆشیان پارامه‌وه. من هه‌ر ئەوه‌نده‌م گوته‌وه ده‌لیمه‌وه گیروگرفت و کیشه و به‌ره‌ی ژیان و ژیار به هۆش و گوژی مام بارام و مام باییز چاره‌سه‌ر ناکرئی، ته‌نانه‌ت به‌رزترین زیره‌کی و بلیمه‌تی چه‌رخیک ناتوانی به‌که‌رسته‌ی ئەو چه‌رخه‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی کۆمه‌لایه‌تی چه‌رخیکی تری دوی خوی چاره‌سه‌ر بکات. مام بارام و مام باییزیش هه‌رگیز نابنه به‌ره‌مه‌ینی هۆی په‌واندنه‌وه‌ی گیروگرفتی ژیان ئەگه‌ر نه‌گه‌ن به پله‌ی فکری ئهریستۆکرات، واته‌که به وردی سه‌یری هه‌لکه‌وت بکه‌یت ده‌بینی لی قه‌وماوی و دوکه‌وتوویی مام بارام و باییز به‌جۆریکی به‌رچاو له‌سه‌ر فکری ئهریستۆکرات ده‌که‌نه‌وه نه‌که تاوانباری ده‌که‌ن، نووسه‌ریکیش که دیت و به‌ پوالت قیزی خوی هه‌لده‌ستینئ له‌و به‌ره‌مانه‌ی زۆربه‌ی خه‌لق تییان ناگات و عینوانی «ئهریستۆکرات» بیان لی ده‌کا به‌ عه‌یب، مه‌به‌ستی له‌وه‌دا سه‌ودا‌کردنه به‌ گوته‌ی له‌به‌ر گوئیان خوش که بازاری ئەو له نیوان گه‌لانی خه‌لقدا گه‌رم ده‌کات و دوکانه‌ سیاسییه‌که‌ی به‌ هه‌رمین دینیت، له‌هه‌مان کاتیشدا کام به‌ره‌می ئهریستۆکراتانه‌یه به‌ کاری دینیت و تامه‌زۆویی خوی پئ ده‌شکینیت. له بیرمانه له سه‌ره‌تاکانی شو‌رشی ۱۴ی گه‌لاویژ کابراییک له میکرو‌فۆندا هاواری ده‌کرد «لا قصور، لا ثلاجات» که‌چی دواتر که ده‌سه‌لاتی چنگ که‌وت و دنیا‌ی بۆ ته‌خت بوو...

فکری به‌رز له هه‌ر چه‌رخیکدا چرای هه‌ره به‌ شه‌وقی ئەو چه‌رخیه. ئەم فکره‌ش هه‌موو مه‌یدانیکی ژین و بوونی ئاده‌میزادی گرتۆته‌وه، واته‌ وه‌نیه هه‌ر له ریازیات و فه‌لسه‌فه و پیشه‌سازی و دکتۆری و

ئاتۆم و ئاسمانگەردى و شتى ئەوتۇ زەحمەتدا فەكرى بەرز ھەبى و بسەلىندىرئ بەلكو ئەدەب و ھونەرىش شان بە شانى زانست و تەكنىك و «صناعة» لە ئاسانەو دەست پى دەكات، كە بابەتى ھەرزەكارانە لە رۆشنىبىرىدا، و تىھەلدەكشى لە رىكار و شىواز و واتا و ناوەرپۇكدا تا پلەى ناوەندى و بەرەژوورتىش تىدەپەرىنى و دەگاتە ئاسو بەرزەكانى فەكرى ئەرىستۆكرات. دەتوانم بلىم فەرقى نىوانى فرۇك و پاسكىل چەندە، كە ھەردوويان ھوى گواستەو و گەرانن، فەرقى نىوان ئەدەبى ھەرزەكاران و ئەدەبى بەرز ئەویش ھىندە دەبى، چ فەرقىكىش نىە لە نىوان نەھىلانى ئەدەبى بەرز و نەھىلانى ھوى گواستەو بەرز (كە فرۇك و شتى وەك ئەو) چونكە ھەردوويان لە يەك سەرچاوەو ھەلدەقولن كە پىشكەوتووترىن فەكرى ئادەمىزادە.

لەبەر رۆشناى ئەم لىكدانەو ھىە ئەدەبى نالى راستەوخو دەچىتە پىزى ئەو بەرھەمانە كە زادەى فەكرى ئەرىستۆكراتن، لە وىشدا بە پىى دارشتنى مەحكەم و نوكتە ئاوايى و رەنگىنى و وردپىويى و قوولى خۆپەو دەر بە رىزەكانى دواو ھى فەكرى ئەرىستۆكرات دەدا تا دەگاتە لای بەرايى. نەك ھەرنەمەندە و بەس، بگرە شىعەرەكانى نالى خۆى پىشېركى لە يەكترى دەكەن و يەكيان ئەوى تر دەخاتە دوا خۆپەو لە مەيدانى ئەرىستۆكراسىدا. بە نموونە بىين و ئەم دوو بەيتەى خوارەو بە يەكتر بگرىن فەرقى تى ھەلگىشنىيان بەرەو بەرزايى فەكرەو بە ئاشكرا خو دەنوئىن:

نموونەى يەكەم:

لەبت ميم و قەدت ئەلف و زولف چيم  
دەزانی بەم سىيانە طالبى چيم؟

نموونەى دوەم:

رەوشەنى دىدە بە ئىنسانە كە موژدەى قەدەمت  
رەوشەنى دىدەى غەم دىدەى «بیت الحزن»ە

نالى لە نموونەى يەكەمدا لە راستە شەقامىكى واتا تەقلیدىەكانى نىوان شاعىرانى رۆژھەلاتدا رۆيىو بەرەو نوكتە و «تشبىه و جناس و تورىه»و. لىزەدا بنگەى ھەلبەست و خەيال و عىشقى ھەلستاندو ھەسەر چەند تەشبىھاتىكى سەلىنراوى نىوان شاعىران بەودا كە لىو تەشبىھ كراو بە سەرى پىتى «م» بالاش بە راستايى «ا» و لوولى زولفانىش بە نىوہ ئالقهى پىتى «چ» كە لە رىزبوونياندا وشەى ماچ پەيدا دەبى. بەلام بۆ ئەو ھى چ غەدران لە نالى نەكەين دەبى ئەوئەندەش بلىم لەم بەيتەدا نالى ھەندىك واتاى جوانى بۆ گل داوینەتەو ھى خود بە قەرز بۆى ھەلگرتووين كە لە بەيتى سىيەم پىمانى دەداتەو:

كە ھاتى تىغى «بى زارىى»ت لەسەر دام  
سەرى خۆم خود بە خود ھەلگرت و رۆيىم

واتا قهرزه که له وه دایه که وشه ی «بی زاریی - بیزاریی» هم «نه بوونی دم» و هم «وه رس بوون» راده گه یه نی. هر دو واتا بایی ئه وه ده که ن نالی ئومیدی به «ماچ» نه مینئ، به لام که وشه ی «بی زاریی» به واتای «نه بوونی زار» بی له بنه پهدا «ماچ» ده که له ناو دها چونکه پیتی «م» له ناودا نامینئ. ئهم صورته ی «نه بوونی زار» یش یه کیکه له و موباله غه ره وایانه ی که شاعیرانی له مه و به ره مه هارته ی خوئیانیان تیدا تاقی کردوته وه، نالی بو خوی چند جار ان ئهم وینه یه ی «نه بوونی زار» ی کیشاوه، مه به ستیش له نه بوونه که زیده گچکه بی و تهنگی زاره که یه:

گوتم ئایا به زاری خوت دهرسی حالی زاری من؟  
بروی هینایه یه ک وهک شکلی «لا» یه عنی که «بی زارم»

نمونه ی تریش هن وهک ئه مانه که پیوست نیه لیره دا دریره به گوتار بدهین له ری هینانه وه ی هه موویان.

یه کیک له و شاعیره مه شوورانه ی ئهم واتایه یان هینا وه ته ناو هه لبه ست حاجی قادره، که ئه مه ش نمونه ی مه هارته که یه تی له فهن دی تیردنی «زار» به نیازی مه دخی خوشه ویست:

نقاشی «دم» ی نوقته کی دانا به نیشانی  
زانی که «دم» ی کردوه «بیزار» ه له مانی

واته وینه گری «دم - دم» ی مه دحکرا وه که له جیگه ی «دم - دم» نوقته ییکی دانا چونکه هیند بچوو که له وه پتر هه لئاگرئ که به شتیک ته شبیه بکری له نوقته گه وره تر بی، ده شزانی نوقته هر به گوته و له کاری عه قلیدا وجودی هه یه ئه گینا له واقیعدا وجودی نیه. له گه ل ئه مه شدا که شتیک نه بوو له نوقته بچوو کتر بو وینه ی ده مه که ی، ئه و هر پیی رازی نه بوو و به زه می حیساب کرد و «بیزار» بوو له مانی. که ورد بیته وه له وشه ی «دم» وه یا «دم» - به رینووسی ئیستا» ده بینی هاتنی نوقته به نیشانه بوی هه لده گری وشه ی «دم - دم» بکا به «دم - دم» چونکه پیتی «د» له «دم» دا که نوقته ی به نیشان درا ده بیته «د» ده مه که ش ده بیته «دهم». له مه وه هر به جارئ مه دحکرا وه که مافی ئه وه ی ده بی له مانی نوقته که «بیزار» بی. وشه ی «بیزار» واتای نه بوونی زاریش دها «بی زار».

وشه ی «مانی» له کوتایی به یته که ئه ویش ئیشاره ییکی تیدا یه بو فهن دی وینه گری له و روه وه که «مانی» ناوی وینه گریکی یه کجار به ناوبانگی روزه لاتی کون بووه. له هه ندیک ئه دیب و شیعر دوستم بیستوه گویا یه کیک له واتاکانی وشه ی «دم» به عه ره بی «مدح» ده گه یه نیت، ئه وسا به یته که بو ئهم لایه نه ش ده چوو که وینه گره که به دانانی نوقته له جیگه ی ده می یاردا مه دخی کردوه و ئارایشتی داوه ئیتر یار له مانی وینه گری به ناوبانگی کون بیزاره و لئی بینیازه. به لام من ئه وه نده ی سهیری فه رهنگی عه ره بیم کرد بی نه مدیوه «دم» به واتای «مدح» هاتبی، واته «دم» له و وشانه نیه پییان ده لئین «اضداد» و دوو واتای پیچه وانه ده به خشن.

بېچگه له حاجی و نالی شاعیری تریش ههن، کورد و غهیری کورد، ئەم واتایه‌ی چووکردنه‌وه‌ی زاری مه‌حبووبه‌یان کردوه به ماکی بهیت و دوو بهیت له هه‌لبه‌ستدا، به‌لام پئویست نابینم نمونه‌یان لئ بئنه‌وه و په‌کی زنجیره‌ی بابه‌تی نووسینه‌که‌م بخه‌م، ئەم به‌یته‌ی حاجی قادریشم لئره‌دا وه‌ک پالپشت خسته به‌رچاو که له سه‌ر به‌یته‌که‌ی نالی بکاته‌وه ئەگه‌ر هات و خوینه‌ریکی تازه پینگه‌یشتووی می‌شک به زانستی نوئ زاخاودراو له گۆشه‌ی نیگای شیوازی نه‌وباوه‌وه عه‌یبی لئ بگرئ و ئەو هونه‌ری تئیدا به شتیکی بئ بایه‌خی دابنئ. که ئەم کاره له نالی به عه‌یب بگیریته‌ ده‌بئ له هه‌موو ئەده‌بی کۆنی رۆژه‌لاتی موسلمان بگرئ به عه‌یب.

با بئینه سه‌ر خوانی به‌یته‌که‌ی تری نالی بزاین چ خوراکیکی مه‌عنه‌وی له‌ویان وه‌رده‌گرین و چۆن له سه‌ره‌ژوور چوونی به‌ره‌و پۆپی فکر و ته‌عبیری ئەریستۆکرات به‌یته‌که‌ی په‌که‌می جیه‌یشتووه!

ره‌وشه‌نی دیده به ئینسانه که موژده‌ی قه‌دمت  
ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌م دیده‌ی «بیت الحزن» ه

چاو به «انسان» روون ده‌بئته‌وه. به دیتنی «انسان»ی خو‌شه‌ویست ره‌وشه‌نی بۆ دیده په‌یدا ده‌بئت. یاخود رووناکی چاو به «انسان» ه، له عه‌ره‌بیدا «انسان العین» به بیبیله‌ی چاو ده‌لئین، که‌واته ئەو ئینسانه‌ی له‌م به‌یته‌دا ده‌بئته‌ هۆی روون بوونه‌وه‌ی چاو وه‌ک «انسان العین» وایه که هۆی دیتنه و بئ ئەو مرۆف کوپر ده‌بئ.

ئەم راستییه‌ی روون بوونه‌وه‌ی چاو به «انسان» با لئره بئ تا بزاین ئینسانه خو‌شه‌ویسته‌که‌ی نالی له مه‌یدانی چاو روون کردنه‌وه‌دا چ ده‌کا:

نالی دوا‌ی به‌یان کردنی ته‌ئسیری «انسان» له روونکردنه‌وه‌ی چاو، که ئەمه به‌یان کردنی راستییکه گشتییه، روو له خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و پئی ده‌لئ: تۆ نه‌ک خۆت به‌لکو ته‌نها قه‌دمت، واته پیت، قه‌دمیشت نا، هه‌ر موژده‌ی ئەو قه‌دمه به‌سه بۆ روونکردنه‌وه‌ی چاو... به‌لام چ چاویک! نالی رازی نیه «موژده‌ی قه‌دمی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی» هه‌ر به‌قه‌ده‌ر ئەو ئینسانه ته‌ئسیری بئ که چاوی عاده‌تی روون ده‌کاته‌وه... موژده‌ی قه‌دمی ئەو «ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌مدیده‌ی بیت الحزن»، واته ره‌وشه‌نی چاوه غه‌مدیده‌که‌ی «بیت الحزن» که دلّه پر له غه‌مه‌که‌یه‌تی. موژده‌ی قه‌دمی یاری نالی رووناکی چاوی غه‌مدیده‌یه، کام چاوی غه‌مدیده؟ هی دل. کام دل؟ دلی ناو خانه‌ی خه‌م و خه‌فته‌تان!! «بیت الحزن» ئەو واتایه‌ش راده‌گه‌یه‌نی که «خانه‌ی تازیه‌داران» بئ، به‌و پئیه موژده‌ی قه‌دمی یاره‌که‌ی به‌سه بۆ روونکردنه‌وه‌ی دلّه خه‌فته‌تباره‌که‌ی ئەه‌لی ئەو مالّه‌ی تازیه‌ی تئیدا به. موژده‌ی قه‌دمی یاری نالی ده‌بئته «انسان العین»ی چاوی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران.

له کوردییدا «قدم» به واتای «هاتنه‌لا، سه‌رلئدان» دیت واته مه‌رج نیه «قدم» هه‌ر ئەو «پئ»یه بئ که ئەندامیکی له‌شه. به‌مه‌دا واتای به‌یته‌که‌ی ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که موژده‌ی بیستنی سه‌ردانی یاره‌که‌ی به‌سه بۆ ئەو چاوه‌ی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران روون ده‌کاته‌وه.

ناسک کردنه‌وه‌ی وینه و واتا و ته‌عبیری ئەم به‌یته له‌و راده‌یه‌دا به‌که مامله‌تی له‌گه‌ل ئاخاوتن و تیگه‌یشتن و هه‌ستی عاده‌تیدا به ته‌واوی پچراوه و په‌له‌فره‌ی له ناو دل و گیان و نه‌سته. بۆ گرتنی جوانی

بهیتهکه «منطق - ژیربیزی» هیچی پی ناکری، دهبی هست و هوش و گوش په نجه مه و هوومه کانی «مطلق و تجرید» ی لی به کار خن. دوو واتایی وشه کانی «انسان، قدم، بیت الحزن» له پیش نیگی سرنجا، وهک رهنګ گوری په ری تاووس، هر جاره و هر ساته تریفه و تاورینگیکی نوی به هر دیدهی غه مدیدهی خه یالدا دینیت.

له خویندنه وهی ئەم بهیتهدا هه موو جاریک بهیتهکی مه وله ویم به بیردا دیت که ئەویش مه و داییکی به رفره وانی برپوه له مهیدانی خو ناسک کردنه وودا:

روخساری و هختی مه صقل مه دا ویش <ه>

وه شنوی پاریز خه یال مه بی ریش

«رووی یار کاتیک به «مه صقل - دهرمانی ئارایش» ریک دهخری ئەو وندده ناسک دهبی به شنوی پاریزی خه یال زامدار دهبی، نهی گوت به پاریزی خه یالیش زامدار دهبی. ناسکیه کهی له وه دایه به شنوی پاریزی خه یال ناراحه ته.

بیگومان بهیته کهی مه وله وویی له رووی ته نک هه لیرین و ناسک کردنه وودا هینده تی هه لکشیه په کی سه ره ژوورتر رویشتنی خوی خستوه، به لام دیسانه وه بیگومان بهیته کهی نالی له چهند باریکه وه پیش هی مه وله وویی ده که ویته وه:

به کهم: له لایه ن ئەو وه که نالی ریکه ی به کسه ره «مباشر» ی نه گرتوه بو سه پاندنی واتای مه به ست به سه ر دل و میشک و زیهنی گوگردا، هاتوه له په نا راستیه کی بی ده مه ته قه وه «پوون بوونی چاو به انسان» پی دزلیکه ی شاعیرانه ی به خامه ی خوی کردوه بو مه لبه ندی خولیا ی «دیده ی غم دیده ی بیت الحزن» له هه موو هه نگا ویکشدا سیبه ری راستیه که، وهک سایه بان، چه پاره ی خامه و خولیا ی نالی دده ن له وه که هیچ پریشکیکی ره خه و نارزه یی خوینهر و گوگری به ریکه وئ. نالی له سه ره تایی بهیته که دا دهر وازه ییکی وها فراحی به رووی خه یالدا کردوته وه هه تا واتا و خولیا و ناسکی و وردی پیدا تی په رینئ هر که مه. له بهیته کهی مه وله ویدا ئەم خو لادانه له ته گره ی ته عبیری به کسه ره «مباشر» پهیدا نیه تا کو بتوانئ زه قایی واقعی نامه لوف تیببا - که بریندار بوونی پووه به شنوی پاریزی خه یال. دهبی لئی به سلینین رووی یاره کهی ئەو ناسکیه که هه لبه ست وینه ی کیشاوه هه موو به لگه و هوی سه لماندنی شمان هر قسه ی شاعیر خویه تی، ئەو وندده شی بو دا و بیینه سه ر، که جه زبه و گه رمایی عیشق به عاده ت په له فره به عاشق ده که ن له م په له فره یه شدا چاوه نو پری گوته و کرده ی نامه لوفی لی ده کری و لئی ده سه لیندرئ. هه لبه ت ئەو سه لمانده که بو مه وله وویی ده کری بو نالی و غیری نالیش ده بی بکری، به لام نالی له م بهیته دا خوی نه ها ویشته و ته باریک شه فاعه تکاری بو پهیدا کهین له عورف و عاده تی شاعیران و دیا له جه زبه و ناگری عیشق.

دوهم: نالی له بهیته که پیدا وردی و ناسکی و جوانی هه لدا و ته وه سه ر یه ک تا ئەو راده یه که قه پیلکی هه لبه ست مشت بوه لیان و که له ریش ده کا هه موو جوانی و ناسکیه که شی له سه ر چاوه ی ناوه کی (داخلی) هه لبه ست هه لقلاندوه که خو شه ویستی یاره و چ به رتیلی نه داوه به هوی لاهکی تا دهستی یارمه تی دریز کا هانای بردوته بهر «مه صقل» و ئارایشتی ده سکرد که له جوانی یار زیاد کهن. ئەمه ش دیارده ییکی ئاشکرایه له بهیته که دا پی ناوی من دریزه ی پی بدهم.